

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2015

Núm. 14

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 3 de novembre de 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **Pregunta RGE núm. 7867/15, presentada per la diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedients pendents dels informes de la Conselleria de Medi Ambient. 543**
 - 2) **Pregunta RGE núm. 7865/15, presentada pel diputat Sr. José Vicente Mari i Bosó, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears 585/2015, de 7 d'octubre. 544**
 - 3) **Pregunta RGE núm. 8183/15, presentada pel diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balear, relativa a carrera professional. 545**
 - 4) **Pregunta RGE núm. 7884/15, presentada pel diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Palau de Congressos. (Ajornada). 546**
 - 5) **Pregunta RGE núm. 7866/15, presentada pel diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eliminació del copagament de qualsevol tipus. 546**
 - 6) **Pregunta RGE núm. 7882/15, presentada pel diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a habitatges en lloguer social de les entitats bancàries. 547**
-
-

-
- 7) **Pregunta RGE núm. 7885/15, presentada pel diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a reforma de la Llei agrària. 548**
- 8) **Pregunta RGE núm. 7863/15, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla estratègic de funció pública. 549**
- 9) **Pregunta RGE núm. 7869/15, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retard en l'avançament del pagament de les ajudes PAC. 550**
- 10) **Pregunta RGE núm. 7877/15, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a noves instal·lacions educatives. 552**
- 11) **Pregunta RGE núm. 8235/15, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distinció entre funcionaris de serveis generals i estatutaris. 553**
- 12) **Pregunta RGE núm. 7879/15, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a custòdia compartida. 554**
- 13) **Pregunta RGE núm. 7861/15, presentada per la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ajuts a la tecnificació i als esportistes d'alt nivell. 555**
- 14) **Pregunta RGE núm. 7868/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a infraccions laborals detectades un cop realitzades les inspeccions. (Ajornada). 556**
- 15) **Pregunta RGE núm. 7868/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a política de contractació de la Conselleria d'Educació. 557**
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5026/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a control del dèficit i nivell d'endeutament. 558**
- III. MOCIÓ RGE núm. 7685/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a renda bàsica progressiva, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 4560/15. 563**
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4821/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, de modificació de la Llei 3/1986, de normalització lingüística. 571**
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom, començam la sessió. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 7867/15, presentada per la diputada Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedients pendents dels informes de la Conselleria de Medi Ambient.

Primera pregunta, RGE núm. 7867/15, relativa a expedients pendents dels informes de la Conselleria de Medi Ambient, que formula la Sra. Margaret Mercadal i Camps, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margaret Mercadal i Camps.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Gràcies, presidenta. Bon dia, senyores i senyors. En aplicació del Reial Decret 903/2010 existeixen els mapes de perillositat que inclouen les làmines d'inundació i es diferencien entre elevada, mitjana i baixa probabilitat d'inundació amb un període de retorn de major o igual a 10, 100 i 500 anys, respectivament.

Encara que la xarxa hidrogràfica de les Illes Balears és densa, en l'actualitat cap dels cursos d'aigua són permanents i juntament amb la permeabilitat del sòl que tenim a les Illes Balears fa que les aigües subterrànies constitueixin quasi l'únic hídic natural disponible.

Per altra banda, a les direccions d'ordenació territorial així com també als diferents tipus de plans territorials de cada illa s'han estipulat àrees de prevenció de riscos per inundació. Quan es projecta un edifici en sòl rústic afectat per una àrea de prevenció de riscos per inundació cada ajuntament no dona la llicència d'obra sense l'informe preceptiu i favorable de Recursos Hídrics.

Des de diferents col·lectius com són arquitectes i constructors, ens han fet arribar el malestar perquè l'emissió d'aquests informes pateix un retard de quasi un any des que entra a la Conselleria de Medi Ambient.

Aquesta situació afecta l'economia local, ja sigui d'un poble o d'una ciutat, perquè sense aquesta autorització no es poden començar les obres i, per tant, constructors, lampistes o llanternes d'entre altres ho pateixen cada dia.

Sr. Conseller, quants d'expedients té pendents que s'emeti l'informe corresponents per tal de poder donar la llicència d'obra?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Bon dia al tothom, presidenta, diputats, diputades, per desgràcia meua i en contra del meu interès puc dir molt fluixet, no ho puc dir molt alt, que bàsicament tenc una xifra semblant a la que tenien vostès, no he estat capaç en aquests quatre mesos de desfer el tap creat a la Direcció General de Recursos Hídrics, estam fent feina; a la Comissió Balears de Medi Ambient, en canvi, puc presentar uns millors resultats dels 300 expedients que teníem quan vàrem iniciar aquesta legislatura, ara mateix estam en 150, una reducció del 50%, ja que ens hem dedicat a caducar tota una sèrie d'expedients que vostès no varen voler caducar, però bé...

Li agrairia que en tornar si ha de demanar de Recursos Hídrics concreti la pregunta. En llicències a la conselleria intervenim des de la Direcció General d'Agricultura de la qual vostè era titular, d'Espais Naturals, de Recursos Hídrics i la Comissió Balear de Medi Ambient, per tant, concreti.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margaret Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Sr. Conseller, em sembla molt bé que vulgui culpar l'anterior executiu d'aquests retards, el PP ja no està al Govern, els que estan governant són vostès, per tant, són vostès els que han de donar solucions als ciutadans, ja duen més de cent dies, la gent vol fets i no paraules.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Fets, fets, li donaré fets. La Comissió Balear de Medi Ambient ja ha fet una nova instrucció per tramitar més ràpid i separar el gra de la palla. Fets, a la Direcció General de Recursos Hídrics estam contestant el desgavell que va muntar el director anterior en fer una circular a tots els ajuntaments de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera embullant, anant en contra del que diu la LOUS, aquell director general va ser un imprudent i va dir que no feia falta fer els informes de fosses asèptiques.

Per tant ara ens trobam amb ajuntaments que no ens envien els informes, ajuntaments que ens els envien, tècnics que tenen la instrucció de no fer aquests informes, per tant, d'ençà que hem arribat nosaltres hem hagut de posar ordre, posar ordre, i li puc assegurar que aquest fet el reinvertirem en poc temps, a la Comissió Balear ja ho estam fent i a Recursos Hídrics i a Xarxa Natura ens du més feina, però tranquil·la, posarem ordre al desastre i al desgavell que vostès ens deixaren.

I.2) Pregunta RGE núm. 7865/15, presentada pel diputat Sr. José Vicente Marí i Bosó, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears 585/2015, de 7 d'octubre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 7865/15, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears 585/2015, de 7 d'octubre, que formula el Sr. José Vicente Marí i Bosó del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. José Vicente Marí.

EL SR. MARÍ I BOSÓ:

Quina valoració fa el Govern de les Illes de la sentència dictada pel Tribunal Superior de Justícia que declara lesiva per a l'interès públic la interpretació que va fer l'anterior conseller d'Habitatge, Sr. Carbonero, de determinades clàusules contractuals de les carreteres d'Eivissa?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la valoració que feim és que ens alegrem del resultat d'aquesta sentència que ve provocat, entre altres coses, gràcies al canvi de criteri de la Intervenció de la comunitat autònoma que ha permès fer aquesta nova valoració. Tot el que sigui un estalvi per a les despeses de l'Administració ens sembla molt bé i ens alegrem per tant que d'aquesta sentència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. José Vicente Marí i Bosó.

EL SR. MARÍ I BOSÓ:

És honest, Sr. Conseller, que se n'alegri, d'aquesta sentència, perquè és una molt bona notícia per als ciutadans de les Illes Balears, el que passa és que vostès tenen un problema amb les carreteres, mala sort o mala gestió, el meu grup parlamentari considera mala gestió, molt mala gestió.

Ja varen crear un problema greu amb els convenis de carreteres quan la seva companya de partit Magdalena Álvarez va resoldre directament aquests convenis carregant damunt les espatlles dels ciutadans 333 milions d'euros, no ens va falta auditoria ciutadana per considerar lesiva aquesta resolució i ara ens alegrem que la consellera d'Hisenda hagi marcat com a prioritari recaptar els 241 milions d'euros pendents d'aquest conveni.

I ara tornen tenir un altre problema amb aquesta sentència, que sense auditoria ciutadana gràcies a la bona feina de la conselleria anterior de Medi Ambient i Transports, sense auditoria ciutadana, hem pogut estalviar als ciutadans de les

Illes Balears un deute de 100 milions d'euros amb la interpretació de les clàusules d'aquestes concessions, fetes malament.

Jo m'alegr que vostè se n'alegri i ho consider honest per la seva part, però li deman que, com que vostès tenen problemes en carreteres, estiguin on s'ha d'estar en aquests tres anys que tenen de govern per no haver-nos de trobar altres problemes, per exemple en la carretera general de Menorca. o per exemple en la carretera de Lluçmajor a Campos. o per exemple en la carretera de Santa Eulària del Riu que ja la tenen a punt i veurem si en quatre anys són capaços de posar-la en marxa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, jo m'alegr també que vostè faci i tengui aquest desig respecte al que ha de fer el Govern, però s'equivoca, s'equivoca, Sr. Diputat. Aquest govern no té cap problema amb les carreteres, aquest govern tenia i té un problema amb la gestió de les autovies que el seu partit en el seu govern va deixar a l'illa d'Eivissa, aquest és el greu problema que té; i vostè no em pot parlar que si hem estalviat el que hem estalviat és gràcies a una sentència, que jo ho agraeix molt, però li vull recordar només una cosa: aquesta resolució que ara s'ha tombat ve com a resultat d'un informe d'Intervenció de gener de 2011 que, per recordar-li-ho, a vostè, que ho hauria de saber, és un informe preceptiu i vinculant i el Govern, com a mínim els governs progressistes, som respectuosos amb els informes preceptius i vinculants.

I és més, vostè sap perfectament de què li estic parlant perquè aquesta tan bona gestió que em diu que va fer la conselleria en la passada legislatura, per què no va venir abans de 2013, Sr. Diputat?, per què no va venir?, sap per què?, perquè no va ser fins 2013 que es va fer un nou informe per part d'Intervenció de la comunitat autònoma que canviava el criteri d'aquell de 2011, i això va permetre declarar la lesivitat, i el conseller pertinent en aquell moment no es va atrevir fins a 2013 a fer el que havia de fer i a reclamar el que tocava, va haver d'esperar un canvi, per què?, perquè sabia que el que s'havia fet era correcte perquè era amb un informe preceptiu i vinculant -ho repetesc-, però si volen que parlem de sobrecosts podem parlar de sobrecosts, vostè em diu 333 milions del conveni amb el ministeri, jo li puc recordar, si vol vostè, i a veure que em contesta, si s'atreveix a contestar, si s'atreveix a contestar, què em diu del sobrecost de més de 400 milions que pagaran tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma per dos projectes adjudicats per 92 milions i que acabaran pagant-ne 520. A vostè no li pareix un sobrecost això? Això és gràcies a la seva magnífica gestió, la seva decisió de sense tenir la capacitat financera de fer-ho decidir fer aquestes autovies amb peatges a l'ombra. Això és part de la seva bona gestió. Menys hipocresia, més realisme i més adaptat al que toca, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 8183/15, presentada pel diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balear, relativa a carrera professional.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 8183/15, presentada en substitució de la RGE núm. 7883/15, relativa a carrera professional, que formula el diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, presidenta. Diputades i diputats, treballadors i treballadores de la Cambra, tinguin un molt bon dia totes i tots.

La setmana passada vàrem deixar molt clar que estam a favor de la negociació amb tots els empleats públics, i no només amb els treballadors sanitaris. Ara hem vist que aquest govern només ho ha fet amb el sector sanitari. No va dir la presidenta del Govern que tots els empleats públics eren iguals i es tractarien igual?

Aquest tipus d'acord que ha deixat fora els empleats públics de Serveis Generals fent-los aquest xantatge de donar-los un 25% de la paga extra de 2012 i negociar el 50% restant a partir de 2016 és inacceptable, ja que és dret meritat que tenen com a treballadores i treballadors i que es va encarregar de llevar-los el 2012 el ministre Montoro.

Sra. Consellera, per a nosaltres tots els empleats públics són iguals, sense distinció, no com ara fan vostès. El 70% dels empleats dels Serveis Generals són mileuristes i, per tant, del que cobren depèn reactivar la seva economia, la qual cosa repercuteix en l'economia general de les Illes Balears, tal i com ha quedat demostrat en diversos estudis econòmics; també en depèn la seva cotització a la Seguretat Social i la seva futura pensió de jubilació. Vostès també estan a favor de les retallades i ho demostren amb aquestes accions.

Sra. Consellera, una vegada més els demanam que s'allunyin de la lògica de l'"austericidi" i que ens demostrin que el PP i el PSOE no és el mateix.

Per tant, per quin motiu no es pagarà la carrera professional als treballadors i treballadores de Serveis Generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, li he de dir que a la pregunta que em fa la resposta és que encara no hem acabat el procés de negociació en l'àmbit de Serveis Generals. En cap moment no ens hem negat a pagar la carrera professional a Serveis Generals perquè estam negociant.

Com bé vostè ha dit, la setmana passada jo crec que tant els sindicats com el Govern varen demostrar un exercici de responsabilitat arribant a un acord per unanimitat a mesa general de calendaritzar el retorn de la paga extra, que és una deducció que es va retreure el 2012 i que nosaltres estam d'acord que s'ha de tornar. Per tant, això obria el pas a poder negociar la carrera professional en els diferents àmbits en les diferents mesos sectorials i evidentment, com vostè ha dit, ja n'hi ha un, d'acord, a la Mesa de Salut, però jo reiter que en Serveis Generals aquesta setmana es fa feina, i no s'ha aturat de negociar en totes aquestes setmanes, per arribar a un acord.

El que sí té molt clar aquest govern és que es tractaran tots els treballadors per igual, i això jo crec que l'acord de la mesa general així ho va constatar i va quedar clar, i en aquest sentit feim feina. Tant a educació es respectarà el seu acord, salut té un acord i als Serveis Generals aquesta setmana confiam que també hi hagi un acord.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, Sra. Consellera. Però l'acord que es va prendre el mes d'abril parlava de tots els empleats públics. Si vostès tenen la intenció de reconèixer la carrera professional de totes i tots ho podrien haver fet ara, en un sol acord. El fet que no sigui així em fa pensar que l'únic que volien era evitar una vaga de sanitat i deixar de banda la resta d'empleats.

Per això, els demanam que reconeguim la carrera professional a totes i a tots els empleats públics i que no siguin còmplices del Partit Popular i retornin totes les retallades que va fer el Sr. Montoro l'any 2012. Si no ho fan, com ja he dit anteriorment, vostès també són un govern que dona suport a les retallades.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, crec que està emprant un to una mica elevat, perquè aquest govern en tot moment està dialogant i està fent la política molt diferent a la del Partit

Popular perquè sempre cerca el consens i l'acord i el diàleg en tot moment.

El Partit Popular tampoc no va tractar tots els sectors iguals, i nosaltres sí que tenim molt clar que tractarem tots els treballadors per igual, per tant, el tema de carrera o en el cas dels sexennis a educació tots els treballadors seran tractats de forma igual.

Jo li he de dir que en una situació de dèficit i de l'herència que ens hem trobat no ho podem assumir tot, sobretot si després el Govern de l'Estat ens imposa un 1% per a l'any que ve, la devolució de la paga extra ara perquè vénen eleccions, etc.; llavors hem d'entendre que els pressuposts no ho poden assumir tot i que els sindicats han fet un esforç de seny i responsabilitat des del moment que la setmana passada a mesa general vàrem arribar a un acord per calendaritzar el retorn de la paga extra, que es farà de forma progressiva a cada sector, i cada mesa sectorial decidirà com es retornen aquests drets que s'han detret. Evidentment, aquest govern fa feina des del primer minut per donar aquests drets i és qüestió de dies que es vegin aquests acords per donar aquests drets als serveis públics, als empleats públics, que això és restaurar els serveis públics i, per tant, beneficiar la ciutadania per la qual feim feina.

Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 7884/15, presentada pel diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Palau de Congressos.

LA SRA. PRESIDENTA:

La quarta pregunta, la RGE núm. 7884/15, relativa a Palau de Congressos, presentada pel diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, és ajornada, atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 8238/15.

I.5) Pregunta RGE núm. 7866/15, presentada pel diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eliminació del copagament de qualsevol tipus.

Cinquena pregunta, RGE núm. 7866/15, relativa a eliminació del copagament de qualsevol tipus, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, en el seu pacte de govern està escrit "eliminar copagament de qualsevol tipus". Hem intentat saber què vol dir això i per escrit ens han contestat, que el repagament per a l'obtenció de la targeta sanitària s'eliminarà el 31 de desembre de 2015. Cap referència a altres copagaments.

Per altra part, ja ens ha costat, però també a comissió vostès ja han reconegut que no hi ha copagaments ni a ortopròtesis, ni a addictoteràpies, ni a cartera de serveis, ni a transport sanitari

no urgent malgrat haver intentat fer veure el contrari. L'únic copagament que existeix és el farmacèutic.

A partir del Reial Decret Llei 2016/2012, de sostenibilitat del sistema sanitari, l'aportació per aquest concepte ha estat, segons les seves dades, aproximadament 11 milions d'euros.

Sra. Consellera, té aquesta quantitat prevista per a 2016 si s'elimina aquest reial decret llei? Eliminariem el copagament farmacèutic que ja es feia abans d'aquest reial decret llei? En definitiva, ens pot explicar què vol dir eliminar el copagament de qualsevol tipus?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Bon dia. Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el que volem dir amb aquest compromís és que aquest govern treballa per blindar la sanitat pública i garantir que sigui universal, gratuïta, equitativa i accessible per a tothom. Significa que amb l'excusa de la sostenibilitat no la comprometrem ni la desmantellarem, com varen fer vostès. Significa que eliminarem aquest repagament a partir de l'1 de gener de la targeta sanitària. Significa que treballarem per limitar altres copagaments com el farmacèutic i evitar que els pensionistes hagin d'avançar més doblers de la seva butxaca per accedir a la seva medicació, que després se'ls ha de retornar. Significa també que no aplicarem, com vostè deia, aquestes mesures que serien legals del reial decret famós 16/2012 com són el transport sanitari no urgent o les prestacions dietètiques o la medicació hospitalària.

Això significa aquesta expressió, a més de treballar per retornar la salut universal suprimir la paraula "copagament" de la nostra tasca de governar. Així ens ho han demanat els ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, el paper ho aguanta tot i a l'hora d'explicar el que escriuen o no saben o no volen perquè no ho faran, no llevaran el copagament de qualsevol tipus. De fet, vostè ja ha emprat la paraula limitar el copagament, crec que se li han vist perfectament les intencions, que no són les que estan escrites.

El Partit Socialista va ser qui va impulsar el copagament a Espanya i a partir dels anys noranta varen crear la normativa legislativa, encara no derogada, per introduir el copagament i les privatitzacions, com els agrada dir, no només de serveis de neteja i de bugaderia hospitalària sinó també dels concerts amb clíniques i serveis privats.

Ara, en la situació econòmica que diuen que tenim, encara que molt millor que la que ens varen trobar nosaltres, escriuen que llevaran el copagament, però no ens expliquen ni com ni quin ni quan. Si presumeixen de transparència, Sra. Consellera, parlin clar.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Gómez i Picard):

Sr. Serra, tal vegada no li agrada la meua resposta, esper que la població sí sàpiga valorar la diferència entre les prioritats del Partit Popular a l'hora de fer política, que no les detallaré, i les d'un govern que centra la mirada en les persones, sobretot els més febles.

És cert que en aquest sentit del copagament estan vostès bastant tot sols, crec que tenen el suport de Ciutadans. Però nosaltres ho tenim basant clar, no volem copagaments. Creiem que la sanitat pública és sostenible sense, així ho hem demostrat durant molts d'anys en aquest país. A més és un dret i per això ho defensam.

No volem governar a cop de decrets, com s'ha fet darrerament, i canviar el model sanitari de la nit al dia amb el Reial Decret 16/2012, on vàrem passar de tenir un model de sanitat universal, gratuïta, equitativa, a tenir una cosa bastant diferent. Aquesta norma del PP, aquesta norma del PP molt criticada fins i tot a Europa, és la major agressió a la sanitat pública en aquest país des de la democràcia. I això no ho dèiem només nosaltres, hi ha un informe del Defensor del Poble que animava, instava el conseller de Salut anterior, que assegurés l'accés efectiu a la salut de tots els ciutadans. Vostès no ho varen fer, nosaltres hem començat a fer-ho i així ho continuarem fent.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 7882/15, presentada pel diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a habitatges en lloguer social de les entitats bancàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 7882/15, relativa a habitatges en lloguer social de les entitats bancàries, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sra. Presidenta. La Plataforma de Afectados por la Hipoteca informa que en los seis primeros meses del 2015 se han producido en Baleares unos 1.920 desahucios, que suponen

200 desahucios mensuales, o casi 7 desahucios diarios, que se dice pronto, pero supone mucho sufrimiento familiar.

Además, tenemos al resto de las familias que sin verse inmersas en procedimientos de ejecución hipotecaria, han de ser atendidas de una necesidad habitacional que tienen. A nadie se le escapa que el negocio de la banca, aunque legal, es desalmado e insaciable, puesto que lo único que busca es el máximo beneficio sin importarle el cómo lo consigue, cómo es obtenido. Entre otras cosas es público que en concreto el SAREB en el 2014 cedió viviendas a las administraciones, pero eran unas viviendas que estaban alejadas de los núcleos urbanos, estaban en zonas degradadas y en un estado de conservación que las hacía prácticamente inhabitables.

Por eso nos preocupa, Sr. Conseller, y le preguntamos, a qué acuerdos está llegando el Gobierno de las Islas Baleares, a los efectos de que las viviendas de propiedad de las entidades bancarias que permanecen vacías, puedan ser destinadas al alquiler social.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, vostè sap que per part d'aquesta conselleria i d'aquest govern la nostra preocupació fonamental des del primer dia que començarem a governar en aquestes illes, ha estat precisament l'atenció als més necessitats. I sobretot en el tema d'habitatge ha estat i continuarà sent la nostra prioritat en aquest aspecte i ho hem volgut fer des del primer dia.

Vostè em dóna una xifra ics de desnonaments a la nostra comunitat autònoma i és cert. Nosaltres estam intentant mediar en aquests moments perquè a través de les entitats financeres deixin de produir-se definitivament desnonaments en aquesta comunitat autònoma. Però no només això, sinó que ja hem prestat ajuda directa amb habitatges reals a diferents problemes de desnonaments que s'han produït en aquesta comunitat autònoma des de l'arribada d'aquest nou govern, i així ho continuarem fent.

Estam treballant amb totes les entitats financeres, és cert que ells han estat els principals beneficiaris d'una situació crítica econòmica en aquests anys, se n'han portat la major part d'aquests habitatges que s'han llevat a cada un dels seus propietaris perquè tenien dificultats econòmics. I entenem que han de ser aquestes entitats financeres les que col·laborin ara també en la resolució d'aquests problemes que es provocaren a causa d'aquest tipus de polítiques. Així ho estam fent, ens hem reunit el mes d'octubre amb totes i cada una de les entitats financeres d'aquesta comunitat autònoma. Esperam que al llarg del mes de novembre puguem tenir la resposta definitiva a aquesta bona voluntat que li he de dir que tots inicialment mostraren. Pretenem que tots col·laborin en solventar aquesta situació, els que tinguin més habitatges amb més habitatges. Els que no tinguin tants d'habitatges poden col·laborar d'una altra manera perquè puguem prestar solució als que tenen

necessitats. Li assegurem que així es farà i buscarem la solució, atendre les necessitats i continuarà sent la nostra prioritat en aquesta legislatura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bueno, Sr. Conseller, no nos ha contando, no nos ha explicado en qué condiciones se están llegando a esos acuerdos con las entidades bancarias. En concreto sabemos públicamente, o así lo han anunciado, que han llegado a un acuerdo con SAREB. La SAREB es la inmobiliaria más grande europea y posee unas 106.000 viviendas. El 45% de la SAREB es de dinero público y el otro 55% es de entidades financieras que han sido rescatadas. Por lo tanto, podemos entender que la SAREB es completamente propiedad de toda la población.

Pero en vez de garantizar el derecho a la vivienda, para cientos de miles de ciudadanos que se encuentran en la calle, la intención de la SAREB es vender sus activos con un 15% de beneficios más en 2027. Por eso, a pesar de que tiene miles de viviendas en Baleares, únicamente les ceden, según explica la empresa, 75. Además es un alquiler limitado a cuatro años. Por tanto, dentro de cuatro años esas viviendas tendrán que ser retornadas a la SAREB y además tendrán que rehabilitarse en caso de que no estén en buenas condiciones. Por lo tanto, se rehabilitarán viviendas para que dentro de cuatro años la SAREB tenga unas viviendas revalorizadas. Y además, esas viviendas pueden estar ocupadas, por lo que no se mejora el número de viviendas que están en alquiler social. Sin más, se evita indudablemente que las personas que están en riesgo de ser desahuciadas no lo sean...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Morrás, su tiempo se ha agotado.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament no li ho he especificat, ara li ho puc especificar. Hem firmat ja un conveni fruit d'aquestes negociacions i ha estat precisament amb la SAREB. És cert que tenen molts d'habitatges, però vostè ho ha dit en la seva primera intervenció, no ens serveix qualsevol habitatge. Precisament ara en aquests mesos estem en un període de transició després de signar aquest conveni, perquè el que estan fent els tècnics d'IBAVI és visitar tots i cada un d'aquests habitatges i només seran acceptables els que estiguin en condicions, no admitem qualsevol corral que es pugui posar a disposició de l'IBAVI, perquè el que hem de posar a disposició dels necessitats són habitatges dignes i així ho farem. L'únic que pretenem és donar solució real i immediata als que tenen problemes. El futur, l'anirem marcant

nosaltres també. Queden quatre anys de gestió i aquests quatre anys seran rellevants a l'hora de determinar què podem fer o no per als necessitats...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 7885/15, presentada pel diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a reforma de la Llei agrària.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 7885/15, relativa a reforma de la Llei agrària que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, treballadors i treballadores del Parlament. Seguint la tradició del Govern del Partit Popular de la passada legislatura, ens van regalar per al Nadal de l'any passat la Llei agrària, la cirereta d'un pastís de lleis sectorials que desprotegeixen el territori.

No tot en la Llei agrària és dolent, faltaria més! Però no s'estén la inclusió d'articles que regulen temes com els (...) o urbanístics que no tenen res a veure amb el sector agrari. Aquest regal enverinat del Partit Popular permet saltar-se lleis europees, així com lleis estatals, per desenvolupar projectes urbanístics en sòl rústic, fins i tot en espais protegits dins la Xarxa Natura 2000. Es tracta d'una llei que desprotegeix el territori balear i dóna legalitat a allò que abans era il·legal i no es podia fer.

A dia d'avui la Llei agrària és vigent i continuen entrant expedients urbanístics en espais protegits, sense que el Govern tengui eines per defensar el nostre territori. Els demanem quines mesures planteja el Govern per pal·liar aquesta situació, per tot això li demanem Sr. Conseller: quan pensa el Govern modificar la Llei agrària? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades. En els acords pel canvi s'estableix que es revisaran els articles més desreguladors de la Llei agrària. Evidentment en aquest concepte allò que m'agradaria és que tots aquells articles que suposen una expulsió dels pagesos del camp, s'han de revisar.

Evidentment aquella Llei agrària té aspectes molt positius, sí, Sr. Company, la venda directa evidentment hi estam d'acord i en molts d'aspectes hi estam d'acord. Però molts, aquells que posen en risc un dels valors més principals que és el sòl rústic, el sòl perquè els nostres pagesos puguin desenvolupar la seva activitat, el sòl perquè els nostres pagesos puguin tirar endavant, l'hem de protegir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Moltes gràcies per la seva resposta, Sr. Conseller. Bé, no ens ha contestat quan pensa modificar quan pensa modificar la llei, és molt concreta la pregunta. Penso, des del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, que estàvem convençuts d'aquesta valentia del Govern, dels partits que conformen el Govern, i que s'aplicarien mesures urgents per protegir el territori. Pensàvem donar suport a l'actual govern i vàrem votar a favor, però volem una reacció més expedita amb els atacs al nostre territori. Han passat més de cent dies i aquesta acció la consideraven urgent per part tant del PSIB com de MÉS la passada legislatura. Estaria bé una explicació.

A la ciutadania hi ha preocupació davant l'aparença d'oci i de paràlisi. Lleis sectorials aprovades la passada legislatura com la Llei agrària, Llei del turisme, del comerç, del sòl, de mines, a dia d'avui permeten tirar endavant projectes que amenacen el territori de les nostres illes. Per evitar aquesta situació apel·lem a la responsabilitat del Govern en l'acompliment dels acords signats; demanem seny i valentia. No tingueu por. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicens Vidal i Matas):

Seny, valentia i cap tipus de por, li ho puc assegurar. Farem feina, però farem feina, també a diferència d'altres vegades, farem feina consultant els consells, els ajuntaments. Com vostè ha dit són un grapat de lleis que s'han de modificar que tenen efectes una amb l'altra. El que no hem de fer és que les presses són males companyes en aquest tipus de viatges; allò important és l'objectiu, defensar la nostra pagesia, defensar el nostre entorn.

I.8) Pregunta RGE núm. 7863/15, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla estratègic de funció pública.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 7863/15, relativa a Pla estratègic de funció pública, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, la passada legislatura, l'any 2011, el govern del Partit Popular va aprovar un pla estratègic de funció pública en què es va avançar en una sèrie de línies per ajudar i per anar a modernitzar la feina dels empleats públics. En concret li vull recordar que hi havia una línia de racionalitzar, on per exemple es va fer una auditoria i es varen fer les ordres de funcions que estan penjades a la web; a modernitzar es va fer la proposta i es va negociar i firmar per avançar i per començar a implantar la carrera professional; les millores de condicions en la flexibilitat horària, el teletreball, el Pla d'igualtat, cursos en línia o l'actualització de la normativa.

Ara fa uns dies, a una compareixença, vostè va comentar que volia fer un pla estratègic de funció pública. Doncs bé, a nosaltres ens agradaria saber si aquest pla estratègic de funció pública que vostè anuncia és una continuïtat d'aquestes actuacions que es varen fer o es varen iniciar d'una forma diferent i innovadora per part del govern del Partit Popular, o si farà un pla estratègic de funció pública diferent i en què consistirà.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament, la passada compareixença a la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals feta el 21 d'octubre vaig anunciar l'elaboració d'un pla estratègic de funció pública, un pla que camina en la mateixa direcció que el canvi al qual s'ha compromès aquest govern de treballar des de l'acord i el diàleg.

Però jo li vull fer dues reflexions que he trobat a faltar. Sap en què es va convertir el seu pla estratègic del 23 del 12 de l'any 2011? En un pla de retallades, Sra. Diputada. El Decret Llei 5/2012 va ser una mesura d'imposició del govern del Sr. Bauzá que va suposar la major retallada dels drets dels treballadors públics, dels empleats públics, i també, darrere això, un malbaratament dels serveis públics, i també amb l'acomiadament de molts d'empleats d'empreses públiques, que ara costen a les arques públiques més de 10 milions d'euros. Una gran mesura estratègica, Sra. Diputada.

Però sí que aprofitaré per anunciar en aquesta cambra els principals objectius del Pla estratègic de funció pública, que ens comprometem a fer-hi feina: la millora de les condicions de treball dels empleats públics; la conciliació de la vida familiar i laboral; recuperació de drets perduts, no més retallades; la millora en l'actualització de la normativa i adaptació a l'EBEP, que no es va fer la passada legislatura; l'adequació de recursos humans a les necessitats i als serveis; disseny de nous sistemes

de planificació i gestió per millorar eficàcia i eficiència; unificació de la gestió del personal de tot el sector públic instrumental, també per augmentar l'eficiència i l'eficàcia.

Li he de dir que ja estam amb un pla de feina, hem constituït un grup de feina dins Funció Pública que en aquest moment està fent una anàlisi de la situació actual per poder treure les principals línies estratègiques. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, jo, si cada vegada que li demanam de funció pública vostè em recorda el Decret 5/2012, jo també li he de recordar que vostès es varen superar a vostès mateixos: l'any 2010 varen suspendre acords, l'any 2015 han tornat suspendre acords. Per tant no em parli de retallades, que el primer que han fet vostès en els cent primers dies...

(Alguns aplaudiments)

...és precisament retallar aquelles coses no que eren acords objecte de gestió governativa de govern, sinó que eren acords i negociacions sindicals fetes amb els representants dels treballadors.

De totes maneres jo no li parlava d'aquest tema, per això dic que cada vegada que li parl de funció pública vostè em parla de mesures, de mesures vostès es varen superar. Per tant parlem també del Pla estratègic de funció pública, que no m'ho ha contestat o, si m'ha contestat, em pareix que un poc la línia que em deia era continuar, per tant, aquella gestió que es va fer per part del Partit Popular, que no té res a veure amb les mesures del Decret 5/2012 sinó amb mesures de modernització.

Sí li puc dir també, per exemple, Sra. Consellera, que, en relació amb aquest pla estratègic de funció pública, jo li ho deman perquè ha generat aquests dies una gran desconfiança en el sector de serveis generals, precisament perquè dimarts en el Parlament, a la sessió del Parlament, vostè va dir, com li han recordat ja, que tots els empleats públics érem iguals i després va resultar que dimecres ja no érem iguals, perquè dimecres ja hi havia diferències a la mesa general. Per tant m'agradaria que concretàs un poc més com pensa calendaritzar aquest pla estratègic de funció pública, si és que adoptaran qualche mesura que sigui bona o que sigui d'abans per als seus empleats públics, perquè pensi que a més està donant exemple a les negociacions col·lectives que fan altres sectors, i sobretot quan pensa urgentment convocar aquesta mesa sectorial de serveis generals per tractar tots aquests temes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, sap què m'he trobat, quan ens hem posat a fer feina en aquest pla estratègic, a Funció Pública, en la primera anàlisi que he fet? Hem trobat retallades, encara que no li agradi sentir-ho, desmotivació de personal, empitjorament de les condicions de treball, manca de planificació estratègica, justament, inadequació de plantilles, res de gestió per objectius, una línia que seria molt moderna, manca de processos de qualitat i manca d'instruments de participació.

Aquest govern, Sra. Diputada, es pren molt seriosament un pla estratègic, no només és un full, tres fulls publicats al BOIB, com varen fer vostès. Per tant aquest govern farà feina des de la negociació, el diàleg i el consens, i crec que ho ha demostrat des del minut 1 perquè no s'ha aturat de seure's amb els representants sindicals, i és qüestió de temps que arribem a un acord amb serveis generals i no trigarem gaire perquè ja hi estam fent feina. I li puc assegurar que s'han acabat les retallades, encara que no li agradi sentir-ho, perquè això és ben cert i sap que és l'únic que varen fer la passada legislatura, i en funció pública també recuperarem la professionalitat pública que es mereixen els serveis públics i que es mereix la ciutadania, i no farem servir els funcionaris com a rèdit per a les eleccions i per fer oposició a aquest govern, sinó que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cladera, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

...aquesta és la nostra..., aquesta és la...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 7869/15, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retard en l'avançament del pagament de les ajudes PAC.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 7869/15, relativa a retard en l'avançament del pagament de les ajudes PAC, que formula el diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, dia 29 de setembre vàrem tenir oportunitat de parlar d'aquest assumpte, que és realment important, tan important com que si qualsevol de nosaltres ens retardàssim un mes o dos en el pagament de les

nostres nòmnes segurament qualcú escaïnaria de valent, i això és una de les coses que ara està passant als nostres pagesos.

La pagesia té -i m'alegra haver sentit algunes paraules de les que ha dit el conseller, sobretot quan diu que tot el que no sigui expulsar els pagesos ho hem de tenir en compte- la pagesia té dues maneres de l'ajudem, conseller, una és gestionar molt bé les ajudes que hi ha dins la Unió Europea i l'altra és donar-li eines que estan dins la Llei agrària. Si vostè té el seny i el coneixement suficient sé cert que no la tocarà gaire o quasi gens, aqueixa llei agrària, si hi posa el seny que crec que vostè té.

Però després hi ha l'altre cantó; l'altre cantó són les ajudes de la Unió Europea, les ajudes de la PAC. Em pot dir per què, quin són els motius que estan originant un retard en l'avançament del pagament de les ajudes de la PAC?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenc Vidal i Matas):

Presidenta, diputats, diputades, Sr. Company, evidentment li ho puc explicar, vostè n'és prou coneixedor. Dia 15 de setembre s'aprovà el reglament, dia 15 de setembre, d'avançament de la PAC, avançament, és a dir, pagar anticipadament uns drets, uns deures. Vostè sap que la nova PAC ha començat aquest any; per tant canvia la llei, canvien els programes, canvia tot el sistema de funcionament. Per tant vostè és plenament conscient, perquè en el seu temps es fa retardar d'abril fins a juny el tancament de les declaracions dels pagesos.

Vostè sap que hi ha un retard important a causa d'una acció que li vaig dir que va ser valenta i que té tot el meu suport: posar-nos amb el programari del FEGA, aquest programari que ja duim 33 versions, 33 versions amb errors, amb més de 900 i escaig d'incidències, vertaderament un desastre, econòmicament molt eficaç, ha reduït d'1 milió a 30.000 euros el cost, però evidentment a l'hora de gestionar-ho està essent un infern. Com li vaig dir el 29 de setembre, vostè (...) la pregunta, el meu èxit en l'avançament de la PAC o el meu fracàs anirà lligat a vostè.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÀ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Conseller, tenc aquesta desgràcia, des de l'any 1992 he participat a totes les reformes de la política agrària comunitària, des de dins el Govern i des de fora del Govern. Per tant, inferns, n'he viscut molts, sé el que és fer feina el dia de Pasqua, el dia de Nadal perquè els pagesos puguin cobrar i ho he fet perquè crec que ho necessitaven, és el que vostè hauria de fer, per tant, jo el conec,

aquest infern, no hi ha cap aplicació nova que es posi en funcionament que no tenguim problemes, també ho conec, a això, estic totalment al dia, de veritat, ja li dic: des del 1992 han passat vint-i-tres anys, ni una me n'he perdut, hi ha hagut moments molt més difícils que aquest, molt més complicats, les fèiem a mà al 1992, eh?, i en el programa hi vaig participar d'actiu i de valent, al primer programa que hi ha hagut en aquesta comunitat autònoma. Per tant, no em vengui ara amb excuses.

Miri, "*Castilla y León, Extremadura y Navarra podrían empezar a pagar esta semana*", a l'octubre, dia 19 d'octubre, sap qui falta aquí, d'aquestes tres? Balears, sempre hi havia aquestes tres comunitats autònomes i Balears les primeres d'Espanya, Navarra; "*a 6.931 agricultores navarros se les ingresó ayer 22 de octubre*" el seu avançament; Junta d'Extremadura, que són dels seus, "*la Junta abonará el anticipo de las ayudas directas de la paga el primer día del plazo establecido por el ministerio*", Extremadura i Navarra empen el mateix programa que vostè o que nosaltres empram aquí, el mateix empen. Per tant, a mi no m'ha de venir a fer creure és que un cotxe vagi bé a Navarra i a Extremadura i aquí no ens funcioni, aquí el problema, conseller, és que no se li ha donat la prioritat que se li havia de donar i vostè les ha d'empènyer de valent perquè té un bon cotxe, té un bon equip, però si és que l'ha de manar no fa el que ha de fer o no el posa en marxa, així anam.

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenc Vidal i Matas):

Vostè, Sr. Company, ja sé que és un brusquer i li agrada fer carreres i anar a *tope*, però les coses s'han de fer ben fetes, aquest conseller farà les coses ben fetes.

A Extremadura... i vostè no digui mentides, perquè d'una altra persona..., suposadament vostè coneix el sector i, per tant, l'he de respectar, no ha de dir que empen el mateix programa que nosaltres, Extremadura, Castella i Lleó que han pagat ho han fet perquè tenien el seu programari, perquè no varen fer l'emigració al nou programari i, d'això, vostè n'és conscient.

Avui diverses comunitats ja totes estan afirmant, fins i tot estan anunciant de fer l'avançament del pagament, Madrid entre elles, comunitat que governen vostès, vull dir que tampoc no fa falta anar... jo, a Extremadura tampoc no governen els meus, li record que som de MÉS per Mallorca, però bé...

Sr. Company, no s'embulli, ja sé que vostè està ara un poc embullat, com que està en campanya interna ha de reiterar preguntes que ja li vaig contestar, només li dic que farem l'avançament de la PAC, que tenim problemes amb els sistemes informàtics, 900 incidències, que és important perquè significa que un pagès cobri o no cobri, si vostè respecta els pagesos ha

d'entendre que no volem cometre cap tipus d'errada en aquest avançament i fer un avançament significatiu i no brindar al sol com fan alguns.

I.10) Pregunta RGE núm. 7877/15, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a noves instal·lacions educatives.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 7877/15, relativa a noves instal·lacions educatives, que formula la Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia. Venim de quatre anys molt moguts dins el món de l'educació i potser ja és hora d'anar passant pàgina, però per recuperar la normalitat també hem de tornar a posar la vista en allò més bàsic, en els que pateixen totes i cadascuna de les decisions que aquí es prenen massa vegades sense pensar en ells, els nostres alumnes.

Tenim prop de 164.000 alumnes, un 2,5% més que el curs anterior, per a uns 15.500 professors entre la pública i la concertada a un total de 408 centres educatius. Precisament, ahir llegíem a l'*Ultima Hora* que la inversió en centres havia caigut un 87% en els darrers sis anys, en la legislatura 2007-2011 es va fer una gran feina de noves construccions malgrat que també hi ha moltes deficiències a haver d'esmenar.

Sabem que volen fer una nova escola a Son Macià i una a Formentera, creim que volen fer l'IES de Santa Maria, no sabem molt bé on el volen ubicar, crec que tenen en previsió la reforma del Centre d'Educació Especial de Son Ferriol, també els volem recordar que hi ha un projecte aturat per fer un nou institut a Son Llätzer. A més hem llegit que hi ha un nou centre de primària i secundària a Inca, però és cert això?, és així?

Ens agradaria saber, Sr. Conseller, quina previsió de construcció de nous centres educatius té el Govern per a aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Bon dia, Sra. Presidenta. Bon dia, Sra. Diputada, senyors diputats i senyores diputades. És evident que les Illes Balears han patit durant una sèrie d'anys problemes importants en l'educació. Jo som una persona a la qual li agrada mirar cap endavant, no m'agrada mirar cap endarrere perquè mirant cap

endarrere et pots pegar prou..., en fi, prou xocs en molts de sentits, no?

Per tant, en el tema de l'educació jo li vull dir el següent, i faré una reflexió prèvia a allò que m'ha demanat. A les Illes Balears s'han matriculat fora de termini més de 1.349 estudiants, enguany, eh?, això vol dir que l'efecte crida que tenim que l'economia de les Illes Balears va bé té com a conseqüència una gran quantitat d'estudiants i de famílies que vénen aquí i que omplen les nostres aules.

Vull dir en aquest aspecte que això, que això que alguns estan aplaudint, posa de manifest dues qüestions: primer de tot, la sostenibilitat del nostre model econòmic que no hi entraré perquè no és la meua competència, però sí les conseqüències que això té sobre les infraestructures sanitàries, socials i educatives. Per tant, hem de fer una reflexió sobre si amb el model de finançament que tenim, si amb la política educativa que hi ha hagut podem donar resposta a aquest increment d'estudiants que hi ha hagut.

Li'n posaré una sèrie de dades. Per illes: Formentera, 18 estudiants nous; Eivissa, 222; Menorca, 84; Mallorca, 1.025, bàsicament a infantil i a primària; i per nacionalitats la majoria vénen d'altres comunitats autònomes i 585 d'altres països, estrangers.

Què vull dir amb això?, que realment aquí tenim una pressió demogràfica en l'àmbit escolar que resulta difícil donar-li resposta. Nosaltres, evidentment des de la perspectiva de la nostra funció treballam d'una forma clara per donar resposta a aquesta qüestió.

Vostè ha dit una sèrie de centres, efectivament, l'institut de Santa Maria ja té un solar concret, evidentment al centre de Sant Ferran de Formentera també ja hi som i al que és l'institut o centre de Son Macià també.

Per tant, aquestes són les respostes que en aquest moment estam donant i evidentment continuarem treballant en aquesta perspectiva.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller, veim que no han fet l'estudi exacte de les necessitats que tenim. A més, també sabem que tenen previst una auditoria, una revisió integral dels centres educatius de Balears per garantir la seguretat i el seu manteniment ja que ho vàrem aprovar en comissió. Tengui en compte que hi ha actuacions urgents, són aquelles coses que un va deixant fins que passa una desgràcia, s'ha de marcar clarament quines competències són de la conselleria i quines dels ajuntaments.

M'agradaria que aquest govern, aquesta conselleria fos àgil i operativa en aquest sentit, que miri la seguretat de les persones que estan en aquests edificis, però podem parlar d'exemples concrets com per exemple Campos, 670 alumnes en

una escola concebuda per a quatre cents... entre 400 i 450, hi ha unes cinc aules prefabricades; vostès han dit que han d'aconseguir màxim de ràtios no superiors a 22 alumnes per al curs 2015-2016 quan n'hi ha de 25 i 30.

Per tant, Sr. Conseller, crec que són moltes coses i crec que s'ha de prioritzar perquè el pressupost de la conselleria no és tan gros.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Sureda, el seu temps...

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Aquesta conselleria, Sra. Diputada, està treballant de valent des del primer dia i estam planificant no només aquests centres que li he dit, sinó altres centres i estam en relació amb tota una sèrie d'ajuntaments per tal d'arribar a un acord per donar resposta a aquesta necessitat.

En el tema de Campos m'agradaria dir una cosa simplement, no sembla que hagi estat en dos dies que aquest nombre d'estudiants s'hagi plantejat, quatre anys, silenci, i ara realment manifestacions, ho respectam, nosaltres ja hem tengut reunió amb l'Ajuntament de Campos i amb altres ajuntaments i per tant, hi treballam de valent...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. March, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

...per fer una planificació (...).

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 8235/15, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distinció entre funcionaris de serveis generals i estatutaris.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 8235/15, presentada en substitució de la RGE núm. 7864/15, relativa a distinció entre funcionaris de Serveis Generals i estatutaris, que formula el Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Al passat plenari el grup popular va defensar una proposta no de llei en què instava el Govern precisament al compliment dels acords de la carrera professional de tot el personal de la CAIB. Hem vist que han arribat a un acord amb el personal de sanitat i manifestam la nostra satisfacció, però voldríem saber exactament quina és la situació i per què no s'ha arribat fins ara a un acord amb serveis generals.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com bé vostè ha dit, la setmana passada es va arribar a un acord a Salut, en temes de carrera professional. I també se va arribar a un acord amb la mesa general, això vol dir amb la mesa de tots els empleats públics, per calendaritzar el retorn de la paga extra del 2012, aquest dret que va deduir el Partit Popular l'any 2012 a tots els funcionaris i que ara aquest govern està disposat a tornar.

Però com bé vostè sap, tenim una situació de dèficit galopant, tenim una situació d'infrafinançament i, per tant, no tenim prou recursos per complir amb tot allò que ens agradaria fer i sobretot quan el Sr. Montoro ens ha dit que hem de tornar la paga extra perquè vénen eleccions i també la pujada de l'1% als funcionaris que està molt bé, però tots aquests recursos no hi són i com jo ja els explicava la setmana passada, hem de prioritzar.

Per això a la mesa general es va decidir que això es calendaritzàs de forma flexible a cada mesa sectorial, a cada àmbit el retorn de la paga extra i com a contrapartida poder negociar la carrera professional. Això s'ha aconseguit a Salut. Es respecta aquest acord també l'acord que hi ha a educació des del mes de setembre i ara amb serveis generals s'hi està fent feina, s'està negociant com ja es negocia des del primer dia, no va ser possible arribar a un acord la setmana passada, però nosaltres estam amb tota la disposició del món per poder arribar a un acord el més aviat possible.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, la setmana passada i avui mateix han dit que no farien discriminacions entre els treballadors d'aquesta comunitat. Jo insistiria que discriminacions n'estan fent des del moment en què no han arribat a un acord amb els serveis generals.

Van dir inicialment que no tenien reserva de crèdit per a la carrera professional i va resultar fals. Van dir que no hi havia els informes jurídics i va resultar que era fals. Més tard van dir que havien de bloquejar les partides de nòmines perquè no podien pagar les nòmines del personal i era una pràctica que havien fet tots els governs i no tenia res a veure la reserva de crèdit amb la liquiditat per pagar les nòmines.

En definitiva, han arribat a un acord amb els serveis sanitaris que representen el 86%, que a més el mes de gener s'hi incorporaran 4.000 persones més i, a més, s'hi incorporaran els interins. I en canvi, no arriben a un acord en el que representa el 14% de despesa i que afecta només 2.594 persones, que són Serveis Generals.

Per tant, li reclamam des del Grup Popular que no faci discriminacions, que arribin a un acord amb serveis generals. I la veritat és que fa la sensació que vostès el que han volgut fer és no complir un acord just entre dues parts, entre el Govern i els sindicats, per una raó, únicament i exclusivament per una raó, perquè aquest acord l'havia fet l'anterior govern i l'havia fet el Partit Popular. Aquesta sembla ser que és l'única raó que tenim, perquè realment el tema econòmic no pot ser, perquè arriben a un acord precisament amb la part de serveis sanitaris que és el 86%.

Per tant, s'han adonat del desastre que havien fet, de la injustícia que havien fet, de la manca de motius i de raons legals i rectifiquen. Però li demanam que rectifiqui per a tothom, que no faci una injustícia més, que no discrimini els serveis generals, que no faci una retallada més, perquè en el fons el que estan fent quan fan un incompliment d'un acord, és una retallada més. Per tant, facin el favor de complir l'acordat amb els serveis generals. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, em sorprèn el que vostè em diu quan a la passada legislatura el Govern del qual vostè era partícip, val maltractar els funcionaris, va discriminar funcionaris i va menysprear els sindicats perquè va anul·lar l'acció sindical. I no em parli de discriminació, perquè va fer que Salut entrés a la carrera professional el mes d'abril, els Serveis Generals el mes d'octubre, hi ha una petita diferència, i a Educació no n'hi va haver. Si això no és discriminar, què és discriminar? No parlem del mateix.

En tema de recursos també li he de dir que si ha entès l'acord o qualque sindicat l'hi ha explicat, allò que s'ha fet és els recursos de 2016 que hi ha per recuperar els drets, els sindicats amb meses sectorials decidiran a què ho destinen, o a paga extra o a carrera professional. I, per tant, crec que és un acord que entra dins els paràmetres de redistribució i

priorització de recursos. I alab la responsabilitat dels sindicats per arribar a aquest acord per unanimitat.

Per tant, crec que aquest govern és totalment coherent amb allò que està fent i bàsicament el que està fent és arribar a acords amb els sindicats per retornar tots els drets, entre ells carrera professional en la qual hi creu i devolució de paga extra que va ser un dels més importants que es varen detreure la passada legislatura. Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 7879/15, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a custòdia compartida.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 7879/15, relativa a custòdia compartida, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Presidència, com vostè sap, la regla general en cas de separació i divorci entre marit i muller era donar la custòdia dels fills a la dona. Això segurament tenia una inèrcia d'una tradició en què el pare feia feina i la mare s'ocupava molt més intensament de l'educació dels nins. Però clar, a la societat d'avui en dia és evident que tots dos fan feina i és evident que hem d'avançar cap a la igualtat i cap a la corresponsabilitat en l'educació dels pares. Com vostè també sap, hi ha comunitats autònomes que han dictat normativa per establir com a principi general, en cas de separació i divorci, la custòdia compartida, és a dir, que depengui de manera igualitària del pare i de la mare.

A les Illes Balears aquesta normativa no hi és, tot i que tenim competències en dret civil propi. I sabem que les xifres de 2013 demostren que no arribam ni al 18% en cas de separació i divorci que es doni la custòdia compartida. És evident que la decisió al final sempre dependrà del jutge perquè ha de valorar les circumstàncies concurrents en cada cas. Però sí que des del nostre grup parlamentari consideram que seria positiu que el Govern impulsés una modificació normativa o una nova llei en relació amb aquesta qüestió, per establir com a principi general aquesta custòdia compartida entre pares i fills. Ho pensa fer el seu govern?

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a totes les persones presents a la sala. Sr. Melià, no som el conseller de Presidència, però supòs que li va bé que li contesti.

En el pacte de governabilitat no existeix, no hi ha aquesta prioritat. A cap dels programes dels partits que donen suport a aquest govern no hi ha aquesta mesura. Per tant, contestant la seva pregunta en concret, no és prioritària per a aquest govern la modificació de la normativa autonòmica per facilitar el que vostè sol·licita, que és aquesta custòdia compartida.

Nosaltres pensam que el criteri que hi ha a la llei, que és l'interès general del menor, és el que hauria d'estar sotmès a la valoració del jutge, l'interès general del menor, i no estar sotmès a cap tipus de límit cap a una banda o cap a l'altra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sra. Presidenta. Evidentment no tenc cap problema que em contesti vostè, com pot suposar. Pensava ho faria el conseller de Presidència, deman disculpes.

És evident, i ja ho he dit, que aquesta decisió de a qui es dóna la custòdia s'ha de fer en interès del menor, sempre, sempre, amb qualsevol criteri prioritari, sigui el criteri prioritari de donar-la a la mare o sigui el criteri general la custòdia compartida. En tot cas el jutge sempre ha de valorar les circumstàncies concurrents i aquestes circumstàncies concurrents vénen presidides per l'interès del menor. Això és indiscutible i d'això no en tenim cap dubte.

El que passa és que també és innegable una realitat, i la realitat és que la tendència general sempre, vull dir en la majoria dels casos, ja ho he dit, no arribam al 18% de custòdia compartida, és atorgar-la a la mare, és més, la custòdia de la mare quadruplica la custòdia compartida. I nosaltres entenem que si ens n'omplim tant la boca i el seu govern d'esquerres s'omple tant la boca de la igualtat i de la corresponsabilitat entre pares i fills, no entenem per què això no forma part de les seves prioritats.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Miri, Sr. Melià, la custòdia compartida cada vegada és més present a les decisions dels jutges. L'any 2013 es va arribar a un 17%; l'any 2014 es va arribar a un 21%. A mesura que l'home s'incorpora a la criança real quan hi ha matrimoni, el jutge valora que es pot fe la criança compartida fora del matrimoni. Si hi ha hagut criança compartida durant el matrimoni, hi ha d'haver criança compartida fora del matrimoni.

El cas és que no és així, la realitat social de la comunitat autònoma i del conjunt de l'Estat espanyol, és ver que la dona s'ha incorporat al món de la feina, però l'home no s'ha

incorporat de manera massiva a les feines quotidianes de la llar, a les feines dels fills, -jo supòs que vostè sí-, però dic en general, dic en general, senyor, parl en general, no s'està incorporant de la mateixa manera. Les estadístiques sociològiques són clares, les hores de feina que dedica un home o que dedica una dona a la criança són absolutament diferents, però no només a la criança, a la llar, a totes les coses.

Per tant, el principi general que sigui l'interès general del menor ens sembla l'adient i cada cas s'ha d'estudiar.

Miri, hi va haver un 76% de separacions que varen arribar a un acord, a la majoria l'acord va ser que es quedàs la dona la criança, la responsabilitat. Per què? Perquè els homes encara no s'han incorporat de manera massiva a la responsabilitat al 50% d'aquesta criança. Hi hem de tendir a això, sense cap dubte, i per això d'aquí a un parell de setmanes durem una llei d'igualtat entre homes i dones que aspira a això, i que farà polítiques públiques per a progressivament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

... anar cap aquí. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 7861/15, presentada per la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a ajuts a la tecnificació i als esportistes d'alt nivell.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 7861/15, relativa a ajuts a la tecnificació i als esportistes d'alt nivell, que formula la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, presidenta, senyores diputades i senyors diputats, bon dia. Crec que avui és la primera ocasió que sentirem parlar dels esportistes i, en general, i en concret dels esportistes d'alt nivell i que són sotmesos a programes de tecnificació.

La raó per la qual li formul aquesta pregunta, Sra. Consellera, és perquè en el cas dels esportistes d'alt nivell de Menorca, Eivissa i Formentera els recursos que tenen al seu abast evidentment són molt inferiors als recursos que poden tenir la resta d'esportistes a l'illa de Menorca que poden gaudir de serveis específics per participar a competicions d'alt nivell. Molts d'aquests estudiants tenen el problema afegit que o bé són menors d'edat i, per tant, és complicat que puguin accedir a la formació que s'ofereix en el centre d'alt rendiment de l'illa de Mallorca, o bé és un poc complicat perquè, a més a més, han de renunciar al lloc on realitzen els seus estudis i allunyar-se de les seves famílies.

En el cas de Menorca, Eivissa i Formentera no disposam de les instal·lacions adequades per a aquest segment d'esportistes i, en el cas concret de Formentera, hi ha esportistes d'alt nivell, com ara per exemple Mateu Sans, que saben que s'acaba de classificar per anar a les Olimpíades de Río en la modalitat de surf de vela, i com altres que, tot i que no s'han classificat per anar a les Olimpíades de Río, hi ha triatletes, nadadores de sincro i altres atletes que competeixen a un alt nivell.

El fet que a la nostra illa puguem disposar d'aquests esportistes exemplars és, sobretot, gràcies a l'esforç econòmic i social que fan els mateixos esportistes i les seves famílies i també, d'una manera molt especial, gràcies a l'esforç que fa el Consell Insular de Formentera, que, per cert, he de dir que, segons estadístiques del 2014, és el municipi de tot l'Estat espanyol que destina més inversió per càpita als seus ciutadans, i en aquest cas supera els 108 euros per càpita.

Sra. Consellera, la inversió territorialitzada de la Direcció General d'Esports i Joventut el 2016 per a Menorca, Eivissa i Formentera, vostès han pressupostat zero euros. Per altra banda, el pressupost de la Federació d'Esports de les Illes Balears per al 2016 ascendeix a 6.558.000 euros, dels quals només 38.000 aniran destinats a signar convenis amb els Consells Insulars d'Eivissa i Formentera, si interpret bé el que està publicat.

Per tant, m'agradaria que ens expliqués què farà la seva conselleria per garantir que els esportistes de Menorca, Eivissa i Formentera puguin competir en alt nivell exactament igual que ho fan els de la resta de l'illa de Mallorca.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera, Sra. Esperanza Camps.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

Gràcies, presidenta, bon dia senyores i senyors diputats. Bon dia, Sra. Tur, té raó, les Illes Balears són un territori on hi ha un nombre molt elevat d'esportistes d'alt nivell i a la vegada ens serveixen, entre d'altres coses, per escampar el nom de les Illes Balears arreu del món, la qual cosa també és una de les coses importants, d'açò en som molt conscients en aquesta conselleria.

Té raó en el que diu, entre d'altres aspectes, que pateixen aquesta doble o triple insularitat en el cas de Formentera. Ser esportista d'alt nivell demana, a banda d'entrenaments molt durs, un entorn amable per poder treballar, i demana també una certa estabilitat emocional, la majoria d'esportistes d'alt nivell comencen a despuntar quan són molt joves i massa vegades han de fer front, en el cas de les illes menors, a la separació de la família per continuar tant els seus estudis com per continuar la tecnificació o la preparació per arribar allà on volen.

Tenint en compte tot açò, actualment la Direcció General d'Esports i Joventut acaba la tramitació administrativa

preceptiva per tal que la presidenta del Govern pugui aprovar el decret que regularà l'activitat esportiva i les condicions d'accés, els beneficis i les obligacions dels esportistes d'alt nivell de les Illes Balears. Aquest decret es farà per complir l'article 27 de la Llei 14/2006, de 17 d'octubre, de l'esport de les Illes Balears. En aquest decret s'hi estableixen els beneficis de què gaudiran aquells esportistes que obtinguin un reconeixement a la nostra comunitat autònoma com a esportistes d'alt nivell. Entre aquests beneficis hi haurà ajuts econòmics, compatibilitat de l'activitat formativa i de l'activitat acadèmica i reserva de places per accedir a la Formació Professional fins a un 5% i els universitaris amb un mínim del 3%. I en l'àmbit laboral està previst que aquest reconeixement esdevengui un mèrit a convocatòries d'oposicions o per a la provisió de llocs de treball.

Qualsevol esportista nascut a les illes, o que hi estigui empadronat, amb una antiguitat mínima de tres anys, podrà sol·licitar el reconeixement com a esportista d'alt nivell.

A la vegada, un dels objectius que ens hem proposat és que els esportistes de Menorca, Eivissa i Formentera tinguin més facilitats a l'hora de participar en els programes de tecnificació i de gaudir de tots els avantatges que açò comporta.

En aquest moment, com vostè ha dit molt bé, no disposam ni de la logística ni de la dotació econòmica necessàries per poder establir nous programes de tecnificació a Mallorca o a la resta d'illes, i per açò volem potenciar els programes de seguiment. Analitzam possibilitats com ara unificar econòmicament les federacions que fomentin aquells programes de seguiment a Menorca, Eivissa i Formentera i fins i tot desplaçar-hi periòdicament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camps, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE PARTICIPACIÓ, TRANSPARÈNCIA I CULTURA (Esperanza Camps i Barber):

... els nostres tècnics.

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 7868/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a infraccions laborals detectades un cop realitzades les inspeccions.

LA SRA. PRESIDENTA:

La catorzena pregunta, RGE núm. 7868/15, relativa a infraccions laborals detectades un cop realitzades les inspeccions, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, és ajornada, atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 8237/15.

I.15) Pregunta RGE núm. 7868/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a política de contractació de la Conselleria d'Educació.

Quinzena pregunta, RGE núm. 7880/15, relativa a política de contractació de la Conselleria d'Educació, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la diputada Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, usted ha contratado a 150 asesores docentes en puestos de administración nada más llegar a la conselleria, una figura polémica desde hace muchas legislaturas, por opaca; docentes escogidos a dedo, únicamente por afinidad ideológica, una figura innecesaria porque realiza funciones del personal de servicios generales, provocando gran malestar en este colectivo de funcionarios, por los agravios comparativos entre ambos cuerpos; el docente cobra por realizar el mismo trabajo 2.450 euros y el funcionario de servicios generales 1.250.

Una figura carísima para el contribuyente, 6 millones de euros que imagino estarán en alguna partida en los presupuestos que ustedes nos acaban de entregar y que les ha costado tanto cuadrar porque no hay dinero. A este coste, además, hay que añadir todas las nóminas de los docentes sustitutos que tienen que ir a los centros a ocupar las plazas de estos liberados.

Desde Ciudadanos creemos que se tiene que poner fin ya a este despropósito y dotar estas plazas del personal necesario del cuerpo de servicios generales, de modo que se queden exclusivamente aquellos asistentes docentes estrictamente necesarios.

Sr. Conseller, usted ya ha actuado, pero pensamos que nunca es tarde para rectificar y por eso le preguntamos: ¿cuál es la política de la Conselleria de Educación en relación con la contratación de asesores docentes y asesores técnicos docentes?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller, Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, és veritat que la Conselleria d'Educació des de fa molts anys hi ha una gran quantitat d'ATD i AD contractats i fent feina a la Conselleria d'Educació. En aquests moments hi ha 147 AD i ATD que són 30 manco que a la legislatura passada, dels quals 64 són ATD i 83 són AD.

És evident, i això en això jo puc estar d'acord amb vostè, que la Conselleria d'Educació necessita d'una institucionalització, d'una estabilitat en tots els aspectes, i en això nosaltres hi farem feina i hem començat a fer-n'hi des del

minut número 1. És evident que la Conselleria d'Educació necessita, d'acord amb la Conselleria de Funció Pública, definir una mica tota una sèrie de places, primer de tot les places que tenen un caràcter de formar part de la Conselleria d'Educació; aquelles places que són realment de lliure designació, per a cap de departament, director de l'IAQSE, etcètera, i aquelles places que són estrictament pedagògiques les quals serien aquelles que, per raó de la seva funció, necessiten donar suport a la conselleria en aquest aspecte.

I en això nosaltres hi treballam.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Hombre, lo que está claro es que desde el minuto número 1 no, porque en ese minuto fue cuando se pusieron y se colocaron los 150 asesores docentes, lo que pasa es que, bueno, en vista de que sí que quieren rectificar, pues la verdad es que se agradece.

Le pedimos que estas plazas, por favor, se doten de servicios generales lo más rápido posible.

Fíjese que ustedes dicen que no hay dinero para cumplir con el acuerdo del pago de la carrera profesional del personal de servicios generales y, sin embargo, paradójicamente, este acuerdo supone un coste inferior al gasto innecesario que ustedes han provocado en la Conselleria de Educación con estas contrataciones por enchufe.

Realmente consideramos que la optimización de los recursos es una obligación de un gobierno y jamás el despilfarro.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Jo crec, Sra. Ballester, que vostè demostra un seriós desconeixement del funcionament de la Conselleria d'Educació. Si en aquest moment no hi hagués aquests professionals, difícilment la Conselleria d'Educació podria funcionar.

Jo li he dit que puc estar d'acord amb vostè, que cal un procés de racionalització, d'estabilització a la Conselleria d'Educació, i en això fem feina; però nosaltres havíem de començar a governar des del minut número 1 i per això vàrem fer, hem fet aquestes contractacions de persones docents que fan feina a la conselleria.

Però li diré més, algunes d'aquestes feines sempre seran fetes per docents, sempre, sempre, no només de serveis

generals, sinó sempre seran fetes per docents, si no de qualque manera podríem mirar exactament quines són les funcions que realitzen.

Per tant, li torn repetir, nosaltres el que farem serà el següent: definir les places concretes de la Conselleria d'Educació que són a nivell de funcionaris; en segon lloc, definirem les places de lliure designació i, en tercer lloc, definirem aquelles places que són pedagògiques les quals, evidentment, farem a través de concurs de mèrits, per possibilitar la màxima transparència a l'hora de concretar dient qui ha d'anar a aquestes places. Aquesta és la nostra política i aquest és el nostre compromís, però des del minut 1, la Conselleria d'Educació havia de funcionar i funciona amb aquests docents, amb aquest professorat del qual, evidentment, nosaltres ja n'hem tornats 30 a les escoles, i que la nostra política serà continuar fent aquesta feina durant tota la legislatura.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 5026/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a control del dèficit i nivell d'endeutament.

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 5026/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a control del dèficit i nivell d'endeutament.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Interpel·lam avui el Govern de les Illes Balears sobre una qüestió que, des del nostre punt de vista, hauria de preocupar i hauria de preocupar molt tant el mateix Govern com, especialment, la consellera d'Hisenda, la Sra. Cladera, i em referesc al nivell d'endeutament i al dèficit públic.

Segons ens informa el Banc d'Espanya, al final del segon trimestre del 2015 el deute bancari total de la nostra comunitat autònoma era de 8.260 milions d'euros, dades del Banc d'Espanya, i el pendent de pagament consolidat de la CAIB era d'un total de 398 milions d'euros. Per tant, a 30 de juny d'enguany, el deute total, a proveïdors i també bancari, era de 8.658 milions d'euros, i el Govern arrodoneix a 9.000, escolti'm, ja està bé, 9.000, com vulguin. En qualsevol cas, siguin 9.000, siguin 8.658, com és el cas, i amb dades del Banc d'Espanya i dades de proveïdors, estam d'acord, i jo crec que tots, que aquest nivell d'endeutament és molt elevat i, certament, nosaltres consideram que en un breu espai de temps es pot convertir en un autèntic problema per a la viabilitat econòmica de la nostra comunitat autònoma.

Un nivell d'endeutament que obliga a amortitzar a l'any 2016, dades dels pressuposts, uns 760 milions d'euros, i a pagar, en despeses financeres, envoltant els 150 milions; és a

dir, a l'any 2016 dedicarem un total de 909 milions d'euros a pagar les entitats financeres, la qual cosa significa que cada dia, a partir de dia 1, dissabtes i diumenges, haurem de dedicar 2,5 milions d'euros per pagar els bancs, cada dia de l'any 2016.

Dedicam un poc més del 21%, més d'una cinquena part del pressupost total a pagar interessos i a amortitzar deute, la qual cosa és una autèntica bogeria, és una bogeria es miri per on es miri.

Supòs que tothom veu clar que continuar augmentant el nivell d'endeutament és un suïcidi, de fet només que els tipus d'interès pugessin una mica tindriem un seriós problema per poder-ho pagar; només que la prima de risc augmenti una miqueta, la situació es convertiria en impossible, no ho podríem pagar, així de clar, no ho podríem pagar. Per tant, no podem esperar que hi hagi un canvi del sistema de finançament, el qual vindrà quan vindrà, tots volem aquest canvi i nosaltres ajudarem que hi hagi aquesta modificació del sistema de finançament, però no podem deixar-ho tot en mans d'un esdeveniment que no sabem si es produirà.

Davant aquest problema, la pregunta que nosaltres ens fem és: quines accions ha posat en marxa aquest govern per tal de reduir aquest elevat nivell d'endeutament, què ha fet el Govern? I la impressió que tenim nosaltres és que el Govern no ha fet res. I em corregesc, tant de bo no hagués fet res, tant de bo el Govern en aquesta qüestió s'hagués quedat quiet! La nostra impressió és que ha actuat de forma decidida en sentit contrari del que la lògica i el sentit comú dicten, aquest govern s'ha posat davant la manifestació i demanat més despesa, ha demanat més dèficit. Sra. Cladera, va sortir del Consell de política fiscal i financera demanant més dèficit, és a dir, poder gastar més, poder endeutar-nos més en el fons, i per tant, lògicament, empenyent Balears a un major nivell d'endeutament el qual ja hem dit que era certament molt preocupant. Per tant, precisament aquest govern fa tot el contrari del que s'hauria de fer.

Aquest govern, Sra. Cladera, continua la mateixa lògica que ens va dur a la ruïna durant el segon pacte de progrés, més despesa, més dèficit, més endeutament, impagament als proveïdors, tancament d'empreses i més atur. Açò és la cadena temporal, lògica, del que va passar en el segon pacte de progrés i, per desgràcia, sembla que vostès volen repetir en aquesta legislatura. I de fet els pressuposts del 2016 són la primera passa d'aquest cercle viciós, ens presenten uns pressuposts amb uns ingressos inflats, d'impossible compliment. Pot dir que no, a final de l'any 2016 sabrem quants ingressos haurà tingut. I ja li puc dir jo ara que no acomplirà els ingressos previstos.

I açò suposarà, per tant, un major dèficit del previst i per tant un major endeutament. És més, i aquí hi ha una qüestió que em preocupa moltíssim, es difereix en un any la plena entrada en vigor de la Llei 14/2014, de finances de la comunitat autònoma, precisament per tenir més marge de maniobra a l'hora de poder gastar més del pressupostat. I vull fer un incís en aquest punt, Sra. Cladera, la Llei de finances és una llei que es va aprovar a finals de l'any passat, a l'any 2014, i es va fer amb un ampli consens, un ampli consens de tots els grups parlamentaris que hi havia en aquell moment; una llei que va suposar set reunions de ponència, com cap altra llei que es va

aprovar a l'anterior legislatura, a part d'altres reunions que es varen fer també a la conselleria; una llei molt treballada i molt debatuda. I de fet, en el seu govern, Sra. Cladera, hi ha dues persones que hi varen treballar de valent, em referesc al Sr. Barceló, que avui no hi és, i al Sr. Boned, que fa una estona hi era.

Em sembla, per tant, que el fet de suspendre l'aplicació d'aquesta llei és un insult a aquest parlament, un insult a la feina d'aquest parlament. I encara escolt aquelles veus del Sr. Barceló i del Sr. Boned quan deien que aquesta llei de finances s'havia d'aplicar a partir de dia 1 de gener de 2015, que no parlam de 2016, no, no, 2015, enguany ja s'havia d'aplicar aquesta llei i ara, on són aquestes veus? Ja no se'n recorden el Sr. Barceló i el Sr. Boned? Han dit res, Sra. Cladera, han dit res el Sr. Boned i el Sr. Barceló al Govern quan vostè decidia suspendre aquesta llei? Certament, una actitud lamentable que diu molt poc d'ells i que posa, certament, en qüestió la seva pròpia credibilitat.

En fi, tornant a la qüestió d'aquest debat. La pregunta -i la repetesc-: què fa el Govern per reduir el nivell d'endeutament, perquè per reduir el nivell d'endeutament, Sra. Cladera, és imprescindible reduir el dèficit, reduir el dèficit públic i arribar a tenir superàvit. Això hauríem de tenir per començar a reduir el nivell d'endeutament. El Govern vol fer un miracle, és a dir, vol convertir un cercle en un quadrat, això és impossible, vol augmentar el dèficit i a la vegada reduir l'endeutament.

Sra. Cladera, té clar que si vol reduir l'endeutament ha de començar a tenir superàvit? Té clar que a més dèficit vol dir que automàticament més endeutament? S'adona, Sra. Cladera, que va en direcció contrària?

De primeres, el pressupost de l'any 2016 ja preveu que acabarem l'any amb un increment de l'endeutament bancari de 260 milions d'euros, açò sempre i quan es compleixi amb l'objectiu de dèficit del 0,3%, que el Govern ja ha dit que no està disposat a complir.

De moment, en el mes de juny es devien 162 milions a proveïdors i en el mes d'agost ja eren 201. Ja deuen a proveïdors, en tres mesos, eh?, 40 milions d'euros més. Si en el mes de juliol el Govern pagava a 41,85 dies als proveïdors a final de setembre ja era a 70,38 dies, 30 dies més.

Veim, per tant, i ho veim amb preocupació, quan només han passat quatre mesos, que de cada vegada el Govern deu més als proveïdors i de cada vegada paga més tard. I açò és un reflex inequívoc que es gasta més del que s'ingressa, que acabarem l'any amb un dèficit superior al previst i que açò es traslladarà a un major nivell d'endeutament.

Acaben de començar, Sra. Cladera, duen just quatre mesos i tots ens condueix a la mateixa direcció, més despesa, més dèficit, més endeutament, retard en el pagament a proveïdors, etc. La mateixa història de la legislatura 2007-2011. Comprenc que vostè està en una posició molt difícil, vostè és l'encarregada de posar ordre a un govern on cadascú estira en direccions diferents, uns volen 20 milions per a la renda bàsica, altres volen una facultat de medicina, altres una residència de malalts i vostè es troba enmig. Jo comprenc que vostè té una

dificultat afegida, ja és difícil que un conseller d'Hisenda es posi o pugui posar ordre quan el mateix govern, quan el mateix partit governa i més quan són tres partits els que governen.

Clar, vostè, per fer front a aquest desgavell de despesa es veu obligada a pujar impostos, el tram autonòmic de l'IRPF, impost de successions, impost de patrimoni, impost de transmissions patrimonials, crea a més l'impost d'estades turístiques, l'ecotaxa, puja un 20% totes les taxes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, ha d'acabar, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... -vaig acabant-, i crea quatre taxes més i sap perfectament, Sra. Cladera, que això no li bastarà per a res, a pesar de pujar els impostos no li bastarà per a res, a pesar de pujar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... vaig acabant, Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

No, és que ja hauria d'haver acabat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... vaig acabant, ja només uns segons. Sap perfectament que això no li bastarà per a res perquè igualment a pesar d'això tindrà més dèficit, tindrà més endeutament del previst.

Sra. Cladera, no s'adona que ens du a un carrer sense sortida? No s'adona que amb aquesta política...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, el seu temps s'ha acabat i ara ja sí.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Bueno, pues en fin...

(Algunes rialles)

... hi torn a ser? Ja no? Perfecte.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats. Bé, Sr. Camps, el primer que em sorprèn és que a vostè li preocupi tant de sobte el dèficit i l'endeutament. Això ens ho hem trobat només arribar, només fa quatre mesos que hi som i ho hem dit des del primer minut que hi havia un elevat dèficit, un dèficit incomplert l'any 2014 i una previsió de dèficit, d'incompliment de dèficit de l'1,5 per a 2015, i això no és cosa nostra, això ens ho hem trobat. En aquells moments jo no el sentia, de sobte ha aparegut vostè amb un discurs nou que fins ara no l'havia sentit.

Llavors, què feia en aquells moments vostè quan incomplia el Govern del Partit Popular durant quatre anys el dèficit, excepte un any que el Sr. Montoro li va flexibilitzar a aquest govern, o a les autonomies, poder complir.

Jo ja li he dit unes quantes vegades, i crec que no em cansaré de repetir-ho perquè crec que qualche dia aconseguiré fer-li entendre, que aquest govern té la voluntat ferma de complir totes les disposicions legals respecte del límit de deute i de dèficit. Seria més fàcil, evidentment, si això es flexibilitzàs per part del Ministeri d'Hisenda, per part del Govern d'Espanya, amb la qual cosa vostès no hi estan d'acord i per això varen votar en contra de la PNL.

Per a nosaltres aquest govern, tot i que vol complir, també té molt clar que primer són les persones i que per això el 20 de maig hi va haver un canvi que a vostès els va situar en 20 diputats en comptes dels 35 com tenien abans. Això vol dir que alguna cosa s'ha de canviar. Per tant, no es pot ser tan ortodox amb el tema de dèficit i amb el tema de deute sobretot quan vostès ja ni compliren i a sobre varen fer un caramull de retallades.

Com li he dit, crec que té una obsessió excessiva cap al dèficit i el deute. L'any 2014 vàrem acabar amb un 1,71% i el Govern del PP, el Govern que a les eleccions de maig va sortir, estava obligat a fer un pla econòmic financer que no el vàrem trobar. Ja hi va haver un primer incompliment de la llei que ara vostè també ho hauria d'haver denunciat.

Quant a l'any 2015, que només hauria de ser d'un 0,7, en aquest moment quan hem entrat ens hem trobat que faltaven més de 200 milions entre els quals un conveni de carreteres per 80 milions que no està pressupostat, una altra inflada de pressupost de 2015 que vostè diu que nosaltres farem el 2016 que precisament nosaltres aquest ingrés no l'hem pressupostat amb criteri de prudència.

Crec que la gent el deixarà de creure, Sr. Camps, si no és una mica més coherent perdrà credibilitat i com diuen altres diputats en aquesta cambra, això és el que els ciutadans els demanen o l'estarien demanant, que siguin més coherents per no perdre credibilitat.

Quant al dèficit, quan demanam més ampliació, més marge, sap per què és, per poder complir, sap que l'AIREF diu a una sèrie de comunitats autònomes, entre elles Balears, que amb

l'estructura de finançament i amb l'estructura de fiscalitat que tenim no podem complir, per això demanam més flexibilitat, no per gastar més, com vostè diu, sinó per poder complir. Ho sap el ministeri també que no es pot complir amb aquestes condicions que tenim.

Quant al període d'impagament, que vostè denuncia que ha pujat, hi ha una raó molt clara, i també sap quina és i si no, la pot demanar al diputat Mari Bosó que li explicarà com funciona, el període d'impagament puja en aquest moment perquè no hi ha prou crèdit, perquè vostès no varen deixar prou crèdit, per al pressupost de l'Ib-salut i, per tant, totes les factures que no es poden incorporar dins el pressupost ara no es poden pagar i pugen el període d'impagament. No és culpa nostra això, no és culpa d'aquest govern que només du quatre mesos, això ve dels pressuposts de 2015 que vostès varen aprovar en teoria complint tots els paràmetres.

Quant al nivell d'endeutament, clar que ens preocupen aquests 9.000 milions de deute, ens preocupa que una cinquena part del pressupost s'hagi de destinar a pagar deute als bancs, interessos i amortització, però no l'hem creat nosaltres aquest deute, nosaltres l'any 2011 o quan vosaltres entràreu o el Partit Popular va entrar l'any 2011 hi havia molt més endeutament, molt menys endeutament, perdonau. I també he de dir que una part d'aquest endeutament que té aquesta comunitat autònoma prové de l'època del Sr. Matas, com ja vaig explicar un dia aquí, que el sector instrumental de l'època de Matas va créixer l'endeutament en més d'un 1100% on es varen pagar Palma Arena, metros, etc.

Clar, a més, el tema d'endeutament també sap que és un problema estructural de mal finançament que té aquesta comunitat autònoma. Jo li deman, què han fet aquests quatre anys darrers vostès per solucionar aquest problema? Perquè no els hem vist enlloc reclamant una millora del sistema de finançament, una millora de l'aplicació, una millora en les liquidacions definitives que saben que vénen més tard i perjudiquen les Balears, etc., i ara vostè aquí es presenta com el "terminator" de la bona gestió, però aquests darrers quatre anys què ha passat? Això és demagògia i els ciutadans jo crec que perdran..., bé, ja han perdut la credibilitat en vosaltres i crec que ho acabaran de demostrar ben aviat.

Quant al que em deia de la Llei de finances, jo li he de dir que la Llei de finances es va aprovar el desembre de 2014, i als pressuposts de 2015 per què no la varen aplicar?, per què la varen deixar per al proper govern? Precisament perquè tampoc no la volien complir. Per tant aquest govern tampoc no la va aplicar, el govern anterior. Li he de dir que la Llei de pressuposts de l'any 2016 compleix la Llei de finances i compleix l'estabilitat des del moment que compleix l'objectiu de dèficit, estableix un fons de contingència, i alguns dels preceptes de la Llei de finances de l'any 2014 ja s'apliquen, com per exemple venir aquí a debatre i aprovar el sostre de despesa, com férem fa unes setmanes.

Sap que també..., però jo li vull demanar: com creu vostè que podria fer aquest govern pagar els nombrosos casos d'expropiacions que han deixat de pagar, o demandes laborals perdudes que han deixat pendants de pagar?, el nou govern com pretén que ho pagui? Tenen la manera de pagar si no feim

una..., si aplicam la Llei de finances tal com està?, perquè vostès varen deixar uns regals enverinats a aquest govern que ara pretenen que no es puguin afrontar amb ampliacions de crèdit, que seria el que la Llei de finances en aquest moment està ajornant a l'any 2017. Jo li he de dir que l'any 2014 el govern anterior va acabar ampliant tres cops les partides del Servei de Salut per despesa corrent, per despesa farmacèutica, amb crèdits ampliables, i que l'Ib-salut en aquest moment ha heretat de l'any 2015, o heretarà, acabarà l'any 2015 amb un dèficit de 170 milions d'euros. Com pensa vostè que això es pot arreglar?, té solució? Això no és despesa que ha fet aquest govern, això és herència que ens hem trobat. Han de reconèixer que el tema de dèficit i deute que té aquesta comunitat autònoma és un tema estructural, que no només ho diu..., que ho diuen també (...) i altres entitats independents, i que sap que bàsicament ve per un tema de mal finançament que jo, com vostè ha dit, li agraeix molt que se sumi a la batalla de reivindicar la millora de finançament que ha de menester aquesta comunitat autònoma.

Quant a la pujada d'impostos que vostè diu, que nosaltres deim que és una redistribució de la riquesa, que qui més té més paga, i li ho vaig explicar l'altre dia amb l'impost de successions i donacions i crec que..., sembla ser que no li va quedar prou clar però ho tornarem a repetir, no passa res, li he de dir que només un 1,6% dels contribuents de Balears que varen declarar l'any 2014, de més de 70.000, ara es veuran afectats per la pujada de tarifes en el cas d'IRPF, i que totes les rendes mitges i baixes per sota d'aquest import no es veuran afectades. Per tant un 98,4 dels contribuents no es veurà afectat per cap increment fiscal. A això vostè li diu apujar impostos?, això és demagògia, Sr. Camps. Quant a impost de successions passa el mateix, només un 4% es veurà afectat per..., un 4% de les herències es veurà afectat per la pujada o per l'augment de progressivitat de l'impost. Això és un sistema fiscal més progressiu, més redistributiu, perquè el que té molt clar aquest govern és que fa feina des del minut 1 per combatre la desigualtat social, i això es fa amb una política redistributiva i això es fa emprant la política fiscal, i això és el que fan els pressuposts de 2016, que ja marquen aquest canvi cap al gir social que ha demanat aquesta ciutadania. I el mateix amb la resta de figures, com l'impost de transmissions patrimonials, que també hi ha un increment de tarifa a partir d'1 milió d'euros, que això també evidentment les compravendes a partir d'1 milió d'euros no són nombroses i també només afectaran a un 2,6% dels casos.

Per tant això no és una pujada d'impostos, això és redistribució de renda, emprar la política fiscal per redistribuir la renda, repartir millor la riquesa, i això és el que ha de fer un pressupost, això és la primera prioritat que té aquest pressupost 2016, és on es veuran les primeres prioritats d'aquest canvi social que fa aquest govern, tant en la distribució de la despesa com en la política fiscal, i això entenc que no li agradi, però això és el que fa aquest govern.

I insistesc en el tema que vostè reitera tant: el dèficit i l'endeutament elevats que té aquesta comunitat autònoma en aquests moments no són culpa..., o no són a causa de la gestió d'aquest govern actual, que només du quatre mesos treballant. Són fruit de la gestió anterior, i hauria de dir que tot i haver-hi un marc de retallades la passada legislatura no varen combatre

el dèficit ni varen baixar els nivells d'endeutament; al contrari, tot això va pujar més i més.

I també vull dir que tot això, remarcar, que crec que des del minut 1 també ho deim, tot això té un problema estructural, que és la manca de finançament que tenen aquestes Illes Balears, i a les quals hem de treballar tots; li agraeix una altra vegada que s'hi sumin, em sap greu que la passada legislatura no es fes cap millora ni cap demanda en aquest sentit, i això és el que estam treballant.

Per tant jo per acabar, Sr. Camps, no faci tanta demagògia, no faci tanta..., faci un discurs més coherent, perquè al final allò que s'està guanyant és que els ciutadans no el creguin. Crec que ja ho han demostrat el 24 de maig i ho demostraran el 20 de desembre, si vostè no va en compte.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Rèplica del grup autor de la interpel·lació; el diputat Antoni Camps té la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Esperem que vostè sigui més generosa amb el temps, perquè evidentment no havia passat mai, jo no ho havia vist en els cinc anys que es tallés la intervenció a un dels intervinents per un minut. En qualsevol cas, quedi dit.

Sra. Cladera, Sra. Cladera, miri si estam preocupats pel tema del dèficit i miri si vam fer feina per controlar el dèficit: aquí hi ha el gràfic, el gràfic del dèficit des de l'any 2003 al 2014. Del 2007 al 2011 va passar d'un 1,95 a un 3,32%, a un 3,29, a un 5 i a un 5,01 el 2011. Què va passar després? Vam passar d'un 5,01 el darrer any del segon pacte de progrés, a un 1,97, a un 1,23 i a un 1,71 el 2014. Estàvem preocupats pel dèficit, i per açò vam lluitar per anar controlant aquest dèficit, un dèficit que l'informe d'Intervenció deia que per a enguany acabaria amb un 1,05, l'informe d'Intervenció, amb un 1,05 enguany, 2015. Setmanes després vostè va aparèixer en roda de premsa dient que acabaria amb un 1,5. Aquí hauria d'explicar què va passar perquè l'informe d'Intervenció fos d'un 1,05 i vostès després diguessin que és un 1,5. Claríssimament vostès tenen més compromisos de despesa, vostès volien gastar més, no hi ha altra explicació.

Una altra qüestió: la Llei de finances es va aprovar el 2014; per què no es va aplicar a partir de 2015?, perquè els pressuposts de 2015 ja estaven aprovats, ja estaven... No, no, no!, era importantíssim que evidentment si hem d'aplicar l'any 2015 la Llei de finances els pressuposts estiguessin en consonància amb aquesta llei, i no hi podien estar perquè ja estaven aprovats. Per tant allò lògic era començar el 2016, i vostè, per tenir més marge de maniobra, per poder gastar més,

per poder tenir partides ampliables, ha deixat en suspens aquesta llei.

I no ens parli de regals enverinats. El major regal enverinat que mai no s'ha trobat aquesta comunitat autònoma és trobar-se dins els calaixos 1.600 milions en factures pendents de pagament. Açò és el regal enverinat més gros que mai no s'ha trobat ningú en aquesta comunitat autònoma, i per tant, i per tant, vam haver de convertir aquests 1.600 milions de factures pendents en endeutament, en endeutament bancari, i per açò vam passar -escolti bé- l'any 2007..., el segon pacte de progrés va començar amb uns 2.100 milions de deute; sap com va acabar l'any 2011?, amb 6.850, comptant aquests 1.600 milions, 6.850. Quants en tenim ara?, 8.260, 1.000 i pocs més. És a dir, vostès van incrementar aquest endeutament de forma exponencial, 4.000 milions més, 4.750 milions més en només quatre anys, a més de 1.000 milions cada any. Açò és no tenir cap tipus d'interès per controlar el dèficit ni cap tipus d'interès per controlar l'endeutament.

Qui tenguí més que pagui més. Molt bé, poden estar tots d'acord en açò. I aquest augment del 20% de les taxes, qui el pagarà?, només els rics, les grans fortunes pagaran aquestes taxes?, o les pagaran també els pobres?, o les pagaran també les classes mitges? I no ens digui que augmentar el tram autonòmic només afecti les grans fortunes; afecta les classes mitges, afecta, perquè les grans fortunes no paguen IRPF, no paguen, tenen altres mecanismes per no pagar IRPF, i les grans fortunes evidentment, amb aquesta reforma fiscal que vostès han fet, no notaran res, no notaran res. Qui ho notará seran les classes mitjanes.

I no ens ralli de si hem perdut les eleccions, que és cert, no hi ha problema, ho reconeixem, vam governar, vam fer una sèrie de coses i hem perdut les eleccions. Però i el PSOE? El PSOE que no governava, que era a l'oposició, si han quedat en quadre, han quedat en quadre! Si són quatre moixos! I estan per desaparèixer...

(Remor de veus i algunes rialles)

I el PSOE, el PSOE, Sra. Cladera, si no guanya en credibilitat, que ja l'ha perduda quasi tota, quedaran en no-res, serà un partit totalment prescindible. Mirin, certament, Sra. Cladera, no vull abusar de la confiança de la presidenta, que ara la tenc de la meua part...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, jo li demanaria per favor que anàs acabant la seva intervenció.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Jo crec, Sra. Cladera, i li agaf les seves paraules, que també està preocupada pel dèficit i per l'endeutament. Jo li agaf aquestes paraules i sàpiga que ens té al seu costat per fer polítiques que vagin en aquest sentit, perquè les persones que vostè defensa i que tots defensam, si no es pot pagar la sanitat

es veuran malmeses. Aquestes persones que vostè defensa, si no es pot pagar l'educació, també estaran malmeses. I tot açò...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, hauria d'acabar, eh?

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí. I tot açò es produirà si podem aconseguir controlar el dèficit i controlar l'endeutament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, el seu torn de contrarèplica. Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sr. Camps, jo li vaig explicar a una compareixença, crec que era quan explicàvem el sostre de despesa, com aquest govern només arribar va analitzar molt bé la situació, va mirar l'informe d'intervenció evidentment, però després va fer la seva anàlisi com pertoca i va trobar que el dèficit era de l'ordre de l'1,5%, que també l'AIREF ens ha avalat quan els ho hem consultat.

Li explicaré com hi arribam. Vàrem trobar 50 milions de nòmimes no pressupostades a l'ib-salut i a Educació. Vàrem trobar un caramull de sentències en carreteres que estaven guardades a un calaix, perquè el nou govern les pagàs. Vàrem trobar indemnitzacions a acomiadaments a treballadors de l'ordre de 10 milions d'euros, que també venien fruit d'una política d'eficiència i de retallades de la passada legislatura. Vàrem trobar a Salut, tant a farmàcies hospitalàries, com a recepta farmacèutica, també de l'ordre de 140 milions per pressupostar, si vostè fa números li sortiran més de 200 milions de dèficit que detectam quan acabam l'any i això només era el mes de juliol, encara no ens havíem posat a gastar, com vostè diu. I, a més, 80 milions de carreteres que encara no hem trobat i els estam cercant, com vostè sap, perquè jo estic parlant amb el Sr. Montoro, per veure si els podem signar abans que ell marxi d'aquesta legislatura. Per tant, crec que queda prou explicat, ja ho he explicat diverses vegades, però és així. O sigui, el dèficit amb què ens trobam ja l'hem trobat, eh?, no l'hem generat nosaltres.

I també sap, i reconec que és difícil en la situació estructural que té Balears, per això hem demanat aquí amb una proposició no de llei i jo també en el Consell de Política Fiscal i Financera, ampliar aquest dèficit i no som l'única comunitat que ho demanam. Totes les comunitats, la majoria de comunitats ho demanaren el darrer cop perquè, com bé sap, el gruix de la despesa social en benestar social, el fan les comunitats autònomes i, per tant, és de rebut que d'aquests 2,8% que ens deixa Europa per a Espanya, les comunitats autònomes en tinguem un poc més d'aquest 0,3%. Però jo crec que tot això ja està explicat i vostè ho sap, no compartim l'opinió perquè aquí del que es tracta és de fer opció.

Quant al tema de la Llei de finances, tenim mecanismes per ser rigorosos, complir i fer complir. No vol dir que estiguem retardant l'aplicació de la Llei de finances al 2017, que tirem la casa per la finestra. Al contrari, tenim mecanismes de bloqueig, tenim mecanismes de rigor pressupostari que farem servir. I m'ha d'explicar, m'agradaria que m'explicàs vostè, com podem pagar tot això que ens deixa pendent de pagar el darrer govern i que no hi haurà prou crèdit, o amb aquest dèficit, com vol que el paguem l'any que ve, aquestes indemnitzacions, aquestes sentències, etc.

Quant a les taxes, aquest 20% que vostè diu que pugem. Jo li he de recordar que a la passada legislatura només es varen baixar el darrer any d'eleccions, just abans d'eleccions. Una gran mesura, totalment intencionada. Per tant, no trobi estrany que ara tornin als nivells que sempre han estat les taxes, no les pujam, recuperam el seu nivell i revertim aquesta mesura electoral que varen fer vostès, el seu partit i el seu govern, el mes de maig.

Vull destacar, i no ho he dit abans, que es torna posar gratuïta la targeta sanitària per contribuir a la sanitat universal i gratuïta i que també hem de dir que el passat govern va malmenar tant el tema de la salut, igual que altres serveis com educació, serveis socials, etc.

I quant a la pujada d'impostos, li he de dir què troba que em digui vostè que les grans fortunes no paguen IRPF. Troba que un parlament ha de dir que ha d'avaluar el frau fiscal? Li sembla bé? És el que m'està dient. O sigui, aquest govern el que pretén fer amb la seva política fiscal és qui més té, més pagui; ... bé, d'acord, idò a mi em sembla una greu irresponsabilitat que vostè apel·li que les grans fortunes no paguin impostos, que això és el que m'està dient i també està fent declaracions en els mitjans, és una falta de responsabilitat que vostè faci això.

Jo, en definitiva, li he de dir per concloure, que vostè continua fent molta demagògia amb aquest tema, jo crec que aquest govern ha estat molt transparent explicant la situació de dèficit que hem trobat i la situació de deute que hem trobat i que ara s'està treballant en aquest sentit. Però també aquest govern té molt clar que primer són les persones i que durà a terme amb aquest pressupost del 2016, que tendrem temps de debatre-lo, aquest llit social i aquesta prioritització que ha de fer un pressupost, perquè el pressupost 2016 marcarà les noves polítiques, la nova manera de fer política i la prioritització de la política o de la despesa i també de l'ingrés en la forma de la política fiscal, que permet recuperar l'estat del benestar, redistribuir la riquesa, combatre la desigualtat social i millorar els drets i el benestar dels ciutadans.

I això crec que és allò que li sap greu a vostè i per això du aquesta interpel·lació del dèficit i del deute, que són temes prou debatuts, però malgrat aquestes dificultats que hem trobat i que vostès ens van deixar, nosaltres hem salvat un pressupost, i ho explicarem, ja ho hem començat a explicar, els pilars de l'estat del benestar es tornen cosir, es tornen repensar, o es tornen repescar perquè en aquesta passada legislatura havien estat molt malmenats, tot i haver acabat amb un dèficit molt elevat i haver acabat amb un deute molt elevat.

Això és tot. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, consellera.

III. Moció RGE núm. 7685/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a renda bàsica progressiva, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4560/15.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació de la Moció RGE núm. 7685/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a renda bàsica progressiva.

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sandra Fernández per defensar la moció, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. El Grupo Popular presenta esta moción a raíz de la interpelación que se produjo hace dos semanas a la consellera de Servicios Sociales, para que nos explicase el contenido de la renta social o la renta básica que pretende impulsar el Govern. Y esta moción tiene tres puntos que básicamente están enfocados a la argumentación que ya dimos durante aquella interpelación.

En primer lugar el contenido de la iniciativa, en el punto 1, insta al Govern de les Illes Balears a impulsar una ley que regule una renta social como derecho subjetivo y que incluya los diferentes perfiles que se encuentran en situación de vulnerabilidad social y/o económica.

¿Por qué pedimos esto? A día de hoy en nuestra comunidad autónoma nos encontramos con un renta mínima de inserción regulada mediante decreto que están gestionando los consejos insulares y se pretende impulsar una ley que regule una renta social para determinados perfiles que gestionará en principio el Govern. ¿Qué es lo que pedimos nosotros? Teniendo en cuenta que el texto que se pretende impulsar y el decreto de renta mínima que hoy en día está en vigor, establece unos requisitos muy parecidos de acceso a las dos rentas, que las situaciones tanto por vulnerabilidad económica o vulnerabilidad social, pueden en muchos casos ser parecidas o tener aspectos muy parecidos y pueden coincidir, lo que proponemos es una mayor claridad y simplificación normativa.

Es decir, que haya una ley que regule tanto los perfiles que pueden ser destinatarios de la renta mínima de inserción actual, como los perfiles que lo podrían ser de la renta básica o la renta social que se pretende impulsar. Es decir, una sola ley que recoja los diferentes perfiles, las diferentes necesidades. Y tal y como decía la consellera, que afirmaba incluso que la renta mínima de inserción iba a tender a desaparecer para los perfiles que a día de hoy son destinatarios de esta renta, pasar a la nueva renta social, creemos bastante lógico y coherente que se establezcan en la misma ley los diferentes perfiles a los que una persona puede tener derecho a percibir una renta. Y precisamente también hablamos de derecho, por primera vez una ley en Baleares va a reconocer el derecho subjetivo a

percibir una renta. Nos preguntamos si solamente las personas que tengan acceso o cumplan los requisitos para percibir esta renta social tendrán ese derecho subjetivo y sin embargo, las personas que reciban una renta mínima no tendrán ese derecho subjetivo porque la está regulando un decreto que no lo reconoce.

Creemos que todas las personas que cumplan los requisitos independientemente de cuál sea su situación o cuál sea su perfil deben tener ese derecho subjetivo reconocido y esto, evidentemente, lo va a reconocer una ley.

Por eso, lo que pedimos es una ley que regule los diferentes perfiles, demos un paso más, olvidémonos de la renta mínima, del decreto de la renta mínima y en una ley, por primera vez, adecuemos los diferentes perfiles de necesidad tanto por situaciones económicas, laborales o incluso sociales al derecho a percibir una renta.

En el segundo punto el Partido Popular solicita que la ley que va a regular esta renta social, para nosotros evidentemente con el contenido del punto 1, contenga que esta será gestionada por los consejos insulares y en casos excepcionales y siempre que se tenga estructura para ello y así lo soliciten por los ayuntamientos.

¿Por qué?, porque creemos que los consejos insulares ya tienen una estructura de trabajadores sociales, una estructura administrativa para gestionar este tipo de rentas,. ¿por qué?, porque están gestionando a día de hoy la renta mínima de inserción. Si nosotros pedimos que en una ley se regule una renta con diferentes perfiles, vemos bastante claro y evidente que tienen que ser los consells insulares que ya tienen esta estructura quienes gestionen esta renta.

Creemos que no puede ser el Govern porque a día de hoy el Govern no tiene una estructura para poder gestionar este tipo de renta y tampoco creemos que sea necesario, incluso podría ser contraproducente, que crease una estructura paralela a la que tienen ya los consejos insulares para gestionar otro tipo de renta y así nos encontraríamos con que los consejos insulares gestionan una renta, el Govern está gestionando otra y no hay una coordinación que es tan necesaria.

Creemos que deben ser los consejos insulares, incluso en algunos casos hablamos de los ayuntamientos, en la pasada legislatura ya se produjo el debate por parte de algunos ayuntamientos que consideraban que tenían estructura suficiente para poder gestionar la renta mínima de inserción en este caso, porque tenían equipos de valoración, porque hacían toda la tramitación y consideraban innecesario que se tuviese que duplicar esta valoración, ayuntamientos como el de Palma, por ejemplo, si así lo solicitase, creemos que también sería muy positivo que pudiese gestionar esta renta.

Por eso, en nuestro segundo punto solicitamos que esta renta la gestione los consejos insulares y los ayuntamientos que tengan estructura para ello.

El tercer punto es el que nosotros consideramos más importante de los tres, por decirlo de alguna manera, y es que esta renta no se base exclusivamente en dar una prestación

económica, sino que esta ley pueda regular que la persona que reciba esta prestación económica porque tiene que cubrir sus necesidades básicas, porque las familias tienen que cubrir sus necesidades básicas, también cuente con un apoyo por parte de la Administración para poder solucionar el problema que ha causado que esta persona tenga que necesitar esta renta para cubrir sus necesidades básicas.

Desde el Partido Popular creemos en la igualdad de oportunidades para todas las personas y precisamente, como creemos en la igualdad de oportunidades, creemos que es el deber de la Administración ofrecer estos apoyos para que las personas tengan esta igualdad de oportunidades y para que las personas, las familias puedan ser autónomas, puedan tener plena autonomía para desarrollar sus procesos de vida y sus proyectos de vida. E igualdad de oportunidades no es dar una ayuda económica y no es dar una renta, igualdad de oportunidades es por ejemplo que una persona que no tenga un trabajo pueda acceder a un trabajo para poder desarrollarse plenamente.

Y ahí es donde creemos que debe entrar la Administración, en algunos casos podrá ser un apoyo de carácter social, porque esta persona se encuentre en una situación de exclusión o en una situación de vulnerabilidad social, o en algunos casos podrá ser un apoyo de carácter laboral, de un proceso de inserción laboral, de un proceso de formación, podemos encontrarnos con multitud de circunstancias que puedan requerir diferentes procesos, incluso un proceso también de apoyo tanto social como laboral. Y por eso precisamente también lo ligábamos a que sean los consejos que tienen esta estructura de trabajadores sociales que pueden hacer esta valoración, los que sean los que gestionen este tipo de renta.

Para nosotros es muy importante que esta renta no solamente vaya dirigida a dar esta ayuda económica, sino que de verdad vaya a resolver... que esta ley pretenda resolver los problemas que están originando la necesidad de esta renta social.

Por nuestra parte, estos son los tres puntos que presentamos, que creemos que vamos a tener también tiempo para debatir la futura ley cuando entre en el Parlamento, pero también es muy necesario que hoy podamos sentar los principios que desde el Partido Popular consideramos básicos y que ofrecemos al resto de grupos políticos para poder compartir y también creo que se han presentado algunas enmiendas, ahora cuando las defiendan los diferentes grupos también estar dispuestos a llegar a consensos porque creo y creemos desde el Partido Popular que una ley como ésta debe salir con el máximo consenso posible.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar les esmenes RGE núm. 7928/15 i 7929/15 i fixar la posició.

Pel Grup Mixt té la paraula la Sra. Margalida Capellà... pel Grup MÉS, perdó.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Diputades i diputats, respecte dels punts d'aquesta moció, en primer lloc volia agrair al Grup Popular que duguin aquest tema al debat parlamentari, un 23% de la població en aquestes illes està en risc d'exclusió social o directament en la pobresa, això són gairebé 300.000 persones que es mereixen que debatem aquest tema i per descomptat proposem mesures per trobar una solució.

És important que aquest problema es trobi en el centre de preocupació d'aquest govern i justament per això celebrem que aviat tendrem una llei de renda social garantida. És important adoptar mesures urgents, efectives i justes i considerem que aquesta renda social garantida va precisament en aquesta línia.

Entenc que, en principi, tots els grups parlamentaris que som aquí coincidim en el que es va acordar en el pacte per la inclusió social i el que he fet, com que vostè s'ha preocupat, en distintes ocasions ho ha dit, de llegir el programa de MÉS per Mallorca el que he fet, he intentat saber com la planteja el seu grup, per deferència i m'he trobat amb dos problemes: un, que a la seva pàgina web del partit no tenen el seu programa, tenen el programa de l'Ajuntament de Palma i el del consell insular, però el del Govern no el tenen, però bé, en aquest cas el Sr. Google m'ha ajudat i al final l'he trobat, però m'ha costat, i el segon problema és que vostès no duen cap tipus de renda social garantida ni renda bàsica progressiva al seu programa, aleshores m'agradaria saber per què no la duen, que és que no la volien?, o que no l'han entès?, o bé que no es veien capaços de posar-la en funcionament, i em deman també especialment si vostès que varen signar aquest pacte amb el tercer sector si haguessin governant no l'haguessin complert, és a dir, no haguessin creat aquesta renda social i això, particularment, em preocupa.

Però bé, entenc que si a vostès els preocupa tant ara, que ho duen en aquest debat, deu ser perquè la consideren necessària, així que benvinguts siguin en defensa d'aquesta renda social garantida, una renda social garantida que es configura, com tots vostès saben, com un dret subjectiu, és a dir, que la comunitat autònoma, en aquest cas, l'ha de garantir, és un dret que pot ser reclamat judicialment en cas d'incompliment i el que a mi em sembla molt més important: és un dret, aleshores ens hem de situar en el que és l'estat del benestar amb els quatre pilars, n'hi ha tres que ja sabem que estan constituïts per drets: el dret a l'educació, el dret a la salut, el dret a les pensions i així com deim i tenim clar que les pensions no es toquen, l'educació no es toca i la salut no es toca, els serveis socials no es toquen. Això ha de ser un dret, el dret als serveis socials, el dret a aquesta renda bàsica, el dret a la dependència no es toca, i aquest és un pacte que tots hauríem de tenir en compte.

Parlam del quart pilar de l'estat del benestar, d'això parla la llei de serveis socials i en aquesta comunitat autònoma en un determinat moment es va prendre l'opció d'anar cap a un nou model de serveis socials, un model europeu, que no ha de ser un sistema pensat, aquests serveis socials, només per a persones o per a gent marginal, tampoc no ha de ser un sistema assistencialista, la Llei de 2009, de serveis socials, parla de l'objectiu dels serveis socials de contribuir a la cohesió social i al benestar i ara, més que mai, la desigualtat que tenim en

aquestes illes i també a la resta d'Espanya desborda els serveis socials, això ho sabem, però també desborda les famílies. El Partit Popular parla molt de la família, però després es desenten, se n'oblida. Dependència, renda social, escoletes infantils són ajudes bàsiques a les famílies i aquesta renda social garantida també ho serà, s'emmarca en aquest model, un model europeu que considerem que hi hem de tendir, és una renda més necessària que mai perquè els serveis socials estan col·lapsats perquè no hi ha un sistema de garantia d'ingressos mínims. Les persones que no tenen cap problemàtica social acaben als serveis socials, això ho va explicar la consellera. Aleshores, l'objectiu d'aquesta renda social garantida és evitar que un problema econòmic esdevengui un problema social. Aquest problema ja el tenim i, per això, aquesta renda social ha de ser una realitat.

Respecte de les esmenes que hem presentat i dels punts de la seva moció, en el primer punt, bé, el que ha explicat vostè no és exactament el que diu el punt. Respecte del segon punt nosaltres entenem que la gestió ha de ser centralitzada pel Govern per distints motius, n'hi diré uns quants, el primer és que la renda social garantida se situa en l'àmbit competencial del Govern, es tracta de la competència en matèria de protecció social a la família, que trobam a l'article 30.14 de l'Estatut, parla d'una competència exclusiva de la comunitat autònoma i en aquest punt considerem que els consells insulars no hi tenen competència.

En segon lloc, també voldria que considerassin que es tracta d'un programa de caràcter suprainsular, aleshores entenem que d'acord amb la Llei de serveis socials, l'article 35, estableix la competència del Govern en aquest tipus de competència d'àmbit territorial suprainsular.

Després també, si igualment els preocupa, que ha comentat vostè, la capacitat del Govern a l'hora de gestionar aquesta renda jo crec que se llegim el projecte de llei queda clar que l'accés a la prestació així com es formula -bé, l'avantprojecte en aquest cas-, realment només implica el compliment d'uns requisits administratius i també d'una situació econòmica. Aleshores no s'ha de fer cap valoració social, com indicava vostè. Es tracta d'una tramitació bàsicament administrativa, hi ha una part que és telemàtica, s'han d'adjuntar uns documents, jo he comptat fins a onze documents distints, i tenim clar que no podem carregar encara més els consells i els ajuntaments. Considerem, a més, que és molt més eficient una centralització en un sol servei, vostè també això ho esmentava, però aquest servei considerem que ha de ser al Govern i no als consells insulars, sobretot per aconseguir una aplicació més igualitària i homogènia. Per tant, nosaltres els hem proposat una redacció diferent del segon punt.

En el tercer punt, els proposam eliminar una part, allà on diu "... dirigit a resoldre la situació que ha provocat la situació de vulnerabilitat social i/o econòmica". Vegem, vostè creu que els serveis socials o els serveis d'ocupació podran solucionar la situació de vulnerabilitat que viuen les persones que sol·licitaran aquesta renda? Aquesta gent el que necessita és una feina i, a més, una feina digna. Quan parlem de vulnerabilitat hem de tenir en compte que en aquests moments la vulnerabilitat no és un problema individual sinó que és un problema que té tothom aquí, en aquestes illes. Es tracta d'un

problema del model econòmic que tenim a les Illes Balears, monocultiu turístic, estacionalitat, sous baixos, precarietat laboral.

Avui mateix la premsa donava la notícia del dur hivern que ens espera en el tema social, és a dir, que les famílies han cobrat tan poc durant aquest estiu fent feina que no han pogut fer calaix per passar tot l'hivern. Aleshores, els serveis socials estaran clarament desbordats una vegada més.

En qualsevol cas, si els preocupa el suport laboral o el suport social el projecte de llei contempla, com han vist vostès, que els preceptors seran derivats al Servei d'Ocupació i, a més, com a requisit i per al manteniment de la renda social també es preveu que el sol·licitant no hagi rebutjat un treball per al qual sigui apte.

En qualsevol cas, es tracta d'unes esmenes que sotmetem a la seva consideració i també voldria deixar palès que no coincidim que aquesta renda bàsica tenguí una contraprestació o no. Nosaltres consideram que aquesta prestació econòmica és un dret que no exigeix res a canvi, que ja n'hi ha prou a sobreviure i que no hem de maltractar molt més aquestes persones.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Capellà. Per fixació de posició dels grups que no han presentat esmenes, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears el Sr. Alberto Jarabo, per un temps de deu minuts.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Li pregaria si puc romandre aquí en el meu escó per fer la meva intervenció ateses les meves circumstàncies físiques.

Bé, moltes gràcies. Senyores i senyors diputats. Sra. Fernández, benvinguda al canvi, és el que em surt dir, tenc la immensa fortuna de ser diputat en aquesta legislatura i haver-me estalviat ser diputat en l'anterior perquè tan sols contrastant el que aquí va ocórrer en aquesta passada legislatura i el que vostès plantegen ara, la veritat és que no sé si diagnosticar-los un grau d'esquizofrènia o un trastorn bipolar. En fi, supòs que és tan sols els efectes d'estar en l'oposició, una molt merescuda oposició. En fi ... la crisi, ho dic perquè aquests canvis tan radicals de criteri, després de totes les retallades que hem viscut en la passada legislatura i ara proposar això, la veritat, és que ens deixa perplexos.

En fi, la crisi sabem que ha provocat una important contracció del mercat laboral i una accelerada destrucció de llocs de treball que s'ha traduït en un increment sense precedents del nombre de persones aturades i aquesta situació, sostinguda en el temps, ha provocat greus problemes a moltes famílies balears. Gràcies a tots els partits que ara lluitam per

reduir les desigualtats serà possible aprovar, el més aviat possible, una llei de renda social encaminada a pal·liar aquestes dificultats de supervivència de les famílies.

La pèrdua d'ocupació i, en molts casos, el minva de la prestació econòmica per desocupació els col·loca en una situació d'extrema precarietat, amb un nombre creixent de persones en exclusió social o en risc d'estar-ho.

La intensitat, la profunditat i la durada d'aquesta crisi ha afectat, a més, moltes famílies que mai abans no havien precisat recórrer als sistemes de protecció social, donant-se, fins i tot, la paradoxa que famílies on almenys un dels seus membres ha mantingut l'ocupació es troben en els límits o fins i tot per sota dels llindars de pobresa, atesa la important contracció dels salaris. I aquí és on consideram que va encaminada aquesta llei de renda social.

Si acceptam la incipient recuperació econòmica, i tant de bo sigui així, jo tenc molts de dubtes sobre aquest tema, aquesta recuperació ha de venir acompanyada d'una recuperació social, si no volem que aquestes persones corrin el risc de quedar enrere.

El caràcter cada vegada més precari i volàtil de moltes ocupacions disponibles en el mercat de treball obliga a adoptar mesures per protegir a molts treballadors i treballadores davant de situacions de vulnerabilitat creixent. Tenir una ocupació ha deixat de ser una garantia de disposar dels ingressos suficients per sostenir adequadament una família i de tenir ingressos estables per afrontar despeses bàsiques sense un horitzó d'angoixa i incertesa. Pot dir-se que l'origen de la major part dels problemes de pobresa i d'absència de benestar s'associen a la falta d'ocupació manifestada no només en les altes taxes d'instabilitat laboral sinó també en l'existència d'un nucli important de treballadors amb baixos salaris.

En aquest marc de crisi és més necessari que mai concretar l'accés a un nou dret bàsic, subjectiu i de ciutadania, que garanteixi alhora una quantia econòmica mínima amb la qual les persones amb manca de patrimoni i ingressos suficients puguin cobrir les seves necessitats i l'engegada de serveis tècnics i professionals que acompanyin i donin suport a la integració social de persones que així ho precisin.

Aquestes mesures representen una important inversió o han de representar una important inversió, en prevenció de problemes socials molt més greus i difícils de resoldre, cercant pal·liar les situacions de pobresa conjuntural i impedit que aquestes puguin derivar en situacions cròniques d'exclusió social molt més costoses d'eradicar en el temps, en recursos econòmics i en esforços tècnics. D'aquesta manera és necessari implantar un model que considerant l'ocupació com la millor via d'inclusió faci atractiva la incorporació al mercat laboral en compliment, d'altra banda, també de les directrius que en matèria de cohesió social i accés al mercat de treball es deriven de l'estratègia europea d'ocupació.

Per tant aquesta renda social ha d'iniciar el camí que ens aproximí a la renda bàsica, un concepte que porta anys en l'ambient i que va provocar molts titulars quan nosaltres ho portàvem al nostre programa de les eleccions europees. Ens van

acusar de tot, però veiem com cada dia resulta més comprensible i fins i tot vostès ho esmenten en aquesta moció titulada "Renda bàsica progressiva". Insistim: en un entorn d'escassetat de treball ens hem de replantejar la redistribució de la riquesa encaminada a l'eliminació de la pobresa.

Per tant estam totalment d'acord amb la idea que aquesta renda social ha de ser un dret subjectiu, i hem de considerar aquesta renda bàsica com un dret subjectiu vinculat a la manca de rendes suficients i, com deia la Sra. Capellà, que també pugui ser reclamat judicialment. La inclusió social l'hem d'entendre com un dret, com a dret, (...) hem de considerar els processos d'inclusió social no com una obligació sinó com un dret. Per tant votarem a favor del primer punt. Però els recordam que el seu partit encara governa a l'Estat espanyol; per què no insten el Govern central a implantar una renda bàsica a tot l'Estat? Com que imagino que no s'hi atreviran, ara que estem gairebé en campanya i tots estem rematant els nostres programes electorals, tenen una oportunitat d'or per incloure la seva proposta al seu programa. M'ha fet gràcia com la Sra. Capellà també els recordava que vostès no duien aquesta renda social ni cap renda bàsica al seu programa, mentre que tota la resta de partits que estan al govern i nosaltres, que li donam suport, sí que incorporàvem aquest concepte i aquest mecanisme. Total, no hi perden molt, incorporant aquesta idea; l'incomplirien igualment, igual que han fet amb gairebé totes les seves promeses.

En fi..., el seu segon punt, que fa referència al fet que siguin els consells que s'encarreguin de gestionar aquesta renda, consideram que podria ser encertat, però consideram, després d'escoltar els arguments de la Sra. Capellà, que és necessari que mesures tan transcendents com aquesta comptin amb el rigor i el tacte de l'equip de la conselleria, almenys inicialment, per evitar que hi hagi dispersió de criteris quant a la seva promoció, duplicitat, gestió, aplicació, etc., i confiam que ho farem amb l'adequada finesa per atendre amb el màxim afecte aquestes persones que tan sols desitgen sortir d'aquesta situació. Hi ha hagut prestacions que inicialment era el Govern que les gestionava, com dependència, renda mínima, etc., i es va passar la gestió als consells. Això és el que també entenem que reclama l'esmena de MÉS, que no exclou els consells i els ajuntaments de la seva gestió, però considera que evidentment sí que inicialment és el Govern el que ha d'engegar la llei.

Quant al tercer punt, ens sembla també més encertada l'esmena del Grup MÉS per Mallorca. La renda social no servirà com a solució única a l'origen de la situació de vulnerabilitat de la família, sinó que soluciona conjunturalment l'ofec econòmic d'aquesta família, a la qual vostès no van oferir cap solució sinó que la van menysprear obligant-la a buscar-se la vida en un entorn en el qual era materialment impossible aconseguir-ho durant la passada legislatura. La seva lògica depredadora no només pretenia arrabassar-los la supervivència, sinó també desmoralitzar-los, forçant-los a sentir-se desemparats i abandonats per l'administració, una lògica que nosaltres consideram darwinista, que ni acceptem ni tolerem perquè infringeix tant els drets humans, així com la mínima decència que ha tenir una administració amb els seus ciutadans, i la renda social ara ofereix aquesta protecció, dignifica la personal i l'acompanya en la sortida de la seva situació, li ofereix una eina de negociació a l'hora de buscar

ocupació sense desincentivar-la el fet que ho faci, i sobretot no espera que les xifres macroeconòmiques solucionin el problema, sinó que actua reduint aquesta vulnerabilitat de les famílies. Justícia i dignitat han d'estar sempre per sobre dels nombres i les xifres.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per fixar posicions del Grup Parlamentari El Pi
PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Seré molt breu en la meua intervenció perquè creim que no és avui el dia que hem de debatre la renda bàsica progressiva que vendrà, esperem, d'aquí a poc per poder debatre i fer les esmenes pertinents.

Un dels objectius inalienables d'aquest govern i de tots els membres d'aquesta cambra ha de ser que es cobreixin les necessitats bàsiques de la població i que s'ajudi a aquells que en un moment com aquest estan vivint situacions especialment difícils. Sabem que el Govern està a punt de presentar la Llei de la renda social garantida de les Illes Balears perquè ens l'han feta arribar, com suposam que també la tenen vostès, i entenem que tot i que el punt de trobada és el mateix discrepen sobre qui ha de ser el gestor d'aquesta renda bàsica. El Pi no governa ni al Govern balear ni al Consell de Mallorca, i no coneixem quina institució té desenvolupat el millor sistema o equip de feina més idoni per dur endavant aquesta tasca. L'esborrany presentat de la Llei de renda bàsica preveu que sigui el Govern; per això no ho tenim clar en el punt 2, en el qual demanen que siguin els consells i ajuntament que l'assumeixin, tot i que és cert que en alguns casos s'està fent així, i parlem de la renda mínima. Creim convenient que una sola administració se'n faci càrrec per alleugerir el sistema, almanco a l'inici de l'aplicació de la llei, perquè queda poc concretat quins ajuntaments se'n farien càrrec i quins no, perquè entenem que els treballadors socials municipals ja suporten un alt volum de feina, malgrat que també s'hagi dit que és més tema administratiu, i perquè és la conselleria, amb la seva visió global, l'òrgan competent per regular els expedients.

De moment allò important és que la tramitació de la llei es dugui endavant el més aviat possible. En El Pi pensam que l'objectiu és gestionar una renda bàsica que garanteixi que cap ciutadà de les Illes Balears quedi desemparat. Donarem suport a aquesta moció en els punts 1 i 3; demanam, això sí, la votació separada del punt 2 perquè apostam perquè sigui tasca únicament i en principi del Govern i hi votariem en contra. Deixem que es presenti la llei; després aquí tots podrem debatre, opinar i, esperam, consensuar entre tots una renda social bàsica que garanteixi que cap ciutadà de les Balears quedi desprotegit.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sortir de la crisi econòmica no és una tasca senzilla, menys quan es fa la lectura adequada del que ha passat. A què es deguda aquesta crisi?, quin tipus de crisi és? Molt s'ha escrit, molt s'ha intentat explicar, i l'únic que queda clar és que ens trobem davant una crisi sistèmica, és a dir, una crisi del sistema, amb majúscules, d'un sistema neoliberal que ha optat per l'endeutament en lloc de la redistribució; així l'endeutament es converteix en el motor de l'economia i en el seu botxí. El creixement econòmic es va realitzar a partir d'un ampli recurs d'aquest endeutament.

Aquesta és la realitat del desenvolupament econòmic de la primera dècada del segle XXI, un model de creixement econòmic insostenible, basat en el crèdit desmesurat dirigit a la construcció. La bombolla immobiliària va esclatar, cosa absolutament previsible, i ens vam trobar atònits amb el món al revés: el sistema financer va sortir com el damnificat, i aquí és quan ens hem trobat amb unes polítiques que optaren per rescatar els bancs en comptes de les persones, una elecció clarament ideològica.

La compatibilitat de la crisi hauria de permetre'ns identificar quin és el cost generat pel programa neoliberal i qui està pagant. De moment el sector públic, i per tant a càrrec de la ciutadania, ha dedicat ingents quantitats de recursos a evitar el col·lapse del sistema capitalista, un sector financer que ni ha respost de la seva responsabilitat en la gestació de la crisi ni està cooperant en la seva sortida. D'aquella pols vénen aquests fangs. El passat mes de maig la ciutadania acudia a les urnes i mostrà el seu desencís en les respostes donades davant la crisi, una ciutadania malmesa, empobrida, amb una taxa de persones en risc de pobresa o exclusió social situada entorn del 23,8% el 2014.

Aquest govern ha decidit canviar la seva mirada i prendre decisions de caire social, les persones són el primer i és a la societat a la que cal ajudar. La moció que avui debatem resulta interessant per qui la presenta. Primer de tot ens congratula que el Partit Popular s'alci en ferm defensor de la renda social, però les preguntes són ben evidents. Per què no l'aplicaren quan governaven? Per què ara s'erigeix com el seu més gran defensor? Ah, i la darrera, com era allò d'exigir als altres el que un mateix és incapaç de fer?

Vostès demanen que la gestió recaigui en els consells insulars i sempre i quan puguin als ajuntaments. Per contestar el punt 2 d'aquesta moció cal fer-se aquesta pregunta, per què s'ha optat per la centralització de la renda social garantida? No hi ha una única resposta. Per una banda hi ha una qüestió competencial, segons recull l'Estatut d'Autonomia, al títol III de les competències de la comunitat autònoma de les Illes Balears i l'article 30 descriu quines són les competències exclusives, i l'apartat 16 fa referència a la protecció social de la família, conciliació de la vida familiar i laboral. També la Llei 4/2009, de serveis socials de les Illes Balears, atribueix

com una competència del Govern balear crear, finançar, organitzar i gestionar els programes i els centres de serveis socials, que per a la seva naturalesa siguin de caràcter suprainsular. Un altre aspecte que s'ha de destacar és l'eficiència d'aquesta centralització, sense oblidar quins són els recursos dels ajuntaments i quin és el seu volum de feina. Açò no vol dir que després de la posada en marxa de la renda, ens puguem plantejar noves fórmules en la seva gestió, que passin per un major protagonisme de consells i ajuntaments.

La lectura del tercer punt d'aquesta moció fa una miqueta de mal. Atribuir la situació de vulnerabilitat social i/o econòmica a cadascú és com a mínim de ceguesa ideològica. Identificar aquesta vulnerabilitat amb l'individu, obviant el model econòmic respon a la ideologia neoliberal, separant l'individu de la societat. La vulnerabilitat econòmica és fruit d'un model econòmic basat exclusivament en el turisme, en la precarietat laboral, d'aquí la importància de diversificar l'economia de les nostres illes, de propulsar un canvi de model econòmic, basat en el sector quinari. Aquest sector està lligat a la recerca, la innovació i el desenvolupament, així com a la salut, la moda i el disseny, les arts escèniques, l'educació, o el Govern, englobant tant el professionals tradicionals -arquitectura, enginyeria-, com els de l'entreteniment i de les indústries culturals i recreatives -audiovisuals, cinema, arts escèniques, música-, o aquells que donen resposta a necessitats socials relacionades amb la millora de la qualitat de vida, el medi ambient, la cultura i la conciliació de la vida familiar i professional.

Aquest és l'únic sector que ens pot ajudar a crear riquesa i ocupació i mantenir l'estat del benestar i el nivell de desenvolupament i alhora compensar els efectes de la desindustrialització i la deslocalització d'empreses. No es tracta d'una almoïna, ans el contrari, aquesta renda bàsica cerca la reactivació de l'economia, de millorar les condicions de vida d'aquestes famílies que la necessiten. En conclusió, sens dubte aquesta renda bàsica ha d'anar acompanyada d'un canvi de model econòmic, com pot ser -indic- anar cap al sector quinari.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció, per fixar posició, del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Desde Ciudadanos apoyaremos esta moción. Consideramos muy importante la función que tiene un gobierno en la optimización de la administración para que los recursos que obtiene de los impuestos de los ciudadanos no se pierdan en la gestión, sino que reviertan lo más íntegramente posible en ayudas directas al ciudadano. En Baleares hoy en día se está gestionando una ayuda social llamada renta mínima de inserción a través de una estructura que comprende ayuntamientos y consejos, en coordinación con el tercer sector, entidades que llegan directamente a las familias de los diferentes barrios de ciudades y pueblos de Baleares.

Estructura donde existe toda una inversión en programas informáticos, despachos y funcionarios especializados en servicios sociales y en detectar diversos perfiles. Una gran estructura cercana y personalizada, puntos muy importantes, donde un ciudadano que necesita ayuda, se acerca a su ayuntamiento, al de su municipio y un asistente social le atiende personalmente y le ayuda a resolver los trámites necesarios para pedir la ayuda. Dicha solicitud es valorada por los técnicos del consejo y si es aceptada, se estudian las necesidades del solicitante y se le presta una serie de programas específicos que tienen como finalidad la inserción social y laboral.

La realidad es que cualquier persona que está sin trabajo y en situación de pobreza, irá al ayuntamiento de su municipio a informarse de qué tipo de ayudas le puede ofrecer la administración para sacar adelante a sus hijos. Así pues, consideramos que es lógico que se siga el mismo proceder para todos los ciudadanos -una sola ley y un mismo proceder- y que luego sean los técnicos del consell quiénes decidan qué tipo de contraprestación necesita el solicitante según su perfil. No entendemos la necesidad que tiene el Govern de crear otra estructura similar en la Conselleria de Servicios Sociales, que sólo supone gasto, duplicidad y además unos trámites de difícil acceso y una gestión totalmente despersonalizada hacia el ciudadano.

En cuanto al punto 3 de la proposición, no estamos de acuerdo con el artículo 2.1.e) del proyecto de ley de renta social garantizada, donde se define como una prestación económica no condicionada a la obligación de participar en actividades de inserción laboral por parte del solicitante de la prestación. Vamos a ver, a este Govern formado por los partidos del PSIB y MÉS se les llena la boca de decir que han dado 20 millones para ofrecer una renta social a las familias sin ingresos. Pero esto no es así, estos 20 millones se lo hemos dado todos los ciudadanos y no sin gran esfuerzo, a nuestros conciudadanos que lo están pasando mal. Ustedes por ahora no han hecho nada, porque el dinero no sale de sus bolsillos, sino del bolsillo de todos los ciudadanos. Y, por eso, lo que todos esperamos es que ahora el Govern cumpla con su parte, con su contraprestación, la suya, la del Govern, con su obligación de acompañar a estas personas en la búsqueda activa de un trabajo, en ustedes poner todos los medios para facilitar el emprendimiento y la empleabilidad, para que los ciudadanos por si mismos puedan generar riqueza. Crear trabajo para que estas personas salgan lo más rápidamente posible del programa de ayudas cedidas por los ciudadanos es una obligación del Govern.

Creemos que es un ejercicio de poca responsabilidad de gobierno vanagloriarse de que es la primera comunidad que no le pide contraprestación al solicitante, como si eso fuera bueno. Es un articulado para quitarse la responsabilidad de cumplir con su parte, de tener que generar empleo y riqueza, que es lo difícil de un gobierno y no gestionar una renta. Cronificar la pobreza es terrible para las personas. Por todo ello apoyamos esta moción.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Jaume Garau.

EL SR. GARAU I SALAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, seré breu. Únicament volem dir-li a la Sra. Fernández que ja va quedar clar en el debat que hi va haver de la seva interpel·lació fa unes setmanes, que la seva intenció seria ampliar la renda mínima realment. Totes les seves propostes i la seva filosofia que ha presentat en aquesta cambra diverses vegades, és que allò que hauríem de fer és que la renda mínima actual tengués diversos perfils que es poguessin incloure i per la resta seria perfectament normal, com és fins ara, sense la necessitat de fer una renda bàsica.

Ja la consellera li va dir que la renda bàsica té un component ideològic i filosòfic d'intervenció social completament diferent, mentre que la renda mínima d'inserció social és un instrument del treballador social per ajudar una família que està en procés d'exclusió, la renda social bàsica és un instrument econòmic perquè la persona o la família no tengui necessitat d'acudir als serveis socials i, per tant, pensam que aquesta aposta d'aquest govern amb aquesta filosofia és la que toca.

Ja concretant les seves propostes, li diré que a la primera nosaltres li votàriem que sí, en principi amb el text que té actualment, però en la seva intervenció ha dit que en el fons el que voldria és que hi hagués una única llei amb dues prestacions diferents, nosaltres amb això no hi estam d'acord. Nosaltres estam convençuts que la sortida de la crisi amb una renda social garantida farà que la renda mínima sigui cada vegada més marginal i sigui pràcticament una renda a desaparèixer. Per tant, el que ha de créixer i el que s'ha de potenciar i s'ha de consolidar és la renda social garantida.

En el segon punt i en el tercer punt estariem d'acord amb les propostes que fan els nostres companys i companyes de MÉS.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades, té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. En primer lugar agradecer a los grupos parlamentarios el apoyo a todos o a alguno de los puntos a pesar de que cuestionen la legitimidad del Partido Popular para presentar una moción como esta.

Decirle, Sr. Jarabo, que... bueno, voy a obviar sus comentarios, creo que ciertamente bastante desafortunados ¿no?, pero en esta época como usted dice de recorte de la pasada legislatura, una época muy complicada y muy difícil, el presupuesto de la Conselleria de Servicios Sociales aumentó

desde el año 2011, el último presupuesto del pacto, hasta el año 2015 un 56%, ese fue el presupuesto de servicios sociales, con lo cual creo que recortes en servicios sociales, pocos.

También me gustaría decirles ya que... bueno, no han encontrado el programa del Partido Popular, aprovechar que tenemos aquí al presidente de nuestro partido y decirle que solucione el problema en la web si es que no aparece el programa electoral, yo le puedo asegurar que hasta hace muy poquito aparecía porque yo lo consulto telemáticamente muy a menudo, pero bueno, en cualquier caso en el programa del Partido Popular, ya que ustedes están tan interesados en saber, hay 102 propuestas en materia de servicios sociales y la número 20 habla de impulsar una renta ligada a situaciones de necesidad y vinculada a un plan individual o familiar de trabajo social.

En el mismo programa electoral, en el punto 18, hay una propuesta que es asumir los compromisos del Pacto por la inclusión social aprobado por el Parlamento de las Illes Balears. En este pacto aparece un punto que habla de implementar progresivamente una renta social como prestación de derecho que incluya los diferentes perfiles socio-laborales, pacto que se aprobó la legislatura pasada cuando el Partido Popular estaba gobernando, pero además les diré que dentro de la estrategia de inclusión social que estábamos elaborando con la entidad EAPN, dentro de la mesa con el tercer sector, constituida también en la pasada legislatura, en ese borrador de Estrategia de inclusión social ya se habla de regular en este caso la renta mínima mediante una ley, con lo cual estamos defendiendo lo que también defendíamos la pasada legislatura, ahora le diré, también el Partido Popular está dispuesto a poder llegar a consensos y a poder ceder en lo que considere para que -como le vuelvo a decir- la ley que regule esta renta social pueda salir con el mayor apoyo posible.

También decirles que nosotros hablamos de una renta social, no hablamos de una renta básica progresiva, el título de esta iniciativa es así porque surge de una interpelación hecha sobre la renta básica que es el nombre que ustedes le han dado en el acuerdo de gobernabilidad, pero en el punto 1 habla de una renta social.

Al portavoz del Partido Socialista le diré que efectivamente tiene razón, nosotros ideológicamente planteamos esta renta de una forma diferente, ¿por qué?, porque como ya hablamos en el punto 3 creemos que se debe regular una renta que sí que solucione el origen del problema que ha causado que determinadas personas o determinadas familias no puedan cubrir sus necesidades básicas.

Decirles que sí que aceptaremos la enmienda de MÉS en este sentido porque entendemos de forma diferente lo que significa que se ofrezca al preceptor de esta renta un apoyo social y laboral dirigido a resolver la situación que ha provocado su vulnerabilidad social o económica, esta situación -y creo que se ha comentado- puede ser la falta de trabajo, nuestra propuesta va encaminada a que el apoyo social o el apoyo laboral para solucionar esta circunstancia sea evidentemente ayudarle a encontrar un trabajo.

Podemos debatir si es coyuntural, si hay que..., yo creo que es responsabilidad suya también, como lo fue nuestra, pues mejorar la situación a nivel global, pero lo cierto es que creemos que las políticas y en este caso esta renta debe estar centrada en la persona, con lo cual debemos centrarnos en cuál es la problemática de esta persona para resolverlo, pero si tenemos este debate de ideas, para nosotros lo más importante es que quede claro que las administraciones deben ofrecer un apoyo social y laboral, con lo cual con la enmienda que ustedes han presentado eso queda claro, y sí que aceptaríamos esta enmienda.

Decirles que cuando nosotros en el punto número 1 que tal del contenido no se extraiga lo que yo he comentado, creo que de la interpelación siempre hemos mantenido lo mismo, es porque también considero -y en mi primera intervención lo he dicho- que el derecho subjetivo lo debe tener todo el mundo, parece que ahora estamos hablando de que las personas que tengan una dificultad económica sí que van a tener ese derecho subjetivo a percibir una prestación o una renta social, pero sin embargo las personas que estén en una situación de exclusión social o las familias que estén en una situación de exclusión social como irán a través de la renta mínima no tendrán ese derecho.

También decirles que si ustedes leen el decreto que regula la renta mínima y el texto que se ha presentado que regula esta renta social o esta renta básica garantizada, los requisitos de acceso son prácticamente los mismos, con lo cual creemos que para dar una mayor simplicidad administrativa y una mayor coordinación debemos regularlo en una misma ley adaptándola a las diferentes necesidades que pueden ser una, pueden ser dos o podemos tener tres o cuatro perfiles de necesidad. Y eso es lo que nos gustaría que tuviese esta ley.

Respecto a la enmienda presentada por el Grupo MÉS al punto número 2, decirle que no la aceptaremos porque seguimos pensando que duplicar estructuras, como así parece que puede ser si lo gestiona el Govern, no es positivo, que hay que dar una mayor simplicidad a todo el sistema administrativo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Fernández, vaya acabando, por favor.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Sí, ya acabo, Sra. Presidenta, y creemos que la mejor administración que puede gestionar esta renta son los consejos insulares porque ya tienen estructura para ello y porque ya tienen equipos de valoración que sí que creemos que es necesario y más con la aceptación de la enmienda al punto 3 o el punto 3, que lo hagan; y en el caso de los ayuntamientos recuerdo que en esta propuesta pone que es de forma totalmente excepcional aquellos que sí que tengan estructura, con lo cual rechazaríamos esta enmienda.

Muchas gracias.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Sí, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí?

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Voldria demanar un aclariment i és que des de MÉS volem que consti que nosaltres entenem el punt... el primer punt així com està redactat literalment i no en el sentit que ha explicat la diputada Fernández, és a dir, entenem una sola llei per a una renda i no una llei per a dues rendes.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Podria aclarir si han acceptat la votació separada?

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Sí, aceptamos votación separada, no sé si tenemos que aclarar este punto o se votará literalidad....

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no fa falta, és un aclariment del Grup MÉS per Mallorca, gràcies.

Procedim a la votació del primer punt. Votam.

Vots a favor, 56.

Queda aprovat el primer punt.

Procedim a la votació del segon punt. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 34.

Queda rebutjat el segon punt.

Procedim a la votació de l'esmena al punt 3. Votam.

Vots a favor, 56. Queda aprovat el punt 3, amb l'esmena.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4821/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, de modificació de la Llei 3/1986, de normalització lingüística.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4821/15, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, de modificació de la Llei 3/1986, de normalització lingüística.

Intervenció per part del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS per fer la presentació de la proposició de llei, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Som aquí perquè a la legislatura passada, de manera unilateral, el Govern, a través de la Llei 9/2012, de modificació de la Llei de funció pública, va introduir una disposició que modificava i desvertebrava i deixava sense bona part del seu sentit la Llei de normalització lingüística de l'any 1986.

Per què hem presentat aquesta proposició de llei? Bàsicament l'hem presentada per dues raons fonamentals: la primera, perquè El Pi creu fermament en la necessitat de defensar la llengua pròpia de les Illes Balears, la llengua és l'ànima d'un poble; sense consciència la llengua esdevé una varietat fonètica i acaba desapareixent. La llengua pròpia necessita un règim jurídic específic que li doni particularitat i que li doni protecció.

Per això, perquè consideram la llengua de les Illes Balears un element vertebrador essencial de la nostra identitat i perquè és un patrimoni cultural al qual no podem renunciar, entenem que el Govern del país, que el Govern de les Illes Balears i que totes les institucions de les Illes Balears han d'estar implicades i han de tenir un mandat legal que es dedicaran a la seva dinamització, a la seva defensa, a la seva protecció. Aquesta és la primera raó, una raó pensam que prou evident.

I una segona raó: recuperar el consens perdut. Perquè a l'any 1986 la Llei de normalització lingüística va sortir aprovada per unanimitat d'aquest parlament, totes les forces polítiques li varen donar suport a aquesta Llei de normalització, una Llei de normalització la qual, no sobra dir-ho, va impulsar un govern del Partit Popular, i entenem que la llengua, si és un element tan important com deia, és una qüestió d'Estat i aquesta qüestió d'Estat s'hauria de mantenir en els paràmetres del consens i de la unanimitat de totes les formacions polítiques que conformen la representació dels ciutadans.

I malauradament això, la legislatura passada, es va trencar i vàrem aterrar a un conflicte permanent en relació amb la llengua pròpia de les Illes Balears i pensam que això no va ser gens positiu i per tant hem de recuperar la posició perduda.

I què és la normalització? La normalització és el procés social pel qual una comunitat sencera avança cap a una situació d'equilibri lingüístic, l'ús generalitzat de la llengua pròpia a tota la societat. Mai no es podrà per normal que dins el seu propi territori un idioma sigui usat de forma parcial o subsidiària.

I on som? Als alumnes de primer de Dret se'ls explica el principi d'igualtat i se'ls explica que el principi d'igualtat consisteix a tractar igual situacions iguals i tractat desigualment situacions desiguals, i el que ens hem de plantejar és si tenim una situació de normalitat sociolingüística. I per a El Pi és evident que no tenim una situació de normalitat sociolingüística, que no hi ha un equilibri clar i llampant de les dues llengües oficials. I això respon a processos històrics de tots coneguts, un primer procés que anava dins l'exposició de motius de la Llei de l'any 1986 és la persecució política de la llengua catalana des del 1715, més de 300 anys de persecució política i, per tant, aquesta persecució política s'ha de

reequilibrar i les administracions han de prendre cartes en aquest assumpte.

Una segona explicació d'aquesta anormalitat sociolingüística és el canvi migratori, és el canvi demogràfic. A l'any 1986 el canvi demogràfic era molt important i feia falta aquesta Llei de normalització, però és que els darrers anys aquest canvi demogràfic no ha fet més que incrementar-se, no ha minvat, s'ha incrementat moltíssim, i tots sabem que amb població de tot el món, a les Illes Balears acollim i convivim ciutadans de moltíssimes llengües, amb moltíssimes llengües maternes, ciutadans de molt diversa procedència, i això que té aspectes de riquesa també ha de tenir una implicació per part dels poders públics per a la seva compensació i perquè els fem integrar a la llengua del país.

I una tercera raó d'aquesta anormalitat sociolingüística és la diferència de la potència de les dues llengües oficials, el castellà és una llengua molt més forta, molt més potent, no només té un estat, uns estats, molts d'estats darrera, sinó que és una llengua parlada per més de 500 milions d'habitants. I és evident que la llengua catalana no té ni estats darrera ni és parlada per tants milions d'habitants, és parlada, en tot cas, com a molt, per 10 milions d'habitants. Per tant, aquesta situació és clarament desigual.

Per tant, parlar de bilingüisme com a idea està molt bé, però el bilingüisme avui en dia a les Illes Balears és un bilingüisme fals; la retòrica del bilingüisme està al servei molt sovint del monolingüisme en castellà, perquè la realitat és que bilingües només ho són els catalanoparlants els quals també parlen castellà, però bilingües n'hi ha molts que no ho són i només parlen una determinada llengua la qual tots sabem quina és. Per tant, tot i que hem d'intentar fer valer i tendir al mandat de l'Estatut d'Autonomia, norma institucional bàsica d'aquesta terra, que diu que hem d'assolir la igualtat plena de les dues llengües, aquesta igualtat plena de les dues llengües és evident que avui en dia no és una realitat.

A aquests factors hi volem un afegir un element legal i aquest element legal és la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries, un tractat internacional que ha estat ratificat per Espanya i que, en teoria, ja que parlem moltes vegades d'acomplir la llei, també el compliment d'aquest tractat internacional s'hauria de veure reflectit a la normativa i també a la normativa de les Illes Balears.

Per tant, entenem que la proposició de llei el que fa és retornar al mandat legal que les institucions tinguin una política proactiva en relació amb la nostra llengua i cultura. Ja fa molts anys que es diu que en el terreny lingüístic és on correm la cursa contra rellotge i la passada legislatura no només vàrem baixar de la bicicleta sinó que vàrem intentar que tot el pilot caigués. I el que pretenem des d'El Pi és que la nostra normalització com a realitat de país deixi de ser una cultura acorralada i discriminada, hem de transitar de l'autoodi a l'autorespecte, i per això volem fer una crida a recuperar el consens, a recuperar la unanimitat i tornar situar-nos a l'any 1986 i tornar implicar tots els poders públics a favor de la llengua catalana, de la llengua pròpia de les Illes Balears.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Grups que volen intervenir a favor? Té la paraula la Sra. Laura Camargo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, diputades i diputats, membres del Govern, treballadores i treballadors de la cambra. Aquest tema mereix començar per citar l'artífex de la contrareforma lingüística que es va iniciar per part del Partit Popular de Bauzá i que El Pi ens planteja revertir en aquesta proposició de llei amb la qual hem de dir que estam totalment d'acord. Les paraules són, és clar, del molt poc honorable Sr. Bauzá, aleshores candidat a president del Govern de les Illes, corria l'any 2010, la notícia és d'*El Periódico* de Catalunya: "*Cuando se le preguntó por qué quiere modificar el régimen lingüístico actual -referint-se a la seva contrareforma lingüística-, Bauzá ofreció argumentos que científicamente no se sostienen. Muy sencillo, porque aquí decimos "tassó" y no "got", y decimos "capell" y no "barret", lo que hemos aprendido de nuestros padres son palabras absolutamente propias y no estoy dispuesto a que desde fuera, desde Cataluña, se nos impongan otras. Lo que quiero es eliminar la imposición, que cada cual hable como quiera.*"

Que parli cadascú el que vulgui, excepte català a ser possible, i això és el que havia mancat afegir a la seva lapidària frase. Era tota una declaració d'intencions i d'ignorància també, per cert, la del molt poc honorable Sr. Bauzá i la del Partit Popular de l'any 2010, quan s'afegia amb aquestes paraules a la croada anticatalanista i anticientífica també, perquè era un atac directe contra els fonaments teòrics d'una ciència anomenada lingüística i d'una de les seves branques més importants, anomenada sociolingüística.

Ja des d'aquell precís instant vaig prendre consciència que per a alguns polítics, com el Sr. Bauzá, la lingüística i la sociolingüística i la convivència són clarament com les ciències ocultes, pura especulació, que no requereixen cap tipus de coneixement de la matèria i per això es permetien en aquell moment, i encara es permeten fer declaracions, i fins i tot en aquell moment legislar en matèria lingüística al més pur estil Iker Jiménez, sense tenir en compte en cap moment el coneixement científic i afirmant coses com les que he citat.

Això és un disbarat, això és com si el que fes diferent les diferents llengües des del punt de vista de la seva estructura i de la seva família lingüística fos el lèxic. Si així fos, per exemple, podríem dir que el que parlen les empreses d'informàtica de Palma és anglès, perquè diuen paraules com *software*, *mouse* o *USB*, o que el que parlen els cuiners dels nostres restaurants és francès, perquè diuen *mousse*, *soufflé* o *chef*. Per favor, siguem seriosos quan parlem de coses serioses com són les llengües.

Sembla, tornant la vista enrere, que el Sr. Cañellas era prou més raonable que el Sr. Bauzá en aquest sentit, quan de les llengües es parlava. Aquesta divisió que sembla que encara continua dins el Partit Popular, el Partit Popular de la part

forana, molt més sensible a la qüestió lingüística, a les qüestions de la cultura pròpia, el Partit Popular de Palma que no ho és tant. Jo sé que el Partit Popular ha fet retallades en les dues llengües, tant en català com en castellà, però sembla que en matèria lingüística les sensibilitats són prou diferents.

Cal dir que la proposició de llei del Partit PROPOSTA PER LES ILLES és impecable i concorda amb el nostre programa electoral i també amb el que es recull dins els acords pel canvi. Estam totalment d'acord que cal restablir la normalitat, cal restablir el consens lingüístic de l'any 1986 que va ser trencat amb la Llei 9/2012 del Partit Popular, que, a més a més, també trencava el consens que s'havia establert dins l'Estatut d'Autonomia de l'any 1983. Cal tornar a la llengua catalana el seu caràcter de ser la llengua de l'administració i dels poders públics de les Illes Balears.

Des de l'aprovació de la Llei de normalització lingüística de l'any 1986 -repeteix- pel Partit Popular d'aquell moment, el procés de substitució lingüística i el retrocés de l'ús social del català ha estat notable. I tothom que ens dediquem a aquestes qüestions de la lingüística sabem que el que cal perquè una llengua sigui utilitzada i sigui estimada pel seu poble és que se li pugui donar un ús normal, un ús habitual com a llengua quotidiana, com a llengua dels diferents espais, tant espais públics com espais privats, per descomptat.

Cal fer, per tant, esforços des dels poders públics per compensar la desigualtat legal vigent mentre continuï el marc legal actual, ja sabem tothom que el castellà és obligatori, per imperatiu constitucional, mentre que el català no ho és, i això genera una situació de desigualtat de la qual ja n'ha parlat el diputat d'El Pi.

Per evitar, per tant, que el català deixi de ser la llengua de relació pública a les Balears, instrument d'integració i cohesió social, és necessari reforçar les actuacions dels poders públics, tant a l'àmbit educatiu com als mitjans de comunicació, com al foment i ús social i també al de l'administració pública, cosa aquesta que havia estat llevada amb aquesta contrareforma que va ser impulsada pel Partit Popular de Bauzá.

El castellà forma part de la riquesa lingüística de les Illes Balears, com en formen part altres llengües que, sense ser pròpies de les Illes, no tenen el privilegi de ser oficials, i això també ho hem de començar a tenir en compte, hem de començar també a repensar i pensar que la nostra realitat lingüística ja no és de dues llengües que conviuen en una situació de diglòssia, sinó de moltes llengües que a causa de la immigració han arribat i també es parlen a les nostres illes. Això no ha de ser obstacle perquè des dels poders públics es facilitin serveis de traducció de les diferents llengües parlades actualment a les Balears i es promogui l'interconeixement lingüístic i cultural de les persones de diferents orígens i procedències que viuen a les Illes, sense perjudici, és clar, del paper de la llengua pròpia com a vincle de cohesió social i de plena vivència de la societat i cultura de les Illes Balears.

Cal també remarcar la certa vilesa del Partit Popular, qui va aprofitar una disposició addicional d'una llei que reformava la de l'administració pública per modificar ni més ni manco que la Llei de normalització lingüística, símbol d'un consens que

ningú no havia gosat fins llavors rompre i que -insisteixo, perquè cal insistir-hi molt- havia estat aprovada pel Partit Popular, qui després va rebutjar aquest consens.

En aquesta modificació que es va fer també es varen tocar altres punts de la Llei de funció pública, no entrarem en això perquè no és el tema del qual es parla avui, però sí que cal insistir que s'ha de derogar, per això estam d'acord amb la proposta que es fa avui per part d'aquesta proposició de llei, de derogar tota la Llei 9/2012.

Hem de reconèixer, per tant, que la iniciativa de PROPOSTA PER LES ILLES és una bona iniciativa, a més a més sent una força que ni governa ni dona suport al Govern i que, això no obstant, ha volgut dur aquí avui una aposta clara pel consens lingüístic que va ser expressat en aquesta Llei de normalització lingüística, consens que és també molt del nostre programa electoral i molt del nostre tarannà.

És necessari també parlar, com he dit abans, que aquí no es pot sentir agredida, no volem que se senti agredida la gent castellanoparlant, però sí que volem insistir que conèixer el català és una oportunitat per viure plenament la cultura i la societat de les Illes Balears, i ho dic jo que som de Madrid i que m'he normalitzat lingüísticament i des de llavors em vaig sentir plenament integrada en aquesta societat, justament quan vaig començar a parlar i a poder relacionar-me en llengua catalana. Em considero mallorquina, perquè crec que mallorquines són les persones que viuen i treballen a Mallorca, i el nostre gran repte, després de tornar a aquesta llei de consens, és també que les persones que viuen i treballen a Mallorca no només se sentin mallorquines, sinó que ho facin també fent seva la llengua i la cultura d'aquesta terra.

I no importa, per favor, que l'anomenem mallorquí, la varietat lingüística, el geolecte és mallorquí, d'acord, però la llengua, des d'un punt de vista glotològic, pesi a qui pesi, és català. I no és un problema ou-gallina, què venia abans, si l'ou o la gallina, si el català, el mallorquí o el valencià, com altres volen imposar, és un problema de vegades de curtesa de mires i de manca de coneixement científic sobre la història de la llengua i l'evolució en diacronia de les llengües romàniques, des del llatí fins als diferents romanços europeus.

Per tant, senyories, fer judicis de valor, sense coneixement és semblant a si jo ara digués, sense tenir ni la menor idea de botànica, que em vull dedicar a fer una classificació dels arbres de Palma per després poder legislar sobre la seva disposició, la disposició dels arbres en aquesta ciutat, algú amb sentit comú m'aturaria els peus, perquè és just el que deia abans: un disbarat de resultats molt incerts i sobretot molt poc assenyats.

No podem oblidar tampoc, com deia, que ja no som un territori amb dues llengües, no vull dir bilingüe perquè això ja s'ha dit abans, el bilingüisme en aquesta situació de diglòssia que pateix el català és només una etiqueta que el que vol fer és amagar una realitat on hi ha una llengua A, que és el castellà amb molta més força, i una llengua B, que és el català amb molta menys presència i força.

Aquest és un espai, ara les nostres illes, en el qual es parlen moltes llengües diferents, és un àmbit plurilingüe a causa de

l'arribada de gent de tot arreu del món. També ens hem de plantejar, no serà per avui sinó en aquesta legislatura ho hauríem de repensar, quina atenció estam oferint a aquestes persones que tenen necessitats lingüístiques diferenciades.

Ja acab, hem de fer un pensament respecte de la interacció sociolingüística també de totes aquestes persones per tal que puguem, a la fi, complir amb l'article 2 de la Declaració dels Drets Humans que diu que cap ésser humà pot ser discriminat per motius de llengua.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Joana Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Sra. Presidenta. Seré breu. El nostre grup és aquí per donar suport a la proposició de llei de la modificació de la Llei 3/86, de normalització lingüística, que, diguem, retorna al seu estat original les modificacions que va fer el Partit Popular.

MÉS per Mallorca sí, li donarà suport, però també volem fer un incís en diferents punts d'aquesta proposició. En primer lloc, la llei de 2012 del Partit Popular va modificar principalment la Llei de funció pública bàsicament eliminant el requisit del català per accedir a l'administració i també va aprofitar per modificar la Llei de normalització lingüística del 86 per fer-la tota en conjunt més retrògrada, més ancorada en aquesta Espanya centralista que rebutja els trets diferencials de les diferents regions i autonomies.

En aquests quatre anys ho ha fet en molts d'aspectes, no tan sols des de l'Estat amb un govern del PP, com és l'IVA cultural del 21%, la llei educativa de Wert posant una assignatura de religió avaluable quasi al mateix nivell que els estudis de matemàtiques, etc.

De tot això també aquí el Govern balear, el PP del Govern balear, tampoc no va quedar enrere, també va fer un decret llei, el 5/2012, amb unes mesures urgents de reducció del dèficit que varen augmentar les jornades laborals a 37 hores i mitja, va suspendre complements per incapacitat temporal, va reduir vacances i permisos, etc., no tan sols als Serveis Generals, també als docents i també al sector de la salut i la sanitat.

En conclusió, la petjada del Partit Popular balear contra tot el que sigui defensar la llengua pròpia també es va veure amb el TIL, amb la Llei de símbols, amb aquesta modificació que ara tenim damunt la taula, tant la llei de la modificació de la funció pública com la modificació que va fer de normalització lingüística.

Crec que han comentat que la llei del 86 va tenir molt de consens, però jo voldria aquí posar damunt la taula que la Llei de funció pública, de l'any 2007, que també modifica aquesta llei, està firmada per un president de govern del Partit Popular,

té la firma del Sr. Jaume Matas, o sigui, que també estava aprovada -entenc jo- amb consens. O sigui, aquest 2012 les dues lleis que es varen modificar eren dues lleis que havien aprovat governs del Partit Popular i que també tenien consens totes dues, no només era la Llei de normalització lingüística, sinó totes dues.

Ha quedat ben clar quina és la intenció del Partit Popular tant a l'Estat com a Balears de fer-nos retrocedir en lleis laborals, drets històrics i culturals des de més enrere de l'any 86, o sigui, més enrere que fa trenta anys. Si analitzam aquesta llei 9/2012 del Partit Popular que suprimeix cinc articles de requisit de català per accedir, que fan referència a requisit de català per accedir a l'administració pública, que no es posi a la relació de llocs de feina, que no s'hagi d'acreditar obligatòriament, que no sigui un requisit per ocupar un lloc de feina a les administracions de les Balears i que no sigui un requisit tampoc per reingressar a l'administració pública.

L'objectiu era ben clar, que el català es quedàs residualment com un mèrit, que és com està ara i encara que aprofitem aquesta llei seguirà sent així, com a mèrit d'accés a l'administració. La Llei 9, la part que va modificar la de normalització lingüística, també va modificar aquests articles que han posat companys damunt la taula, set articles molt importants, molt importants de cara a la convivència i a la integració i a quina ha de ser la llengua pròpia d'aquestes illes i com ens hem de relacionar els ciutadans dins aquesta administració i dins el nostre consens. Per tant, això no obliga, però no obliga a cap administració que es consideri un requisit, com ho feia la Llei 3/2007.

Per tant, la qüestió és que per la nostra part donam suport a la proposició d'aquesta llei que ha fet El Pi, però també instam el Govern de les Illes Balears que el més aviat possible presenti en aquest parlament la modificació de la Llei 3/2007 retornant, com a mínim, els seus termes originals pel que fa al requisit de català per accedir a les administracions públiques de les Balears i també que s'avanci, en tot el possible, en la recuperació dels drets dels treballadors públics que varen ser tan retallats en el Decret Llei 5/2012 del Partit Popular.

En conclusió, per a MÉS per Mallorca és insuficient aquesta llei per normalitzar el català a l'accés a l'administració pública, sí que és un avanç d'eliminar una retallada molt important de drets històrics i de convivència de la llengua catalana dins la normalització de Balears i, per tant, volem insistir-hi, creim que també hem d'insistir que sigui el català, hem de fer feina perquè el català torni a ser un requisit d'accés, no un mèrit. Creim que aquest factor és també un instrument imprescindible per fer possible que la llengua pròpia sigui la llengua de convivència i d'integració i de cohesió social a les nostres illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Ara correspon pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca al Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Amants de la llengua catalana, avui posam, a la fi, punt i final al tercer decret de Nova Planta del règim Bauzá.

(Alguns aplaudiments)

El cinquè punt del tercer decret de Nova Planta diu: "*Las causas de la real audiencia se sustanciarán en lengua castellana*". El tercer decret Bauzá diu: "El català només serà requisit a l'administració de forma excepcional", que si fa o no fa ve a ser el mateix.

Què fa avui, a què ens convida avui El Pi a través d'aquesta proposició de llei? Ens convida, entenem nosaltres, a arreglar, a adobar, a arranjar allò que va espenyar el Partit Popular i el Govern Bauzá. I com ho proposa fer El Pi? Amb la modificació de la Llei de normalització lingüística per recuperar el cent per cent de l'articulat anterior a Bauzá, per recuperar el cent per cent del text consensuat l'any 1986, com ja s'ha repetit i explicat reiterades vegades. I en aquest sentit, MÉS per Menorca hi està al cent per cent d'acord.

El que passa és que MÉS per Menorca vol anar més enllà de la modificació de la Llei de normalització lingüística perquè amb aquesta modificació no s'arregla l'enderrossall fet per Bauzá. Bauzá, i sempre ho repetiré, i tots els "bauzàs" que hi ha aquí, el que varen fer va ser modificar quatre lleis que estan vinculades i que depenen unes d'altres i entre les quals, sense cap dubte, la Llei de normalització lingüística és la més significativa, la més rellevant. Però de la seva modificació, lamentablement, no tindrem els efectes esperats si alhora no modifiquem també la Llei de funció pública, la Llei de règim jurídic i la Llei de coordinació de policies locals, que és precisament el que va fer Bauzá, i amb la modificació de la Llei de normalització lingüística, ja que hi érem -va dir Bauzá-, a més d'eliminar el requisit de català va modificar els requisits, els criteris toponímics. És allò de la política envers la ciència o, millor dit, de la política contra la ciència o, encara millor, de la dogmàtica contra la raó.

I és per açò que el Consell de Govern dia 25 de juliol encomanava a la Conselleria d'Administracions Públiques modificar la Llei 3/2007, de funció pública de la comunitat autònoma, per recuperar els articles diguem-ne originals de la Llei de funció pública i de la resta, també, de lleis, entre les quals hi ha la de normalització lingüística pel que fa referència al català i a la toponímia. Alhora també encomanava aprofitar la modificació de la Llei de funció pública per complir amb un compromís electoral, que és el d'eliminar el conegut com a nivell 33.

Per tant en aquest sentit efectivament la proposta d'El Pi s'avança en el temps a la iniciativa legislativa del Govern, però és coincident en el contingut pel que fa a la Llei de

normalització lingüística. Per tant el més lògic és que els dos processos legislatius conflueixin, però perquè coincidiran en el temps, perquè hauran d'assegurar la coherència del resultat final, perquè l'efectivitat que pretenem, o pretenen les dues iniciatives, necessita necessàriament de la modificació de les quatre lleis esmentades. És per açò que pensam que seria -i aquí ens adreçam a El Pi- pensar aquest procés com un procés de confluència amb el procés que també el projecte de llei del Govern iniciarà prest i que caminaran de forma paral·lela i crec que necessàriament coordinada.

El que sí és cert, i El Pi encerta, és que la modificació de la Llei de normalització lingüística mereix un debat propi, perquè és d'aquells debats sobre temes vertebrals com a comunitat autònoma i com a país. La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i la nostra cultura i tradicions són elements identificadors de la nostra societat i en conseqüència són elements vertebradors de la nostra cultura. Reprodueix literalment l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. I és encertat, deia, perquè també és el que va fer Bauzá i tots els "bauzàs" que avui hi ha aquí contra la llengua catalana, només equiparable als decrets de Nova Planta promulgats per Felip V, a través dels quals suprimia les lleis i els organismes propis d'Aragó, Regne de València, Illes Balears menys Menorca, i Catalunya, del coneixement com a Corona Catalanoaragonesa, i que amb el projecte de reconstrucció lingüística i cultural alguns coneixem com a Països Catalans -recorden aquells Països Catalans?-, als quals el Partit Popular va voler dedicar una sessió durant el règim Bauzá i que va negar i abolir, es creuen ells, però que no ho van aconseguir.

Efectivament Felip V va promulgar tres decrets, i sí, Bauzá i el Partit Popular són hereus fidels i dogmàtics de Felip V. Les característiques del règim Bauzá coincideixen al cent per cent amb les característiques del règim borbònic, caracteritzat pel centralisme i l'absolutisme, per l'ofensiva uniformitzadora des del punt de vista cultural i lingüístic contra el català. Les conseqüències dels decrets de Nova Planta per a l'ús de la llengua catalana foren nombroses i conegudes: s'imposà el castellà com a llengua oficial, especialment a l'àmbit administratiu; Bauzá, en canvi, elimina la necessitat que els treballadors públics coneguin el català. Amb el segon decret de Nova Planta, a través d'ell, es tanquen totes les universitats de Catalunya i es crea la de Cervera; Bauzá, en canvi, sostreu de facto a la Universitat de les Illes Balears el seu paper de màxima institució consultiva en tot allò que afecta la llengua catalana. I, en tercer lloc, s'imposà l'ensenyament obligatori en espanyol a les escoles, amb els decrets de Nova Planta; Bauzá imposà el TIL. Tres decrets, idò, de Felip V de nova planta, i tres decrets de Bauzá -el TIL, el de símbols, el de funció pública i de normalització lingüística- contra el català. No en tenc cap dubte, Bauzá ha estat el Felip V del segle XXI a les Illes Balears.

I que ningú no oblidí tampoc els mètodes, també coincidents. Coneixem allò d'expedientar professors pel TIL, de prohibir via decret llei de símbols la llibertat d'expressió, i perseguir els ajuntaments que exercien la seva autonomia local; que ningú no ho recordi: el Govern va impugnar acords d'ajuntaments, va utilitzar la via del control de legalitat a Banyalbufar, a Son Servera, a Campanet, a Petra, a Algaida..., per impedir que en base a l'autonomia local poguessin

incorporar el requisit del català a les seves places de relació de llocs de feina.

Deia a l'inici de la intervenció, idò, que amb aquesta proposició de llei o el projecte de llei, també, que tramitarà el Govern, el que es pretén és arreglar el que varen espenyar Bauzá i el Partit Popular. I què va espenyar, què va fer malbé? Ho resumiria en tres coses: una, el consens, ja s'ha dit; segona, el valor de tenir una llengua pròpia; i, en tercer lloc, l'element del requisit de la llengua pròpia a l'administració pública.

Del consens només faré una referència, la de la Universitat de les Illes Balears: mai, mai una universitat, la Universitat de les Illes Balears, no s'havia d'hagut de pronunciar amb una claredat i contundència com la que va fer; deia textualment: "La Universitat de les Illes Balears reclama la retirada immediata de l'avantprojecte -o del projecte- de modificació de la Llei de funció pública, ja que el fet que el català passi de ser un requisit a ser un mèrit per accedir a l'administració pot comportar el retorn a èpoques passades, caracteritzades pel buit jurídic i la manca de protecció de la llengua pròpia". També afirma que "suprimir els mecanismes legals de protecció de la llengua catalana en les condicions actuals significa condemnar-la a l'estatus d'idioma prescindible per a qualsevol administració, i açò obre les portes a la seva definitiva residualització, o fins i tot a la seva progressiva eradicació de la societat de les Illes Balears". Universitat de les Illes Balears.

En segon lloc em referia a la llengua pròpia. Efectivament, relegar la llengua pròpia a llengua no necessària és de facto eliminar els efectes jurídics de la consideració com a tal de llengua pròpia. Aquesta és la forma efectivament borbònica i "wertniana" -de Wert- d'espanyolitzar, i l'objectiu del PP jo sempre l'he tingut molt clar: fer del castellà la llengua pròpia. Així, i no m'equivoc: fer del castellà la llengua pròpia. El Partit Popular no pot encobeir que en aquestes illes només hi hagi una llengua pròpia, i si recorden els plenaris d'aquestes sessions, quan servidor deia "català, única llengua pròpia en aquesta comunitat autònoma", aquesta bancada es posava dels nervis i exaltada que no es podia contenir, i és la catalana.

I per acabar amb aquest menyspreu l'única solució que tenia era buidar de contingut el sentit de la llengua pròpia. Aquesta era la finalitat. Recordem algunes frases històriques d'aquesta època, una d'elles de Bauzá, la recordaran: "el castellà és el nostre idioma, i el català és cooficial", la recorden? Una segona, un segon fet històric: ens presenten un avantprojecte de llei audiovisual, i apareixen en aquella llei, en aquell avantprojecte, dues llengües pròpies, i no m'equivoc, textual, dues llengües pròpies; era un error?, el segon error. Durant el mandat Bauzá tampoc cap llei, cap, excepte la que elimina el requisit de català o el mandat marc, cap altra llei no utilitza..., en cap d'aquestes lleis no hi apareix la referència a la llengua pròpia de les Illes Balears, la llengua catalana, a cap; ni a la Llei de mecenatge, ni a la Llei audiovisual..., a cap. Incomprensible, o només comprensible, diria jo, si no és des d'aquesta actitud de fòbia i de menyspreu cap a la llengua pròpia de les Illes Balears.

I deia, el tercer element, el requisit. Efectivament, la defensa dels drets lingüístics de tots, dels catalanoparlants i dels castellanoparlants, només és possible si des de

l'administració es té com a pròpia la llengua catalana i les dues, la catalana i la castellana, com a oficials, és a dir, les dues s'han de conèixer. Limitar el requisit de català, que sí té el castellà, com s'ha dit, constitucionalment, suposa fer-lo no obligatori ni necessari per accedir a la funció pública, per treballar a l'administració i per estar al servei dels ciutadans. I una llengua no necessària és una llengua morta, i en el cas de l'administració eliminar el requisit vol dir fer del castellà la llengua preferent de relació dins l'administració i de relació per defecte amb els ciutadans. Segons la modificació de la Llei de funció pública, duita a terme per Bauzá, només podran incorporar els requisits de català "quan sigui imprescindible", aquesta expressa "sigui imprescindible", i dins aquestes excepcions, especifica textualment els llocs de treball que tinguin com a funció principal la informació i l'atenció públic, la recepció al públic o l'atenció telefònica.

Amb la modificació de la Llei de funció pública idò, i de normalització lingüística només un de cada deu treballadors públics estarien afectats pel requisit del català i açò és el que va fer aquest govern de Bauzá. I d'aquestes 529 places, de les quals és el requisit, fan referència a atenció telefònica, fan referència a informadors i fan referència, moltes gràcies, als assessors lingüístics, aquests, només aquests podien entrar dins l'excepció del requisit de català. Situació que entenem que contradiu de totes totes, les garanties jurídiques per garantir tant els drets lingüístics, com el paper del català com a llengua pròpia a l'administració. Així per exemple, tant a la Llei de règim jurídic com fins i tot a l'Estatut Bàsic dels Treballadors, reitera que qualsevol ciutadà té dret a ser informat sobre els assumptes que l'afecten, i es refereix a l'administració, no a la finestreta d'atenció al públic, a l'administració, al conjunt de l'administració. Qualsevol ciutadà té el dret a ser informat per part del funcionari que du aquell expedient i, per tant, per ser tractat en llengua catalana, vol dir que aquell funcionari també ha de dominar i ha de conèixer la llengua catalana.

En definitiva, el Partit Popular ens proposava que un secretari municipal, per exemple, o un policia local per altra banda, no era necessari que coneguessin la llengua catalana, la llengua pròpia de les Illes Balears, perquè segons ells no entrava dins el catàleg d'atenció al públic. Bé idò, forma part del funcionari, de qualsevol funcionari, l'atenció al públic. Forma part d'una comunitat normal que els treballadors de la seva administració coneguin la llengua pròpia. Açò només va passar a partir del Decret de Nova Planta i també lògicament amb els decrets de Bauzá.

I acab, acab amb les paraules, com ja vaig fer en el seu dia, d'un poeta menorquí, un poeta que a més de menorquí és universal, per la visió tan localista que ha tingut el Partit Popular aquests quatre anys i que és Ponç Pons i que s'expressava d'una forma molt sincera arran de l'aprovació de la Llei Gornés, Llei Bauzá o del tercer decret del règim Bauzá. I deia Ponç Pons: "decretar que la nostra llengua no és necessària a ca nostra, és propiciar la seva agonia, relegar-la a pur destorb. Qui ho proposa és perquè no l'estima, no la valora, fins i tot la menysprea. I açò no ho fan ni els pitjors fills".

Sí que ho va fer el Partit Popular, avui feim aquesta passa per recuperar l'amor a aquesta llengua que el Partit Popular va menysprear i va expressar en forma que no té nom aquest

menyspreu a la llengua pròpia del país. Avui feim una passa enrere, veurem quina és la actitud i el vot del Partit Popular. Però esper que sigui una actitud i un vot un poc més assenyat. A veure si ens ajuda a saltar d'aquest règim Bauzá i dels tres decrets de Nova Planta del règim Bauzá que va instaurar aquests passats quatre anys.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Per un temps de set minuts i mig té la paraula la Sra. Sílvia Tur, de Gent per Formentera.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. En primer lloc permeti'm que feliciti El Pi per aquesta iniciativa, crec que és un bon moment i sobretot perquè em fa especial goig que comencem a debatre temes d'un nivell més elevat, per dir-ho d'alguna forma.

En tot cas sense cap tipus de dubte, aquesta és una modificació que farà feliç moltes persones, entre les quals m'hi trob evidentment i sé que ens hi trobam molts dels que estam aquí. Però també que farà feliç a molta gent de fora d'aquestes parets i que està esperant amb ànsia recuperar els seus drets lingüístics que s'han vist profundament malmesos els darrers quatre anys.

És evident que el despropòsit del fet que el Govern de la passada legislatura tractés de manegar una llei que havia estat de consens l'any 86, desproveint-la d'efectes mitjançant la modificació de la Llei de funció pública i després també amb l'aprovació del Decret del trilingüisme, no fa cap favor a l'estat de salut de la nostra llengua. Allò que és més incompreensible és per què si el Partit Popular tenia una veritable gana de fer que fos la llengua castellana la que cobràs un protagonisme especial sobre la llengua catalana, no ho va reflectir en el seu programa electoral del 2011 i ho va deixar palès i clar, perquè llavors sí que no hi hagués hagut cap tipus de sorpresa i tot això que ha anat passant ja ho hauriem pogut preveure.

És curiós perquè l'any 2014 amb una intervenció de dia 21 d'octubre, en el debat general sobre acció política i de govern, el Sr. Bauzá va dir literalment: "*no creemos en la inmersión en catalán porque limita y no garantiza el conocimiento de las tres lenguas. Y no queremos una educación pública con diferentes velocidades*". Clar, jo ahir quan llegia aquestes frases em vaig quedar bastant sobtada perquè jo he fet immersió lingüística en català i em puc expressar perfectament en castellà i em puc expressar perfectament en altres llengües estrangeres, i estic viva i puc treballar i he treballat en el sector turístic i m'he format en el sector turístic i crec que estic perfectament capacitada per treballar ocupant qualsevol espai en què es requereixi habilitat i domini en les dues llengües oficials i també en altres idiomes estrangers.

El que em deman jo en tot cas després de llegir això és si al Sr. Bauzá se li donen bé les llengües estrangeres i estic segura

que no. El dia que vengui a fer la intervenció aquí com a senador, procuraré tenir cinc minuts per prendre un cafè amb ell i li demanaré com va d'idiomes, perquè una persona que considera que aprendre per igual català i castellà és un factor limitant i això que ho hagi dit una persona que ha estat president de Govern de les Illes Balears és realment vergonyós.

En tot cas a Formentera, no sé si a la resta d'illes ho diuen o no, però a Formentera deim que el saber no ocupa lloc. I, per tant, a mi no m'ha fet absolutament cap mal i em consider absolutament capacitada per poder-me expressar en diferents idiomes, entre ells a banda de català i castellà, alemany, francès, anglès i italià.

Dit això i ara que ja he parlat de la qüestió de fons, voldria parlar un poc de la qüestió de forma. En tot cas la proposta que ens presenta El Pi i en el seu moment valoraré si presentar una esmena, hi ha una qüestió i és concretament l'article 14 sobre la qual no hi puc estar completament d'acord. L'article 14 diu que la competència en l'aprovació de la toponímia l'ostenta la comunitat autònoma i en aquest cas no és així. La competència en l'aprovació de la toponímia es troba transferida als consells insulars per la Llei 8/93, d'atribució de competències als consells insulars en matèria de règim local. I, per tant, la seva proposta hauria de dir que els consells seran els que, previ acord plenari dels ajuntaments i amb l'assessorament jurídic i lingüístic de la Universitat de les Illes Balears, determinaran els noms oficials dels municipis, territoris, nuclis de població, vies de comunicació interurbanes en general i topònims de la comunitat autònoma.

Per altra banda el que més em preocupa ja no és la pròpia llei, sinó la laxitud en la seva aplicació. I aquí vull encetar una altra qüestió de debat. Tenim una llei que es va aprovar l'any 86 i que si un fa un recorregut genèric sobre tot l'articulat, pot comprovar que molts dels preceptes que s'hi preveuen senzillament no es compleixen, però no es compleixen d'una manera generalitzada. Per tant, un tema que s'hauria de sotmetre a debat, una vegada haguem superat aquesta fase i puguem tornar el català a l'espai que li pertoca, políticament i jurídicament, és avaluar quina és la salut de la llengua catalana. Aquest fet es va posar de manifest en el vuitè informe anual sobre la situació de la llengua catalana elaborat per part de l'Institut d'Estudis Catalans, en referència a l'annualitat 2014. De fet, en els articles del 27 al 32, sobre ús del català en els mitjans de comunicació social, aquest punt segueix sent una assignatura pendent. Per això basta veure i escoltar IB3, tant en format televisió com en format ràdio, per no dir la resta de mitjans audiovisuals amb presència a les Illes Balears i que per norma empenen el castellà com a llengua preferent d'una manera generalitzada.

Valoren per tant, positivament la labor dels successius governs autonòmics per fomentar l'ús generalitzat de la nostra llengua als mitjans de comunicació? Jo crec que no, jo crec que tenim un suspens, i com valoren el fet que no puguem gaudir de pel·lícules doblades en llengua catalana?, quin és el suport econòmic que es procura als mitjans que habitualment comuniquen en català? Tot això està previst en la llei, però em sembla que s'està incomplint de forma clara.

Supòs que haver deixat perdre TV3, Canal 33, 3/24 i Súper 3 té molt a veure amb la reflexió que els estic fent. Així, lluny de cohesionar els mitjans de comunicació en llengua catalana a l'àmbit de Catalunya, País Valencià, Illes Balears, segons preveu la llei, s'ha fet just el contrari.

Ja per acabar, podria enumerar un llarg seguit d'articles que sistemàticament s'incomplixen en aquesta llei, com he dit abans, però vull ser optimista i mirar endavant pensant que avui comença un nou cicle en què aquest govern treballarà de valent per restablir la presència del català en tots els àmbits.

Esper que el següent debat sobre la nostra llengua sigui per avaluar el grau de compliment dels objectius d'aquesta llei i per aprovar noves iniciatives i propostes que en permetin un horitzó francament més optimista i que permetin una protecció real de la nostra llengua catalana.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Baquero, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. BAQUERO I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, jo també li he de dir, Sr. Melià, que em fa molta il·lusió estrenar-me en aquesta cambra parlant de cultura, parlant del català, o sigui que gràcies per l'oportunitat.

Des del meu grup parlamentari PSIB votarem que sí a la proposició de llei d'El Pi que avui tractem en aquesta sessió plenària referent a la presa en consideració de la modificació de la Llei 3/1986, de normalització lingüística, i per tant, donarem suport a la modificació dels articles 1.2.a); 6.1; 8; 9; 14 -aquest punt, permetin-me, per als menorquins és bastant important perquè és el que ens permetrà deixar de dir la bogeria de Maó, Mahón quan parlem de Maó; 16.1 i 34; ja que considerem indispensable retornar a la situació anterior a aquesta modificació que va patir la llei l'any 2012 per part del Partit Popular i recuperar el pacte que es va establir entre tots els partits amb representació parlamentària l'any 1986 i també amb la societat d'aquesta comunitat autònoma.

Volem recordar des del meu grup que el 18 d'octubre de 2012 l'actual presidenta del Govern Francina Armengol i llavors cap de l'oposició va presentar davant el Tribunal Constitucional un recurs contra la modificació de la Llei de funció pública del Govern de les Illes Balears, que varen perdre, és igual, Llei 9/2012, de 19 de juliol, per considerar que vulnerava la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia i l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.

Aquest recurs anava signat per 50 senadors socialistes segons el procediment que marca l'article 162 de la Constitució Espanyola, vàrem considerar oportú que fossin senadors ja que el Senat és la cambra de representació territorial, però no

recordem només el passat dels fets del PSIB, sinó que una de les primeres passes d'aquest nou govern, MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca, PSIB i amb el suport de Podem i Francina Armengol de presidenta, és l'acord de Consell de Govern que es va aprovar el passat 25 de juliol pel qual s'encomana la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques que ordeni l'inici de la tramitació de l'avantprojecte de llei de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears. A hores d'ara ja hi ha un text d'aquesta modificació que s'està polint i a l'espera dels informes preceptius pertinents.

La proposta de redacció per a la Llei de normalització lingüística que proposa El Pi coincideix al cent per cent amb l'articulat anterior a la modificació de la Llei de funció pública que, com dèiem, és el que ja s'ha iniciat.

Per tant, tenim per una part que la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques està redactant el text per a la modificació de la Llei de funció pública; per una altra part, que la Direcció General de Política Lingüística es fa càrrec de la part que els correspon, és a dir, comprovar que la Llei de normalització lingüística recuperi els articles originals i que en conjunt l'avantprojecte de llei que es presenti compleixi els requisits lingüístics; per altra part, hi ha una altra llei afectada també per la modificació de la Llei de funció pública, la Llei de règim jurídic, que depèn de Presidència.

Aquest govern pensa que és més adequat impulsar els canvis en totes aquestes lleis de manera coordinada perquè els canvis siguin més efectius i més segurs.

Aquest camí l'agafa aquest govern perquè creu que va ser un error majúscul trencar amb vint-i-cinc anys de consens en una qüestió tan sensible com és la nostra llengua. El PP durant vint anys va veure bé aquesta llei i no només la va veure bé..., recordin que aquesta llei està firmada per un president del PP, Gabriel Cañellas i Fons, i pel conseller d'Educació i Cultura, Francisco Gilet i Girard, a mi després del que hem viscut aquests darrers quatre anys m'impresiona, m'impresiona que sigui un president del PP i cito textualment: "que ens ordeni a tots els ciutadans que guardin aquesta llei", és impressionant, eh?, que un president del PP ens digui això, ordena a tots els ciutadans "guardin aquesta llei i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin guardar", què ha passat al seu partit aquests quatre anys, senyors del PP?, la majoria absoluta i aclaparadora que va aconseguir aquest partit ni va ser bona per a ells ni per als que vivim en aquestes illes. Crec que hem deixat enrere per un temps les majories absolutes, tot i que són molt còmodes per als que governen, segons com s'emprin comporten molts de perills i crec que els hem viscut tots.

S'ha fet palès que la llengua no és un instrument de confrontació entre els grups polítics ni és tan poc un llençol que amagui les retallades en l'estat del benestar. La llengua, el llenguatge és raó, ens explica, ens diu i explica la realitat en què vivim, quan parlem ens mostrem, nosaltres i mostrem el món que ens envolta. En aquesta comunitat tenim dues llengües, ens expliquem de dues maneres i expliquem el nostre món de dues maneres, una d'aquestes llengües, la castellana, és la llengua espanyola oficial de l'Estat, la qual tots els espanyols -també nosaltres- tenen el deure de conèixer i el dret d'usar-la,

ara bé, les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes, d'acord amb els seus estatuts i la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que ha de ser objecte de respecte i protecció oficial, estic citant l'article 3 de la Constitució Espanyola. També l'article 3 del nostre estatut ens diu que la llengua pròpia de la comunitat autònoma és la catalana, cooficial amb la castellana, i assenyalava el dret que tenen tots els ciutadans de conèixer-la i usar-la sense que ningú no pugui ser discriminat per causa de l'idioma.

Aquest estatut diu que és la comunitat autònoma la que té la competència exclusiva en matèria del foment de la cultura, de la investigació i de l'ensenyança de la llengua de la comunitat autònoma, que tant la castellana com la catalana són dues llengües oficials i que és la comunitat autònoma la que té el dret i el deure d'acabar amb la situació de normalitat sociolingüística i es compromet a regular l'ús de la llengua catalana com a llengua pròpia de les Illes Balears i del castellà com a llengua oficial de tot l'Estat. És així que haurà de garantir els drets lingüístics i farà possible que tothom conegui les dues llengües -les dues llengües- precisament per poder fer efectius aquests drets.

Doncs bé, d'això que ens diu tan clarament la Constitució Espanyola i després el nostre Estatut d'Autonomia hi ha un sector polític que no en vol fer cas i tot i assumir-ho per a la llengua castellana no ho accepta per a la catalana. Les dues llengües formen part de la nostra identitat i la catalana és la que ens diferencia de la resta de comunitats autònomes, és el principal símbol de la nostra identitat com a poble, tenir dues llengües no és un problema, és una circumstància d'algunes comunitats autònomes d'aquest país en què vivim, un país plurilingüe a qui la seva Constitució insta a respectar i protegir aquesta pluralitat lingüística.

No parlem català en contra de ningú, és un fet, quan naixem aprenem naturalment les dues llengües i més tard les estudiem. No és lògic que acceptem l'obligatorietat d'aprendre el castellà perquè és la llengua de l'Estat i no ens sembli igual de lògic l'obligatorietat d'aprendre el català, que és la llengua que parlem en aquesta comunitat, un territori d'aquest estat.

Quan persones de fora de les comunitats autònomes que tenen llengua pròpia vénen a viure aquí, per exemple, i també a treballar, els demanem que aprenguin la llengua que aquí parlem, per una part perquè els que aquí vivim tenim drets lingüístics, i per una altra part per l'interès de la comunitat i pel seu propi interès, perquè la integració -com deia la Sra. Camargo- només s'aconsegueix entenent els altres.

Ens diuen alguns que amb aquesta obligatorietat del català no vindran metges o bons professionals, i ja hem constatat que això no és cert, al 2009 -i agafem un diari de sessions on parlava el Sr. Thomàs- es varen treure a oposició 2.000 places en matèria sanitària i es varen presentar 13.000 professionals i tampoc no consta que hagi marxat cap d'ells per temes de la llengua. La llei dona tres anys, aquesta llei nostra dona tres anys per aconseguir la capacitació en català, no és tant de problema, no?, és fàcil en tres anys aprendre el català. No sé per què entenem com a natural que si a Burgos ens obliguen a conèixer el castellà si volem treballar allà, perquè és l'única

llengua que es parla allà, no ens sembli igual de racional que aquí ens demanin el coneixement del castellà i del català, que són les dues llengües que parlem aquí i a més amb les facilitats que la llei atorga als que no parlen català.

No obligar a conèixer la nostra llengua és dir al món que considerem que és una llengua menys important que la castellana, és menysprear-la i això com a poble no ens ho podem permetre, que el castellà es parli a la totalitat de l'Estat no fa que sigui millor, la fa majoritària per circumstàncies històriques, però no millor, estarem a més incomplint l'article 3 de la Constitució Espanyola -ja acabo-, el català és una part intrínseca de tots nosaltres, no podem per dignitat renunciar-hi.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Baquero. Intervenció dels grups parlamentaris en torn en contra. Pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Juan Manuel Lafuente, per un temps de quinze minuts.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Bon dia, gràcies, president. Bon dia a tots, bé, com s'ha explicat avui tenim el debat de la presa en consideració de la proposta de llei presentada pel Grup Parlamentari PROPOSTA PER LES ILLES que té com a objectiu el redactat de la Llei de normalització lingüística de l'any 1986, exactament el mateix redactat de fa trenta anys.

Com s'ha explicat, el text de la Llei 3/1986 va ser modificat en virtut de la Llei 9/2012, que modificava la Llei 3/2007, de funció pública, i el seu objectiu tenint en compte el canvi substancial que havia operat a l'Administració pública, que ha operat l'Administració pública de les Illes Balears en els darrers trenta anys amb un coneixement molt ampli per part dels funcionaris públics del català i l'objectiu principal era que els requisits per accedir a un lloc de feina públic siguin els coneixements professionals, que sigui aquest el principal requisit i que el coneixement lingüístic sigui sempre, sempre un mèrit i en determinats casos un requisit.

Es tractava així de donar compliment a la doctrina del Tribunal Constitucional en aquesta matèria en el sentit d'exigir un cànon de proporcionalitat del coneixement de la llengua pròpia en funció del tipus, nivell de funció o lloc de feina, però considerem que l'important era el coneixement professional i el compliment dels principis d'igualtat, mèrit i capacitat, però tenim... i l'objectiu era precisament tenir les persones amb el millor coneixement professional al servei de la comunitat autònoma i a la vegada garantir tots els drets lingüístics de tots els ciutadans.

Per tant, la Llei 9/2012 integra sempre i en tots els casos la llengua pròpia en els mèrits i capacitats valorats per a la previsió dels llocs de feina i manté els requisits lingüístics en determinats casos, en concret en l'apartat 2 de la disposició addicional dotzena que fa la consideració dels casos en què es demana com a requisit.

Des del nostre grup consideram que la intenció, la voluntat d'aquesta modificació era positiva, que suposa una millora de proporcionalitat i de racionalitat en la qualitat dels serveis públics i que a la vegada no suposa cap vulneració dels drets lingüístics dels ciutadans, com així ho va confirmar la sentència del Tribunal Constitucional 165/2013, de 26 de setembre de 2013, que desestima el recurs d'inconstitucionalitat contra aquesta llei i confirma que efectivament no es vulnera ni la Constitució ni l'Estatut d'Autonomia.

Per tant, no es pot posar en qüestió la legalitat de les modificacions legislatives derivades de la Llei 9/2012 i per la nostra part tenim en compte la seva legalitat, pensant que l'objectiu com he dit és positiu i sempre estam oberts que si hi ha qualsevol canvi, qualsevol millora en aquesta llei, qualsevol error que es pugui esmenar estarem disposats, defensant aquests principis, a consensuar o a arribar a acords en canvis sempre que siguin en millora d'aquesta llei.

Les modificacions de la Llei 9/2012 va suposar que la Llei de normalització lingüística de 1986 anava en aquesta línia precisament, la d'incloure la menció a la llengua castellana com a llengua també oficial, es va posar en molts de casos exactament el mateix que posa l'article de l'Estatut d'Autonomia o es va aplicar, en aquest cas, amb la modificació de la Llei de normalització lingüística de 1986, la doctrina del Tribunal Constitucional precisament de la sentència 31/2010 en què bàsicament s'estableix el criteri que no hi pot haver en la normativa, en el cos legal una llengua preferent.

Per tant, sembla, per les intervencions anteriors, que no es té en compte l'aplicació del principi de jerarquia normativa de l'article 3 de la Constitució, de l'article 4 i l'article 14.3.1 de l'Estatut d'Autonomia, que evidentment prevalen damunt la Llei de normalització lingüística.

I és curiós que es resti valor jurídic i polític, per exemple, en el cas de la Constitució, en el Tribunal Constitucional i es demana la reforma de la Constitució, fins i tot hi ha qui demana l'incompliment de la Constitució i en canvi, es tanca en banda i nega qualsevol canvi o millora de la Llei de normalització lingüística o la seva adaptació després de trenta anys a la societat actual.

Hi ha qui argumenta i diu que no podem baratar la Llei de normalització lingüística en el model actual perquè es romp el consens i la llei es va baratar pel procediment normal, pel procediment legal i, a més, la sentència del Tribunal Constitucional va dir que era totalment constitucional, i els que posen en qüestió aquesta ruptura del consens no tenen cap problema a posar en qüestió el consens constitucional o la legalitat constitucional i no acceptar la jurisprudència del Tribunal Constitucional precisament en el sentit que el cos jurídic normatiu en referència a normalització lingüística no pot posar o no pot establir el criteri de llengua preferent.

Pel que afecta els topònims, la modificació el que ve a fer és permetre tenir el nom oficial en català i bé, a la vegada si es vol, la fórmula catalana i castellana conjuntament respectant aquí també un principi constitucional que és el d'autonomia municipal donant preferència sempre, com diu la llei, a la toponímia popular i als elements autòctons.

En principi es tracta d'una norma que en cap cas no va en contra del nom en català i dóna llibertat als ajuntaments perquè si volen i així ho acorden, idè la possibilitat de tenir els dos noms oficials en castellà i en català, el que passa amb normalitat en altres comunitats autònomes, el cas de Vitoria Gasteiz, el cas de trenta-quatre municipis a València o el cas que defensava un insigne socialista com el Sr. Francisco Vázquez a La Coruña, jo ho dic perquè com que s'ha dit que era una bogeria això, idè un senyor com el Sr. Vázquez, socialista, defensava això.

Respecte d'aquest tema hi ha hagut un ajuntament només que s'hi ha agafat i cal recordar que és l'Ajuntament de Maó, però és important recordar una cosa important, la llei... l'esquerra ha governat a Maó des de l'any 1980 fins a l'any 2011 i fins a l'any 2005, en què governava l'esquerra des de l'any 1980, és a dir durant dinou anys, el nom oficial va ser *Mahón* només en castellà, només en castellà, i el motiu és ben clar, hi ha un suport social i històric lligat al Port de Maó i a la història i a la identitat de la ciutat que li dóna una rellevància important al nom de la ciutat i per això supòs que durant dinou anys els governs d'esquerres varen mantenir el nom en castellà malgrat que des de 1966 la Llei de normalització lingüística obligava al contrari i es va baratar al mes de juny de 2005, justament quan es va debatre a l'Ajuntament de Maó el tancament d'una comissió de la qual vàrem parlar fa poc, la comissió del cas Estribor i el PSOE va baratar de posició.

És a dir, que els que defensen els drets a decidir dels pobles, els que prohibeixen imposar, prohibeixen a la vegada imposar als municipis els noms que ells volen i qui demana que un grup o una comunitat pugui votar coses que afecten tots els espanyols no deixa que un municipi pugui decidir el nom del seu poble.

Per això pensam que tornam enrere en determinades qüestions, però estam disposats a parlar del text, a presentar esmenes i a veure si és possible que complim la normativa, complim la jurisprudència del Tribunal Constitucional, en concret la Sentència 31/2010, posterior a la Llei de normalització lingüística, podem aconseguir un text normatiu acceptable per a tots, que sigui un marc de convivència.

Vull recordar el que diu precisament aquesta sentència del Tribunal Suprem, 31/2010, que fa la definició de tres conceptes, el concepte de "*lengua propia -dice- puede definirse como la lengua característica e histórica privativa por contraste con la lengua común de todas las comunidades autónomas. La lengua de uso normal es la definitoria de la realidad caracterizada por el uso normal y habitual de la lengua propia en todos los órganos de la vida social y la lengua preferente, que implica la primacía de una lengua sobre la otra en el territorio de la comunidad autónoma. Es precisamente la vetada constitucionalmente el concepto de lengua preferente.*"

La sentència respecte de la Llei de funció pública de Balears el que va dir el Tribunal Constitucional a aquesta modificació que avui es posa en qüestió és: "*la modificación de la Ley de función pública de Baleares permite apreciar que no resulta de la modificación aquí operada que se infrinjan tales límites constitucionales puesto que ni afecta a la condición del*"

catalán como lengua propia, conforme a lo definido con la doctrina del Constitucional, ni se adopta ninguna medida que vaya en detrimento del uso normal del catalán como lengua de la comunidad autónoma ni, en definitiva, existe menoscabo o postergación del catalán en la regulación que resulta de la reforma operada”.

Per tant, el Tribunal Constitucional ho deixa ben clar, diu, “*en el sentido no puede identificarse como postergación del catalán por el hecho de equipararse ambas lenguas -perquè és a la normativa, a la Constitució, a l'Estatut d'Autonomia- y el uso normal en el ámbito administrativo y oficial, ni tampoco por la introducción de la alternativa bilingüe en los topónimos manteniendo la forma oficial de los topónimos en lengua catalana”.*

En definitiva, pensam que tenim la sort de tenir dues llengües oficials, que això és una sort, que el castellà, l'espanyol el compartim amb 470 milions de persones en tot el món i, per altra, tenim la sort de tenir una llengua pròpia d'aquestes illes que estimam, que és el català de les Illes, i assegurar i tenim el deure d'assegurar el seu coneixement, les seves condicions d'igualtat plena per ambdues llengües, el seu estudi i el seu reconeixement de les modalitats insulars.

Crec que en aquest sentit, i dins aquest marc normatiu, la immensa majoria dels ciutadans de Balears s'estimen la llengua pròpia com també estimen la llengua del conjunt d'Espanya i estam a favor de la convivència, la concòrdia, la llibertat en matèria lingüística. Crec que en això coincideixen i crec que, a més, coincidim tots els diputats o la immensa majoria dels diputats que som aquí presents.

Per tant, i de fet, des que va entrar en vigor aquesta normativa que avui tan criticada, no tenc constància tampoc que hi hagi una queixa determinada d'incompliment dels drets lingüístics de cap ciutadà per part de la comunitat autònoma, per part de cap ajuntament i per part de cap consell insular.

Entenem que el canvi que es proposa en aquesta proposta de llei va en contra del que nosaltres vàrem defensar i ho vàrem defensar i ho defensam amb raons, crec que lògiques i crec que proporcionades, però si hi ha alguna cosa que tal vegada estigui equivocada estam disposats a tractar aquests canvis, a tractar entre tots els diputats a arribar de consens en aquesta matèria, sempre que sigui per a la millora de la nostra societat, la convivència, l'estima de la nostra llengua, la llibertat i dins el marc de la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

(Remor de veus)

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. A la seva proposició de llei El Pi ens convida a tornar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

A la seva proposició de llei El Pi ens convida a tornar a la redacció de l'antiga llei de normalització lingüística de les Illes Balears amb l'argument que aquesta llei va ser aprovada per unanimitat o sigui per consens, mentre que les modificacions que s'hi varen fer l'any 2012 per adaptar-la a les modificacions que s'havien fet al seu torn a la llei de funció pública no varen comptar amb un suport o amb un consens semblant. És un argument, no hi ha dubte. El consens sempre és bo quan s'aproven lleis que afecten el conjunt de la comunitat.

Ara bé, un consens sempre és fruit d'un moment, d'una època i res no impedeix considerar, passat el temps, i d'aquella llei fins ara han transcorregut quasi trenta anys, que aquest consens per ventura convendria posar-lo a prova, o sigui, demanar-nos si el que perseguia la llei s'ha aconseguit i sobretot si té sentit seguir-ho seguint en els mateixos termes, com a mínim, a hores d'ara.

El concepte mateix de normalització, de normalització d'una llengua, què vol dir realment? Que aquesta llengua ha de ser coneguda i usada en un territori tant com ho és la llengua amb la qual se suposa que competeix? Idò, desenganyem-nos, en el cas de les Illes Balears i de les llengües catalana i castellana això no era així l'any 1986, tots hi convenim, segueix sense ser-ho avui i probablement no ho serà mai; és més, les estadístiques mostren que des del punt de vista dels usos anam de mal en pitjor, em referesc als usos lingüístics habituals, i tot indica, i ja em perdonaran, que el mal ve de molt abans de l'existència del Govern Bauzá, aquest ase de tots els cops, al qual recorren dia sí i dia també.

Qualque cosa hauran fet mal fet els nostres normalitzadors perquè els usos lingüístics hagin perdut més de set punts percentuals en els darrers deu anys. Són les darreres estadístiques que conec degudes a la Generalitat, en aquest cas, si no record malament, a la Generalitat de Catalunya.

És veritat que en un àmbit, l'escola, aquesta normalització s'ha produït, fins i tot massa, m'atrevesc a dir, ja que ha comportat eliminar l'altra llengua de l'ús normal, o sigui vehicular, de l'educació. I el mateix es pot dir de bona part de l'administració, també.

Per això les modificacions fetes el 2012 en correlació amb les dutes a terme a la llei de funció pública, en tant que anaven en el sentit de reduir aquests abusos i sobretot de preservar els drets lingüístics dels ciutadans, la seva llibertat d'elecció de llengua, en definitiva, aquestes modificacions, deia, eren una passa endavant; fins i tot ho era la que postulava que determinats topònims, atenant l'ús i la tradició, poguessin tenir dues formes oficials, una en cada llengua. Al cap i a la fi,

ho hem recordat fa un moment, no les tenen al País Basc, per no anar més enfora.

En definitiva, no veim que ara, emparats en un consens originari, que en el millor dels casos ni tan sols no sabem si continua vigent, hàgim de retornar al text original de 1986. En conseqüència Ciutadans votarà en contra de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei. Per una part, i com acab de dir, no li veim cap sentit; per altra part estam convençuts que aquesta regressió pot tenir uns efectes nocius no només per als ciutadans de Balears en el seu conjunt, sinó també per a la mateixa llengua que se suposa que ha de ser normalitzada.

De l'arraconament de les modalitats insulars per obra i gràcia de les polítiques de normalització, ja n'hem parlat aquí més d'un pic. Pareix que això als normalitzadors no els importa gens ni mica, s'estimen més implantar un model forà que promoure el mallorquí, el menorquí, l'eivissenc o el formenterer, igual que s'estimen més potenciar l'ús oficial de l'anomenada llengua pròpia, fins al punt de convertir-la en un requisit per accedir a llocs de feina a l'administració en aquells casos en què no hi ha relació oral i escrita amb els ciutadans, mentre comproven com l'ús social, el que dóna vitalitat a una llengua, va disminuint. Per ventura no hi ha res a fer, per ventura aquesta davallada és inevitable, però no hi perdriem res si qualche pic es preguntassin per què aquests dos processos manifestament antagònics van aparellats.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Molt bé, gràcies, Sra. Presidenta. Agraïm el suport dels partits que donen suport al Govern, tot i que els vull recordar que vostès governen, perquè, clar, aquí surten vostès i ens retreuen a nosaltres que no hi ha la llei de funció pública, i que en això anam enrere, i que hauríem de fer... Bé, facin-ho, facin-ho. Nosaltres frissam tant com vostès. Si l'haguessin duit la votaríem a favor avui mateix, vull dir que per nosaltres no quedarà, tenen tot el nostre suport perquè el català torni a ser requisit per accedir a la funció pública, però serà en tot cas el seu endarreriment, les seves tramitacions, el seu procediment, el que provoca això, no serà culpa d'aquest humil grup parlamentari, que el que intenta és tirar endavant una modificació per defensar la llengua pròpia de les Illes Balears.

La Sra. Tur té raó amb el tema dels consells insulars, jo li vull donar la raó amb el tema de la toponímia. El que passa és que, com vostè sap, la nostra intenció era recuperar el text del 86. És evident que entre el 86 i ara hi ha hagut canvis, hi ha hagut transferències de competències, que algunes coses poden haver canviat, però almanco en aquest debat de presa en consideració pensàvem que era molt important que estiguéssim absolutament centrats en el text del 86.

Bé, avui una de les coses que s'havien de discernir era si el Partit Popular estava ancorat a l'època Bauzá, o si hi havia un nou canvi de xip i havien entès el missatge de les urnes. Nosaltres ens quedam amb la interpretació que estan efectivament ancorats en el plantejament de Bauzá, en el plantejament del conflicte, en el plantejament de la guerra, en el plantejament de no voler apostar per la defensa clara de la llengua pròpia de les Illes Balears. I, clar, que es digui aquí que és un objectiu positiu situar la llengua pròpia, la llengua catalana, en una situació de segona en relació amb el castellà, clar, tothom pot defensar els objectius que vulgui, però és evident que nosaltres no podem compartir aquesta opinió de cap de les maneres, i a més a més l'Estatut d'Autonomia diu que hi ha d'haver una igualtat plena, i precisament fer que una sigui mèrit i l'altra sigui requisit, fer que l'administració no s'hagi d'implicar en una situació sociolingüística que he intentat explicar que era absolutament desigual, evidentment no em pareix que sigui un objectiu positiu.

Li vull recordar, perquè jo no vull fer un debat jurídic aquí, vostè ens ha duit molt al debat jurídic, supòs que la professió estira i això ens passa a tots un poc, però sí que vull recordar que la Llei de normalització lingüística de l'any 86 va ser objecte d'un recurs d'inconstitucionalitat que va afectar un precepte d'aquesta llei; per tant aquesta llei del 86, que vostès podria semblar que estan dient que incompleix la Constitució, ha estat validada pel Tribunal Constitucional, i era plenament vàlida i eficaç i no tenia cap problema de constitucionalitat. Ho dic perquè si no ens quedam amb una idea absolutament perversa, que si l'any 2010... No, la llei era vàlida, no havien estat objecte de recurs la majoria dels seus preceptes, i alguns havien estat objecte de recurs en el Tribunal Constitucional i s'havia fet una sentència. Per tant la llei en aquest nivell no tenia cap problema.

El consens és una idea important, sobretot en qüestions d'estat, i ja ho he dit abans, a vostès els pot semblar que és un argument molt feble, però jo crec que era positiu que a nivell de llengua, en lloc de tenir una batalla campal, que és el que vàrem tenir la legislatura passada, tenguéssim una certa unanimitat i un plantejament comú de totes les forces polítiques.

Evidentment que tenim la sort de tenir dues llengües, nosaltres no estam en absolut en contra del castellà, perquè aquí es dóna també a entendre que hi ha qualcú que estigui en contra del castellà. No, no hi ha cap problema, el que passa és que són dues llengües oficials, una és pròpia de les Illes Balears i una necessita la implicació i la protecció de les institucions de les Illes Balears, i l'altra té una potència que, no passin pena, a part de tenir un estat darrere, a part de ser un deure constitucional el seu coneixement, té una vida amb plenitud, no té cap dificultat. La que té dificultats és la llengua pròpia.

I, clar, surt el Partit Popular i ens diu: "Va en contra del que nosaltres vàrem defensar". Bé, va en contra del que vosaltres vàreu defensar fa dos anys, perquè el que vosaltres vàreu defensar fa vint anys és el que va en contra ara del que vostès defensen, perquè, clar, vostès han canviat radicalment la seva postura, i clar, jo estic temptat de dir si vostès es dedicaven a fer lleis inconstitucionals, seguint la seva argumentació, o si

vostès es dedicaven a la incoherència absoluta perquè tenen un plantejament molt diferent en funció dels anys que passen.

I acab. Amb les modalitats, jo, Sr. Pericay, el respect molt, però vostè ens sent parlar, als diputats d'El Pi, i no crec que nosaltres haguem duit un model lingüístic forà que no té res a veure amb la llengua que es parla en el carrer a Mallorca; de fet jo crec que el Sr. Jaume Font representa bastant la manera molt pròpia de parlar dels mallorquins de Mallorca, i això és el que nosaltres defensam, i ho defensam amb aquesta proposició, i ho defensam sempre perquè volem ser fidels a aquesta terra.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Rèpliques dels grups que han intervingut a favor. Té la paraula, pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. No, Sr. Melià, jo crec que és molt clar, el Sr. Lafuente el que ha vingut a dir és que la Llei de normalització lingüística de 1986 no és constitucional, més clar no ho pot dir. La interpretació que fa el Tribunal Constitucional, segons la lectura que fa el Partit Popular, és que és així. Doncs jo crec que el Partit Popular s'ha d'aclarir, s'ha d'aclarir i ha de decidir què vol ser quan sigui gran: vol estar al costat de la llengua pròpia d'aquest país, de la llengua catalana, o no hi vol estar? No s'amaguin darrere les sentències del Tribunal Constitucional.

Jo els deman per què serveix tenir una llengua pròpia si la llengua pròpia no serveix de res, si tenir llengua pròpia no té cap efecte ni cap contingut jurídic. A més açò deu ser la seva interpretació; un jurista liberal, que ja no és el cas del Partit Popular, però un jurista liberal, el Sr. Quintana, doncs no fa aquesta interpretació; els recordaré què diu, diu que l'administració, entenen el caràcter de llengua pròpia que té la llengua catalana, ha d'operar i relacionar-se en aquesta llengua de forma principal -ja els ha llevat la paraula "preferent"- de forma principal, perquè és la de la comunitat a què serveix, això sense perjudici del dret d'opció lingüística dels particulars d'expressar-se en castellà. I açò no suposa en cap cas exercir una preferència discriminatòria, com diu el Tribunal Constitucional o interpreta el Partit Popular. La normalització lingüística sempre s'ha exercit com una preferència no discriminatòria, o almenys no discriminatòria en contra de, sinó evidentment incorporant mesures de discriminació positiva a favor de la llengua a la qual té el deure de protegir, de promoure i d'usar.

Jo crec que el que està clar és que el Partit Popular no vol canviar ni l'ADN ni res de la seva essència, i jo crec que la recull molt bé una expressió que va fer en el seu moment el Sr. Francisco José Hernando, que era president aleshores del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial, precisament aquestes declaracions es produïen en aquella època en què teníem aquest debat, i deia textualment: "No creo que se

deba imponer a nadie el conocimiento de una lengua que luego no tiene una proyección positiva en otros aspectos de la vida". És molt dur sentir açò, però aquest senyor està, ha estat, en el Tribunal Suprem i en el Consell General del Poder Judicial, i així es pronunciava respecte del debat sobre el paper que ha de tenir el català com a llengua pròpia.

I, Sr. Lafuente, la llengua no és un accessori, no és un accessori. El millor professional és el que sap del seu àmbit, i ho sap fer en aquest país, en aquesta comunitat autònoma, en català; aquest és el millor professional. Volem els millors, clar que sí, i d'entre els millors volem el millor, que és el que pot atendre, per exemple en el cas de la sanitat, que és un cas recurrent per part del Partit Popular, qui pot atendre el pacient sense que aquest hagi de canviar de llengua. I si aquest millor dels millors no existeix, la Llei de normalització ja preveia, i s'havia aplicat amb tota normalitat, mesures per evitar situacions de no poder disposar d'un professional com es necessita.

Finalment el tema del topònim de Maó. Home, mirin... la modificació de la llei que va impulsar el Partit Popular, el govern Bauzá, era tota relacionada amb el requisit de català, amb excepció del tema del topònim. La promovia algú que ara és regidor de l'Ajuntament de Maó, el Sr. Gornés, que era conseller aleshores, i que havia fet del topònim de Maó un tema electoral. La modificació, la modificació que es va fer, es va fer purament lligada a una promesa i a un conflicte creat a Maó en relació amb el topònim. Però allò cert és que més enllà d'açò està clar, està clar, i vostès es posicionen en contra del que diu la Universitat, que sempre ha considerat que l'única forma correcta del topònim de la ciutat és Maó, en català, forma oficial; d'igual manera s'ha posicionat l'Institut d'Estudis Catalans, i d'igual manera es va pronunciar l'assessor lingüístic de l'Ajuntament de Maó; d'igual manera es va pronunciar la cronista arxivera de l'Ajuntament de Maó... Però, no, el Partit Popular havia d'anar en contra de les autoritats acadèmiques i filològiques com li és habitual, es volia coronar com a nova autoritat acadèmica i així ho va intentar, però no ho va aconseguir. El topònim correcte, efectivament, genuí, és Maó, i açò és així amb independència que en escrits en llengua castellana, i açò ho dic perquè em sembla que no ho han entès, si es vol es pugui utilitzar la traducció *Mahón*, (...) topònim castellà, efectivament, correcte en castellà, però que no actua, que no funciona, que no funcionaria com a nom oficial de la ciutat. Perquè no hem de desviar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, vagi acabant, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Acab. No ens hem d'enganyar. El debat que alguns han alimentat sobre el nom de la ciutat de Maó no és en realitat un debat lingüístic o històric, sinó sobre la singularitat, el protagonisme, la rellevància del català per sobre d'altres llengües, aquest és el debat i açò és el que qüestiona el Partit Popular, no el nom del topònim de la ciutat, per cert a través d'una consulta que havia de fer el Partit Popular i no va fer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, vagi acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Per tant no ens venguin ara a reclamar ni consultes ni altres coses. El Partit Popular...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

...fer, ho va defensar, no ho va fer...

(Se sent novament el timbre de tall del micròfon)

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Contrarèpliques dels grups que hi han estat en contra. Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en primer lloc he de dir que era un debat sobre la proposta de llei d'El Pi, no sobre la situació del Partit Popular, com qualcú ha volgut. El Partit Popular és el Partit Popular de 2015, defensa els seus principis, està disposat a parlar de tots els temes que facin falta, està disposat a arribar a acords si fa falta, i està disposat a defensar el consens, si fa falta.

Però el consens, el consens jo crec que si és sincer quan es reclama, com a mínim s'haurà d'intentar el consens amb la força política més votada i la força política que té més diputats. La nostra força política està disposada a fer-ho, però perquè hi hagi consens, perquè hi hagi acord, fa falta l'acord de totes les bandes, i per arribar a acords s'ha de cedir, s'ha de parlar i s'ha de ser capaç d'arribar a acords amb una cessió de les postures, no amb postures que no es puguin moure.

Vegem. Jo vull recordar que el principal atac que es va fer quan es va debatre la llei de modificació de la Llei de funció pública en aquesta cambra va ser precisament l'atac de la inconstitucionalitat, es va tirar en cara al Govern en aquell moment que era totalment inconstitucional, i fins i tot es va demanar un dictamen del Consell Consultiu, hi va haver un debat abans en què es demanava un informe preceptiu del Consell Consultiu perquè estava claríssim que era totalment inconstitucional. Idò no senyor, va arribar la Llei 165/2013, de 26 de setembre, que he citat, i va dir que la modificació de la Llei de funció pública, per tant la modificació de la Llei de normalització lingüística i la modificació de les altres normatives a què s'ha fet menció, és plenament legal, és legal i constitucional. I el que hem defensat és que la Llei de normalització lingüística, precisament i a més en aquesta sentència del Tribunal Suprem de l'any 2013, el que es diu és que s'aplica la jurisprudència de la Sentència 31/2010, i en aquesta sentència precisament el que es diu és que la convivència de les llengües cooficials s'ha de fer sempre, sempre, sense l'aplicació del principi de prevalença d'una

llengua sobre l'altra. I en aquest concepte ens trobaran, en aquest concepte de debat dins el marc de la Constitució, dins el marc de la jurisprudència del Tribunal Constitucional, ens trobaran.

Estam a favor de l'ús normal, perfectament normal, de les dues llengües, de continuar fent feina en aquest sentit, de continuar fent feina en una discriminació positiva, però dins el marc legal, sense que sigui prevalent una llengua sobre l'altra. I evitar qualsevol discriminació, i defensar els drets lingüístics de tots, i entenem que la llengua és una eina de comunicació i no d'enfrontament, i defensam la nostra llengua com a part fonamental de la nostra història, de la nostra cultura i del nostre futur; hi estam d'acord; de fet ens estan dient que va ser gràcies al Partit Popular que la principal norma de normalització lingüística, la Llei de normalització lingüística, la va tirar endavant el Partit Popular, però han passat 30 anys, hi ha hagut jurisprudència del Tribunal Constitucional en aquesta matèria, hi ha hagut un canvi substancial en la societat de Balears, i crec que podem parlar de la modificació de la Llei de normalització lingüística.

No estem d'acord amb qui empra la llengua amb finalitats polítiques; ho hem vist, el que ha passat a Catalunya, quan un el que fa és lligar una llengua, un estat, una nació, una independència, el que passa, la divisió de la societat, i en açò aquí no ens trobaran, aquí no ens trobaran a nosaltres, al Partit Popular. No, aquí no ens trobaran.

(Remor de veus)

En la defensa de la llengua pròpia, en la defensa de les peculiaritats insulars de la llengua catalana d'aquesta comunitat, aquí ens trobaran sempre. Per tant no entraré en temes de desqualificacions i de contestar certes desqualificacions que s'han dit aquí. Jo crec que aquesta és la nostra posició, nosaltres votam en contra de la presa en consideració, però amb l'ànim, amb la posició d'intentar que en el tràmit parlamentari puguem arribar a un gran acord en aquesta matèria.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació procedirem a la votació de la presa o no en consideració de la proposició de llei debatuda. Votam.

Vots a favor, 35; vots en contra, 21. Queda presa en consideració la proposició de llei.

(Algunes aplaudiments)

I sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS